V4J:J:N4
32H5c1

MUL
165447

Madras University Librar

Call Number

Accession Number

Available for loan from

This book should be returned on or b
the date last marked below.

.O. 61

ആധുനികചൈന

ഗ്രന്ഥകർത്താവിൻെറ
ഇതരകൃതികൾ

കഥാചന്ദ്രിക

ആശാനികേതനം

മഹച്ചരിതമാല്യം

വിശുദ്ധദീപം

ADHUNIKA CHINA.

ആധുനികചൈന

UNIVERSITY LIBRARY
4 JUL 1955
MADRAS

M. Samuel.

എം. സാമുവൽ

1121

ഒന്നാം പതിപ്പ്

എസ്സ്. ആർ. പ്രസ്സ്

തിരുവനന്തപുരം

165447
38375
V41:1:N4
3211531

കാപ്പി 500

UNIVERSITY LIBRARY
4 JUL 1955
MADRAS

അവതാരിക

മി. എം. സാമുവലിൻെറ 'ആധുനികചൈന' എന്ന ചെറിയ പുസ്തകം സഹൃദയസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു പ്രത്യേകിച്ചും സന്തോഷമുണ്ടു്. സംസ്കാരസമ്പന്നനും സാഹിതീഭക്തനും ആയ ഈ യുവാവിൻെറ വിനയവും വിജ്ഞാനസമ്പത്തും അടുത്തു പരിചയിക്കുന്ന ആരെയും ആകർഷിക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല. ഇതിൽ ആദ്യത്തേതു് പിതൃസ്വമാണെങ്കിൽ മറേറതു് സ്വന്തവുമാണു്. 'ആശാനികേതനം' 'കഥാചന്ദ്രിക' എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൊണ്ടു് സാഹിത്യലോകത്തിൻെറ ശ്രദ്ധയെ ഇതിനു മുമ്പു തന്നെ മി. സാമുവൽ സ്വായത്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവയിലെ ലളിതവും ശക്തിയുള്ളതുമായ ഭാഷയും വായനക്കാരെ ആഹ്ലാദിപ്പിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്—ഭാഷാസാഹിത്യലോകത്തിൽ ഇപ്പോൾ പല രീതികളും പ്രചരിക്കുന്നുണ്ടു്. നവീനത്വത്തിന്നു വേണ്ടി എന്തു ഗോഷ്ടിയും കാണിക്കാമെന്ന നിലയെത്തിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഒരു പ്രസ്ഥാനക്കാരെഴുതുന്ന ഭാഷയും ഒരേമാതിരിയായി വ്യക്തിവൈപരീത്യമില്ലാതെയുമാണു് കാണാറുള്ളതു്. മി. സാമുവലിൻെറ നിസ്സർഗ്ഗസുന്ദരമായ ശൈലി ഇതിൽനിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തമായി കാണുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തെ അനുമോദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വളച്ചുകെട്ടും അർത്ഥഗ്രഹണക്ലേശവും ഇല്ലാതെയും എന്നാൽ ജീവനും മിഴിവും ആദ്യവസാനം തുളുമ്പുന്നതിനാൽ ആസ്വാദ്യത കൂടിയുമിരിക്കുന്ന മി. സാമുവലിൻെറ

ഗദ്യരചന പ്രത്യേകം പ്രശംസയെ അർഹിക്കുന്നുണ്ടു്. 'കലയെ മറച്ചുവെയ്ക്കുന്നതിലാണു് കല'യെന്ന മഹദ്വചനം ഈ യുവസാഹിത്യകാരൻ അക്ഷരംപ്രതി അനുഷ്ഠിക്കുന്നതായി കാണുന്നു.

കഥാഘടനാചാതുര്യവും ആഖ്യാനസൗകുമാര്യവും മി. സാമുവലിൻെറ മുൻപറഞ്ഞ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മുന്നിട്ടു നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഗഹനമായ ഒരു വിഷയം ഹൃദ്യമായ രീതിയിൽ പ്രതിപാദിക്കാനുള്ള സാമത്ഥ്യമാണു് 'ആധുനിക ചൈന'യിൽ എല്ലായിടത്തും വിളയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. വിഷയസ്വീകരണത്തിലും ഗ്രന്ഥകാരൻ ഔചിത്യം ദീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ചൈനയ്ക്കും ഇന്ത്യക്കും പല കാര്യങ്ങളിലും സാമ്യമുണ്ടു്. പുരാതനമായ ഒരു സംസ്കാരം രണ്ടിനുമുണ്ടു്. മററു രാജ്യങ്ങളെ ആക്രമിക്കുകയെന്ന സാഹസത്തിനു് രണ്ടും ഒരുകാലത്തും ഒരുങ്ങിയിട്ടില്ല—സ്വന്തം സമ്പത്തു് അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ വൈമനസ്യം കൂടാതെ വിതരണം രണ്ടും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ചൈനയും ഇന്ത്യയുമായുള്ള സമ്പക്കം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ പീതാംബരം ചീനച്ചട്ടി മുതലായവ ഏതു രാജ്യത്തും കാണാം. സാമഗ്രികൾ ചൈനയിൽനിന്നു ഭാരതീയർ വാങ്ങീട്ടുണ്ടെങ്കിൽ സംസ്കാരം ഭാരതീയർ അങ്ങോട്ടും ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഒന്നിലെ വ്യത്യാസമുള്ളു. ആറു കൊല്ലംമുമ്പെയുണ്ടായ ജപ്പാനാക്രമണംവരെ ചൈന തൻെറ സ്വാതന്ത്ര്യം പരിപാലിച്ചുപോന്നു. ഇന്ത്യയാകട്ടെ ഏതാനും നൂററാണ്ടുകൾ മുമ്പെ തന്നെ പാരതന്ത്ര്യത്തിലാണ്ടുകഴിഞ്ഞു. മോചനത്തിനുള്ള പരിശ്രമം ഇപ്പോൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കയാണു്. ആധുനികാവസ്ഥയിലും രണ്ടും

സമാധാനമായിട്ടുതന്നെയാണിരിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെ പല ബന്ധങ്ങളും പരസ്പരമുണ്ടെന്നു വരികിലും ചൈനയെപ്പററിയൊ അതിലെ നിവാസികളെപ്പററിയൊ എല്ലാ വിവരങ്ങളുമടങ്ങിയ ഒരു ഗ്രന്ഥം മലയാളഭാഷയിലുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു നമുക്ക് ഇതുവരെ അഭിമാനിക്കാനിടവന്നിട്ടില്ല. ആ ന്യൂനത ഈ ചെറിയ ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു പരിഹരിച്ച ഗ്രന്ഥകാരനോടു മലയാളികൾ എത്രയും കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ചൈനയുടെ ദേശചരിത്രത്തിൻെറയും സംസ്കാരചരിത്രത്തിൻെറയും എല്ലാ വശങ്ങളെയും സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചുരുങ്ങിയതും എന്നാൽ രസകരവും ആയ ഒരു വിവരണമാണു് ഇതിലടങ്ങീട്ടുള്ളതു്. ജപ്പാനാക്രമണത്തിനു ശേഷമുള്ള കഥ ഇതിലുൾപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അടുത്ത പതിപ്പിൽ അതിനെപ്പററി ഒരദ്ധ്യായം ചേൎക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം. ഒരേ ഇരിപ്പിൽ ഒരു മണിക്കൂറുകൊണ്ടു് ഈ ഗ്രന്ഥം എനിക്കു വായിച്ചുതീൎക്കാൻ സാധിച്ചുവെന്നുള്ളതു് മലയാളത്തിൽ ഇപ്പോൾ അനുദിനം മുളച്ചുപൊങ്ങിക്കാണുന്ന പല പുസ്തകങ്ങൾക്കും ഇല്ലാത്ത ഒരു മെച്ചമാണു്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഗ്രന്ഥകൎത്താവിനെ അനുമോദിക്കുന്നതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിനു് സുശോഭനവും ശ്രേയസ്കരവും ആയ ഒരു സാഹിത്യജീവിതം ആശംസിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ.

എന്നു്

സഹൃദയവിധേയൻ

സൎവ്വകലാശാല — ഡാക്ടർ ചേലനാട്ടു് അച്യുതമേനോൻ
മദിരാശി — ബി. എ. പി. എച്ച്. ഡി (ലണ്ടൻ)
5-1-1946. — (HEAD OF THE DEPARTMENT OF MALAYALAM ETC)

മുഖവുര

ഇന്ത്യക്കും, ചൈനയ്ക്കും പരസഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ തുടങ്ങി പരസ്പരം പല ബന്ധങ്ങളുമുണ്ടു്. വ്യക്തിത്വവും, സംസ്കാരവും ഇന്ത്യയെപ്പോലെ ചൈനയും ഇന്നുവരെ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ചൈനയ്ക്കു് ഇന്ത്യയുമായി പലതിലും സുദൃഢമായ ബന്ധങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിലും, ആ മഹാരാഷ്ട്രത്തെപ്പററിയോ, അതിലെ ജനങ്ങളെപ്പററിയോ സംസ്കാരപരമായും, ചരിത്രപരമായും കാര്യങ്ങളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലയാളഭാഷയിൽ ഇതുവരെ ആവിർഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. ആ ന്യൂനത ഏറെക്കുറെ പരിഹരിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശമാണു് ഈ ഗ്രന്ഥനിർമ്മിതിക്കു എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. ചൈനയെപ്പററി നാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ കഴിവുള്ളിടത്തോളം സമഗ്രമായും ലളിതഭാഷയിലും ഈ ലഘുഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർക്കാൻ ഞാൻ ഉദ്യമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പ്രതികൂലപരിതസ്ഥിതികളുടെ മദ്ധ്യേയാണു് ഈ ഗ്രന്ഥം രചിച്ചതു്. എൻെറ ശ്രമം സഫലമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ അതീവ ചരിതാർത്ഥനാണു്.

അവതാരികാകർത്താവു പ്രസ്താവിക്കുംപോലെ കഴിഞ്ഞ ജപ്പാനാക്രമണത്തെപ്പററി കൂടുതലായിട്ടൊന്നും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. യുദ്ധത്തിൻെറ പരിണതഫലങ്ങൾക്കു ഒരു പൂർണ്ണരൂപം ഇപ്പോൾ തന്നെ കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ.

അടുത്ത പതിപ്പിൽ അവശ്യമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്തു കൊള്ളാം.

ഈ ഗ്രന്ഥം സശ്രദ്ധം പരിശോധിച്ചു വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നല്കി പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച എൻെറ വന്ദ്യഗുരുഭൂതനും, വിജ്ഞാനവാരാന്നിധിയും, പ്രസിദ്ധഗ്രന്ഥകർത്താവുമായ ശ്രീ എം. ആർ. ബാലകൃഷ്ണവാര്യർ അവർകൾ എം. ഏ-യോടും, കൃത്യാന്തരബാഹുല്യങ്ങൾക്കിടയിൽ ഈ കൃതി മുഴുവനും മനസ്സിരുത്തി വായിച്ച് സാരഗർഭമായ ഒരു അവതാരികകൊണ്ടു അനുഗ്രഹിച്ച പണ്ഡിതസാർവ്വഭൗമനും, സുപ്രസിദ്ധസാഹിത്യകാരനും, മദിരാശി സർവ്വകലാശാലയിലെ മലയാളഭാഷയുടെ മേധാവിയുമായ ഡാക്ടർ ചേലനാട്ട് അച്യുതമേനോൻ ബി. എ. പി. എച്ച്. ഡി (ലണ്ടൻ) യോടും എൻെറ ആത്മാർത്ഥമായ കൃതജ്ഞത വാചാമഗോചരമാണ്.

ഈ സാഹിത്യസംരഭത്തിൽ എന്നെ അകമഴിഞ്ഞു സഹായിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ സുഹൃത്തുക്കളോടും എൻെറ നിസ്സീമമായ കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്താൻ ഈ അവസരം വിനിയോഗിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

സഹൃദയലോകത്തിൻെറ പ്രീതിക്കു പാത്രീഭവിച്ച എൻെറ ഇതരകൃതികളെപ്പോലെ 'ആധുനികചൈന'യും സഹൃദയലോകത്തിനു കാഴ്ചവച്ചു കൊള്ളുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം
9-1-1946.

എം. സാമുവൽ

DEDICATED

To

My Father

On His 72nd Birthday

In Token of Love and Affection.

ആധുനികചൈന

I പേരും ദേശവും

II വർഗ്ഗവും മതവും

III പൂർവ്വചരിതം

IV രാജവാഴ്ചയുടെ അവസാനം

V ഡാക്ടർ സൻയാത് സെന്നും ചീനാവിപ്ലവവും

VI പ്രജായത്തഭരണ പ്രതിഷ്ഠാപനം

VII ഭാഷയും വിദ്യാഭ്യാസവും

VIII കൃഷി, കൈത്തൊഴിൽ, ഗതാഗതം

IX സാമ്പത്തികനില

X ജനങ്ങളും ആചാരങ്ങളും

XI നവജീവപ്രസ്ഥാനം

4 JUL 1955
MADRAS

ആധുനികചൈന

I

പേരും ദേശവും

ആധുനികപരിഷ്കൃതരാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ചൈന ഒരു അതിപ്രശംസനീയ സ്ഥാനമർഹിക്കുന്നു. ചൈനയുടെ നാഗരികത്വം മഹനീയവും, പുരാതനവുമാണ്. ഇന്ത്യ, ഈജിപ്ത്, ബാബിലോണിയ മുതലായ രാജ്യങ്ങളോടൊപ്പം അയ്യായിരത്തിൽപരം സംവത്സരത്തെ പ്രാചീനത അതിനുണ്ടെന്നു അനുമാനിക്കാം. ഇന്ന് പരിഷ്കാരത്തിൻെറ അത്യുന്നസോപാനത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുള്ള പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങൾ വെറും അപരിഷ്കൃതമായിരുന്ന കാലത്തു ചൈന സംസ്കാരസമ്പന്നയായിരുന്നു. അതിന് വിശ്വസനീയമായ പല തെളിവുകളും ഉണ്ട്.

പുരാതനകാലത്തു ചൈന പല പേരുകളാൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ചൈന എന്ന പദം തന്നെ ആ സാമ്രാജ്യത്തിൻെറ അത്ഥവ്യാപ്തിക്കു അനുയോജിക്കുന്നില്ലെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരും ഇല്ലാതില്ല. 'ചങ്ഹ്വ', 'ചങ്ഹ്ഘ' എന്നിങ്ങനെ ചീനർ അവരുടെ സാമ്രാജ്യത്തെ സംബോ

ധന ചെയ്തിരുന്നു. ഹൃദയാഭിരാമമായി അനേകസഹസ്രാബ്ദങ്ങൾകൊണ്ടു അനശ്വരമായി ഏഷ്യയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥാനത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതിനാലാണു് ഈ പേരുകൾക്കു ചൈന അർഹയായതു്. ചിൻ, ഹാൻ, ഈ രാജവംശങ്ങളുടെ വാഴ്ചക്കാലം ചൈന സാമന്ത രീതിയിലുള്ള ഒരു ഏകീകൃത രാജ്യമായിരുന്നു. ജനസംഖ്യ ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോൾ സമീപരാജ്യങ്ങളെ ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കുകയും, പുതിയ അധീനരാജ്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ഒരു ഐക്യത ഉണ്ടായശേഷം, 'ചങ്ഹുവ' 'ചങ്ഹ്' എന്നീ പദങ്ങൾ ഉപയോഗലുപ്തങ്ങളായി. ചിൻ, ഹാൻ, ടാങ്, ചിങ്, എന്നീ ഭരണവംശങ്ങളുടെ നാമധേയങ്ങൾ തൽസ്ഥാനം പ്രാപിച്ചു.

'ചിൻ' എന്നതിൻെറ തദ്ഭവമാണു് ചൈന. ക്രി. മു. 1122 മുതൽ 249 വരെ നീണ്ടുനിന്ന 'ചൗ' രാജവംശത്തിൻെറ വാഴ്ചക്കാലത്തു് 'ചിൻ' ആധുനികചൈനയുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറെ പ്രാന്തങ്ങളിൽ 'കൻസു' 'ഷെൻസി' എന്നു രണ്ടു പ്രദേശങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സാമന്ത പ്രവിശ്യയായിരുന്നു. 'ചിൻകു' എന്ന നാമത്താൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ആ രാജ്യം പരിസരപ്രദേശങ്ങളെ കീഴടക്കി സുശക്തമായിത്തീർന്നു. 'ചിൻ' എന്ന നാമം അപ്പോൾ രാജവംശത്തോടു ഘടിപ്പിച്ചു. അക്കാലത്തു അപ്രസിദ്ധങ്ങളായ അനേകം പ്രവിശ്യകൾ മദ്ധ്യ ഏഷ്യയിലുണ്ടായിരുന്നു. ഈ പ്രവിശ്യകൾക്കു 'ചിൻ' രാജ്യവുമായി മാത്രമേ സാമീപ്യസമ്പർക്കമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതിനാൽ അതിവിസ്തൃതയായ ചൈന ഒന്നാകെ 'ചിൻ' ആണെന്നായിരുന്നു തദ്ദേശീയരുടെ

അയഥാർത്ഥ ധാരണ. 'ചിൻ' രാജവംശത്തിന്റെ പ്രകൃഷ്ട ഭരണം വിദൂരദേശങ്ങളിലും 'ചിൻ' നാമത്തിന്റെ വ്യാപ്തിക്കു കാരണമാക്കി. കാലാന്തരത്തിൽ 'ചിൻ' ചൈനയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. ഈവിധമാണ് ചൈന എന്ന പേരിന്റെ ഉദ്ഭവം.

എന്നാൽ ഇതിൽനിന്നും വിഭിന്നരീതിയിലാണ് ജപ്പാൻ ചൈനയെ സംബോധന ചെയ്യുന്നത്. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 618 മുതൽ 907 വരെ നീണ്ടുനിന്ന ടാങ്‌വംശത്തിന്റെ വാഴ്ച ക്കാലം ചൈന, നാഗരികത്വത്തിന്റെ സുവർണ്ണദശയിലെത്തിയിരുന്നു. ഈ നാഗരികത്വത്തിന്റെ പ്രഭാവത്താൽ ജപ്പാനിൽനിന്നും വിജ്ഞാനാർത്ഥം പലരും ചൈനയിലെത്തി. സാംസ്കാരികമായും ബുദ്ധമതപരമായും അനേകം മഹത്തായ കാര്യങ്ങൾ അവർ ഗ്രഹിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് ചൈനയെ അവർ 'മഹത്തായ ടാങ്' എന്നു വിളിച്ചുവന്നു. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1911-ൽ ചൈനയിലെ മഹാവിപ്ലവം മാഞ്ചുരാജവംശം വിച്ഛേദിപ്പിച്ചു രാജവാഴ്ചയ്ക്കു ഒരു പൂർണ്ണവിരാമം ഉണ്ടാക്കി. റിപ്പബ്ളിക്കിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാപനത്തിനു ശേഷം 'ചങ്ഹ്വ റിപ്പബ്ളിക്ക്' എന്ന നാമത്തിലാണ് ഇന്നു ചൈന അറിയപ്പെടുന്നതു്.

വിസ്തൃതിയും ജനബാഹുല്യവും കൊണ്ടു ലോകത്തിൽ മൂന്നാമത്തെ സ്ഥാനമാണ് ചൈനക്ക്. ബ്രിട്ടീഷുസാമ്രാജ്യത്തിനും സോവിയററു റഷ്യയ്ക്കുമാണ് ഒന്നും, രണ്ടും, സ്ഥാനം; യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തെക്കാൾ ആകൃതിയിൽ വലുതാണു ചൈന. ഏഷ്യാ ഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ നാലിൽ ഒരു ഭാഗമോ, ലോക

ത്തിന്റെ പതിനഞ്ചിൽ ഒരു ഭാഗമോ, ഇൻഡ്യയുടെ മൂന്നിര ട്ടിയോ, അതിനു വിസ്തൃതിയുണ്ടു്. ബ്രിട്ടീഷു സാമ്രാജ്യം പുത്രികാരാജ്യങ്ങളും പ്രാദേശികരാജ്യങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടതാണല്ലോ. ഗ്രേററുബ്രിട്ടൺ തന്നെ ചൈനയുടെ ഏററവും ചെറിയ ഒരു പ്രവിശ്യയോളമേ ഉള്ളൂ. റഷ്യ അതിവിസ്തൃതമാണെങ്കിലും, ആർട്ടിക്ക് സമുദ്രത്തിനോടടുത്ത പ്രദേശങ്ങൾ എപ്പോഴും മഞ്ഞു നിറഞ്ഞു കിടക്കുന്നതിനാൽ ജനവാസയോഗ്യമല്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. സമശീതോഷ്ണവും, പ്രകൃതിവിഭവസമൃദ്ധവുമായ ഒരു മഹാസാമ്രാജ്യമാണു ചൈന.

ഏഷ്യാമഹാഖണ്ഡത്തിന്റെ തെക്കുകിഴക്കേ ഭാഗത്തു് ചൈന സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. കിഴക്കുഭാഗം മുഴുവനും, തെക്കുകിഴക്കേ ഭാഗത്തിന്റെ ഒരംശവും, പസഫിക്കു മഹാസമുദ്രത്തോടു് തൊട്ടുകിടക്കുകയാണു്. വടക്കേ അതൃത്തിയിൽ മംഗോളിയ, മഞ്ചൂറിയാ ഈ രാജ്യങ്ങളും, പടിഞ്ഞാറു് തിബെററു്, ടർക്കിസ്ഥാൻ എന്നീ രാജ്യങ്ങളും, സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ചീനസമുദ്രം കിഴക്കുവശത്തു തൊട്ടുകിടക്കുന്ന ഒരു ഉൾക്കടലാണു്. പരമാധിപത്യത്തിന്റെ ആരംഭകാലത്തു് കൊറിയ, ഫർമോസാ, സയാം, ബർമ്മ, ജപ്പാൻ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങൾ, ഉപരാജ്യങ്ങളോ അധീനരാജ്യങ്ങളോ ആയിരുന്നു. ജപ്പാൻ ഒരു കാലത്തു് ചൈനയുടെ ഒരു അധീനരാജ്യമായിരുന്നു. ചീനാചക്രവർത്തിയിൽനിന്നും ജപ്പാനിലെ ഒരു ഭരണാധിപതിക്കു ബഹുമതി ബിരുദം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മാഞ്ചുകാലഘട്ടത്തിന്റെ അന്ത്യദശയിൽ ഭരണം ദുർബലപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയപ്പോൾ പടിഞ്ഞാറെ പ്രവിശ്യകൾ ഈ അവസരം പ്രതീക്ഷിച്ചു് സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളായി.

അങ്ങനെ പല ഉപരാജ്യങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ ചൈനക്കു 4,314,097 ചതുരശ്രമൈൽ വിസ്തീർണ്ണമുണ്ടത്രേ.

ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി ചൈനയെ അഞ്ചായി വിഭജിക്കാം. സെചവാൻ, ഹൊനൻ, പ്പെ, നാൻഹൈവ, ക്യാങ്സ്സ്, പെച്ചിലി, ഷാൻസി, ഷാൻതുങ്ങ്, കാൻസ്സ്, ഷെൻസി, കവിച്ചൊ, യുന്നൻ ഇങ്ങനെ പതിനെട്ടു പ്രവിശ്യകൾ അടങ്ങിയ യഥാർത്ഥചൈന, മഞ്ചൂറിയ, ഔട്ടർമംഗോളിയ, ഇന്നർ മംഗോളിയ, സിങ്ങ്കിയാങ്ങ് അല്ലെങ്കിൽ ചീനാ ടൎക്കിസ്ഥാൻ, തിബററ് എന്നിവയാണ്. 1927-ൽ നാങ്ങ്കിങ്ങിൽ ദേശീയ ഗവൺമെൻറിൻെറ പ്രതിഷ്ഠാപനത്തിനുശേഷം പ്രദേശങ്ങൾക്കു പല വ്യതിയാനങ്ങൾ സംഭവിച്ചു. പല ഉപരാജ്യങ്ങൾ, സാമ്രാജ്യത്തിൽനിന്നു് അകലുകയും ചിലതു ചേൎക്കുകയും ഉണ്ടായി. ഇന്നു ചൈന, 28 പ്രവിശ്യകളുള്ള ഒരു സ്വതന്ത്രസാമ്രാജ്യമാണ്. തിബററ്, ഔട്ടർമംഗോളിയ എന്നിവ രണ്ടു സ്വയംഭരണ രാഷ്ട്രങ്ങളായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതരരാജ്യങ്ങളുമായുള്ള സംസൎഗ്ഗംകൊണ്ടു വ്യാവസായികമായും, വാണിജ്യപരമായും ചൈന ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു. ജനസംഖ്യയും സീമാതീതമായി വൎദ്ധിച്ചു. പ്രത്യേക ഭരണഘടനകളും ഏൎപ്പെടുത്തി.

ഹൊയങ്ങ്ഹൊ, യാങ്ങ്ററിസിക്യാങ്ങ് ഇവയാണ് ചൈനയിലെ രണ്ടു മഹാനദികൾ. യാങ്ങ്ററിസിക്യാങ്ങിന്, നീലനദി എന്നും, ഹൊയങ്ങ്ഹൊയ്ക്കു്, മഞ്ഞനദി എന്നും പേരുകൾ ഉണ്ടു്. അനവധി ഉപനദികളും, 3400 നാഴിക നീളവുമുള്ളതിനാൽ യാങ്ങ്ററിസിക്യാങ്ങ് ലോകമഹാ

നദികളിൽ ഒന്നായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. നൈൽ, മിസ്സൌറി മിസിസിപ്പി, ആമസാൺ എന്നിവയാണു് മററു മൂന്നു മഹാനദികൾ. യാങ്്ററിസിക്യാങ്ങ് തിബററിൽനിന്നും ഒഴുകി വരുന്നു എന്നല്ലാതെ അതിൻെറ ഉദ്ഭവസ്ഥാനം ഇന്നും കണ്ടു പിടിച്ചിട്ടില്ല. അതിൻെറ പതനം ഹാങ്ഹായ്ക്കു സമീപമുള്ള പെച്ചിലി ഉൾക്കടലിലാണു്. സമുദ്രത്തിനുള്ളിൽ വളരെ ദൂരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ജലത്തിൻെറ നിറഭേദംകൊണ്ടു് ഈ നദി സമുദ്രത്തിലേക്കു തള്ളുന്ന ജലത്തിൻെറ പരിമാണം എത്രയാണെന്നു അനുമാനിക്കാം. പതനസ്ഥലത്തുനിന്നും ഏകദേശം 1000 മൈൽ മുകളിലുള്ള ചുംകിങ്ങിനു സമീപവും നദിക്കു ഒരു മൈൽ വിസ്തീർണ്ണമുണ്ടു്. 10000 ടൺ ഭാരമുള്ള കപ്പലുകൾക്കു 200 മൈൽ മുകളിൽ നാൻകിങ്ങുവരെ നിർഭയം സഞ്ചരിക്കാം. 300 ടൺ ഭാരമുള്ള ചെറുതരം കപ്പലുകൾക്കു ഹാങ്ഹായ് മുതൽ ചുംകിങ്ങുവരെ 1380 മൈൽ ദൂരം 10 ദിവസം കൊണ്ടു യാത്ര ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നു. പഴയരീതി വിടാത്ത പല പട്ടണങ്ങളും യാങ്്ററിസി നദീതീരങ്ങളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. അവിടെയുള്ള ഗൃഹങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു വലിയ വാതിലുകൾ ഉണ്ടു്. പക്ഷെ അതിനുള്ളിൽ വളഞ്ഞുകടക്കുന്നതിനു നേർമാർഗ്ഗം മതിൽകെട്ടി അടച്ചിരിക്കും. അതു് ദുർഭൂതങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷനേടുന്നതിനാണു്. ദുർഭൂതങ്ങൾ നേരെ കാണുന്ന വഴിയിൽ കൂടിയല്ലാതെ സഞ്ചരിക്കുകയില്ലെന്നു് ചീനക്കു ഒരു അന്ധവിശ്വാസമുണ്ടു്.

മീൻപിടിത്തം, ചൈനയിലെ ഒരു ജനവിഭാഗത്തിൻെറ ഉപജീവനമാർഗ്ഗമാണെങ്കിലും, യാങ്്ററിസി നദി

യിൽ മീൻപിടിത്തക്കാരെ തീരെ കാണാറില്ല. എന്നാൽ അവി ടവിടെ നദിയിലേക്കു നീണ്ടകാലുകൾ സ്ഥാപിച്ച് അതിൻെറ അററത്തു വലിയ വലകെട്ടി നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ചെയ്യുന്ന വിധം മീൻ പിടിക്കാറുണ്ടു്. ഏകദേശം രണ്ടായിരംമൈൽ കഴിയുമ്പോൾ നദിയുടെഗതി അഞ്ഞൂറുമൈൽ ദൂരം അത്യന്തം ദുർഗ്ഗമവും, അംബരചുംബികളായ പാറക്കെട്ടുകളുടെ ഇട യിൽ കൂടിയുമാണ്. അവിടെനിന്നു മുകളിലേക്കു നോക്കു മ്പോൾ ആകാശം ഒരു ചെറിയ വെള്ളിരേഖപോലെ മാത്രമേ കാണാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഒരു ദിവസം, അര മണിക്കൂറിൽ കൂടുതൽ സമയം, ആ നദീ ഭാഗങ്ങളിൽ സൂര്യ രശ്മികൾ, പതിക്കാറില്ല. യാങ്ററിസിയിൽ ഏററവും ശീഘ്രതരമായ ഒഴുക്കുള്ള സ്ഥലമാണ് കെങ്ലിങ്.

വേനൽക്കാലത്താണ് നദിയിൽ സാധാരണ വെള്ള പ്പൊക്കമുണ്ടാകുന്നതു്. അപ്പോൾ ആ കാഴ്ച അതിഭയാനക മായിരിക്കും. പല നാശങ്ങളും സംഭവിക്കാറുണ്ടു്. മാർച്ച്, ഏപ്രിൽ മാസങ്ങളിൽ പെട്ടെന്നു നദീജലം കുറയുന്നു. ഏററവും അപകടമേറിയ സമയം അപ്പോഴാണ്. യാത്ര ചെയ്യുന്ന കപ്പലുകളും, ആവിബോട്ടുകളും പാറക്കെട്ടുകളിലും മററും ഉറച്ചിരുന്നു പോകാറുണ്ടു്. വീണ്ടും വെള്ളം പൊങ്ങു മ്പോഴേ അവ മാററുന്നതിനു സാദ്ധ്യമാകൂ.

നദീ തീരങ്ങളിൽ ധാരാളമായി കൃഷി ചെയ്യുന്ന റേപ്പ് ചെടിയിൽനിന്നും എടുക്കുന്ന എണ്ണയാണ് ആ ദിക്വാസി കൾ വിളക്കു കത്തിക്കുന്നതിനും, മററാവശ്യങ്ങൾക്കും ഉപ യോഗിക്കുന്നതു്.

ഉദ്ഭവസ്ഥാനത്തുനിന്നും വളഞ്ഞുംതിരിഞ്ഞും, വളരെ ഊൎക്കോട്ടുകൂടി ഒഴുകി ഹൊയങ്ഹൊ നദി ധാരാളം എക്കലും, വണ്ടലും കൊണ്ടുവന്നു പരിസരപ്രദേശങ്ങൾ കൃഷിക്കു ഉപയുക്തമാക്കുന്നു. ഈ നദിയിൽ കൂടെക്കൂടെ വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായി തീരപ്രദേശങ്ങൾക്കു വലിയ നാശം നേരിടാറുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് 'ചീനാദുഃഖം' എന്നും ഇതിനെ വിളിക്കുന്നു. വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടാകുന്നതു് അതി ഭയാനകമായ ഇരമ്പലിനു ശേഷമാണു്. വഞ്ചിക്കാൎക്കു അങ്ങനെ മുന്നറിവു ലഭിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് വഞ്ചികൾ കരയ്ക്കടു പ്പിച്ചു് ബന്ധിക്കാൻ തരപ്പെടും. അതിനു സാധിക്കാത്തവ ഒഴുക്കിൽപ്പെട്ടു നശിക്കുന്നു. വെള്ളത്തിൽ ചീനൎക്കു അനി തരസാധാരണമായ പരിചയമുണ്ടു്. ചുഴികളിൽ അകപ്പെ ടാതെയും, പാറക്കെട്ടുകളിൽ തട്ടിത്തകരാതെയും ഓളങ്ങളും ഒഴുക്കുകളും ഭേദിച്ചു വഞ്ചി നയിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേകം വിദ ഗ്ദ്ധന്മാരുണ്ടു്. നദികളിൽ വെള്ളം പൊങ്ങുന്നതു് എപ്പോ ഴെന്നു നിശ്ചയമില്ലാത്തതിനാൽ ആത്മനാശവും, പല കഷ്ട നഷ്ടങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു വഞ്ചി ഗൃഹമായി ഉപയോഗിക്കുന്നവരും അനവധി കാണാം. ചൈനയിൽ നദി കടക്കുന്നതിനു പാലങ്ങൾ അധികമില്ല. അനവരതം ഉണ്ടാകുന്ന വെള്ളപ്പൊക്കവും ശക്തിയായ ഒഴുക്കും പാലം നിൎമ്മിക്കുന്നതിനു ബാധകമാണു്. കടത്തു വഞ്ചികൾ പാല ങ്ങളുടെ കൃത്യം നിൎവ്വഹിക്കുന്നു. ഗവൎമ്മെൻറു വക കൂടാതെ പൊതുജനങ്ങളും കടത്തു വഞ്ചികൾ വയ്ക്കാറുണ്ടു്. അതു ഒരു ഔദാൎയ്യകൃത്യമായി ചീനർ കരുതുന്നു. ഹൊയങ്ഹൊ നദിയിൽകൂടി പാഞ്ഞെത്തുന്ന കലങ്ങി മറിഞ്ഞ ജലം സംഗമസ്ഥലമായ ആഴിയെപ്പോലും മഞ്ഞനിറമാക്കിത്തീ

ക്കന്നു. സിക്യാങ്ങ്, പീഹോ എന്നിങ്ങനെ ഏതാനും ചെറിയ നദികളും ചൈനയിലുണ്ടു്. അവയും ആ ദേശത്തിനു പല പ്രകാരത്തിൽ ഉപയുക്തങ്ങളാണു്.

അക്ഷാംശം ഇരുപതു ഡിഗ്രി വിസ്തൃതിയുള്ളതിനാൽ തെക്കൻപ്രദേശങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് വടക്കൻപ്രദേശങ്ങൾ സമശീതോഷ്ണമല്ല. ചൂടും തണുപ്പും പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്നു. തെക്കൻപ്രദേശങ്ങളിൽ മഴ ധാരാളമാണു്. അവിടെ ശരാശരി വർഷത്തിൽ 45 ഇഞ്ചു മഴ ഉണ്ടായിരിക്കും. വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ തണുപ്പു കൂടുതലാണു്. പൊതുവെ മഴക്കാലത്ത് ശീതം അതിദുസ്സഹമായിരിക്കും. മൂടൽമഞ്ഞും സാധാരണ ഉണ്ടാകും. ധ്രുവപ്രദേശത്തോടു ബന്ധിച്ചു കിടക്കുന്ന സൈബീരിയായിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ശീതവാതമേററു് നദികൾ മഞ്ഞുറഞ്ഞു പോകാറുണ്ടു്. കൂടക്കൂടെ ശീതോഷ്ണഗതി മാറുമ്പോൾ കൊടുങ്കാററും കടൽക്ഷോഭങ്ങളുമുണ്ടാകുന്നു. ചിലപ്പോൾ ക്ഷാമവും ജലദുർഭിക്ഷവും ഉണ്ടാകും. ചൈന വിഭവസമൃദ്ധമായ ഒരു രാഷ്ട്രമാണെങ്കിലും ക്ഷാമബാധയാൽ ധാരാളം ആളുകൾ മരിക്കുന്നു. എന്നാലും ജനസംഖ്യയുടെ വർദ്ധനകൊണ്ടു് ആകെത്തുകയിൽ വലിയ കുറവു സംഭവിക്കുന്നില്ല. നദികൾ കൂടാതെ അസംഖ്യം മൈൽ നീളത്തിൽ തോടുകളുമുണ്ടു്. ചില തോടുകൾക്കു 3000 മൈലോളം നീളമുണ്ടാവും. കൃഷിക്കും ഗതാഗതത്തിനും തോടുകൾ ഉപകരിക്കുന്നു.

ചൈനയിൽ മലകളും, പർവ്വതങ്ങളും ഒട്ടും കുറവല്ല. തിബെററിലും ടർക്കിസ്ഥാനിലും കൂൻലൻ പർവ്വതപംക്തി

2

കളും, തീയാൻഷാൻ പവ്വതനിരകൾ ടക്കിസ്ഥാനിലും വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്നു. കവൻലൻ പവ്വതപംക്തികളുടെ ഏററവും ഉയന്ന ശൃംഗത്തിനു 20000 അടിയും തിയാൻ ഷാൻ പവ്വതശൃംഗത്തിനു 26000 അടിയും പൊക്കമുണ്ടു്. ആൾട്ടായി പവ്വതനിര മംഗോളിയയിലാണു്. മംഗോളിയയുടെ മദ്ധ്യഭാഗത്താണു്, ആയിരത്തിൽപരം മൈൽ നീളവും മൂന്നൂറിൽപരം മൈൽ വീതിയുമുള്ള ഗോബി മണലാരണ്യം. ചുവപ്പുനിറമുള്ള മണലും, പാറക്കഷണങ്ങളും ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന ഉപ്പുരസമുള്ള ജലാശയങ്ങളും വഴിയാത്രക്കാരെ വഴി തെററിക്കുന്നു. അവിടെ കാണുന്ന ചില മണൽ കുന്നുകൾക്കു നാലായിരത്തോളം അടി പൊക്കമുണ്ടു്. ഒരു കാലത്തു ആ പ്രദേശം ഒരു ഉൾക്കടലായിരുന്നു എന്നു് ഭൂഗഭശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ചെന്നായ്ക്കൾ തുടങ്ങിയ ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളും, അങ്ങിങ്ങു ചില മുൾക്കാടുകളുമല്ലാതെ മറെറാന്നും, അവിടെ കാണാനില്ല. പൂത്തെ, താപഷാൻ, യുങ്ങ്ലിങ്ങ്, ഷിഷാൻ എന്നു തുടങ്ങിയവയാണു് ചൈനയിലെ മററു ചില പ്രധാന പവ്വതങ്ങൾ. കൃഷിക്കുപകരിക്കുന്നതുകൂടാതെ അനേകം നദികൾക്കു അവ ഉദ്ഭവസ്ഥാനങ്ങളുമാണു്. സ്വണ്ണം, വെള്ളി, ഇരുമ്പു് മുതലായ ലോഹങ്ങളും സുലഭമായി ലഭിക്കുന്നുണ്ടു്.

ബാബിലോണിയായെ മാററി നിറുത്തിയാൽ ചൈനയുടെ നാഗരികത്വം ഏററവും പ്രാചീനമാണെന്നു പറയാം. അതു് ഇൻഡ്യയും ഈജിപ്ററും അപേക്ഷിച്ചു പ്രാചീനമാണെന്നു സമത്ഥിക്കുന്നു. അതിനു ആധാരമായി ചരിത്ര

പരമായ പല തെളിവുകളുണ്ടെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. പഴയ കാലത്തു ജനങ്ങൾ സുഖമായി പാക്കുന്നതിനു 'യുട്സോ' എന്ന മഹാൻ ആദ്യമായി വീടുകൾ നിമ്മിക്കുന്നതിനും, ന്യൂജെൻ എന്ന ദേഹം ആഹാരസാധനങ്ങൾ വേകിച്ച് ഭക്ഷിക്കുന്നതിനും, വല വീശി മത്സ്യം പിടിക്കുന്നതിനും, ഫ്യൂഹിസി അനുയോജ്യമായ ഉപകരണങ്ങളോടുകൂടി പാട്ടു പാടുന്നതിനും, വിവാഹത്തിനുള്ള ചില ആചാരമുറകളും അഭ്യസിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം എഴുതിയ ഏതാനും ചിത്രങ്ങളാണ് ചീനലിപികളുടെ അസ്ഥിവാരമായിത്തീന്നതു്. സമയം അളക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും തദനുസരണം പഞ്ചാംഗവും സൃഷ്ടിച്ചു. ഷെൻനങ് കൃഷിക്ക് ആവശ്യമായ ഉപകരണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ച് കൃഷിയിറക്കുന്നതിനും ക്രയവിക്രയങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും ജനങ്ങളെ ധരിപ്പിച്ചു. തരുലതാദികളുടെ വേരു്, ഇല, പട്ട, കായ് ഇവയിൽ നിന്നു് ഔഷധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി ഉപയോഗിച്ചു. പരസഹസ്രാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പാണ് ഈ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളെല്ലാം നടന്നതു് എന്നറിയുമ്പോൾ നമുക്ക് അദ്ഭുതം തോന്നിയേക്കാം. ക്രി. മു. 2700-ലാണ് പീതചക്രവത്തി എന്നു് അപരനാമധേയത്താലറിയപ്പെടുന്ന 'ഹാങ്തി' ചൈന ഭരിച്ചിരുന്നതു്. ഒരു പരിഷ്കൃതജീവിതത്തിനു ആവശ്യമായ പലതും അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു. ലോഹനാണയങ്ങൾ, തൊപ്പി, വസ്ത്രങ്ങൾ, അമ്പു്, വില്ലു മുതലായവ അവയിൽ പ്രസ്താവ്യങ്ങളാണു്.

മാനവസമുദായത്തിൻെറ പരിഷ്കാരത്തിനു നിദാനങ്ങളായ സംഗതികൾ ആവശ്യാനുസരണം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള

താണ്. ആദ്യം മനുഷ്യനു പാക്കുന്നതിനു വീടും, അതിനു ശേഷം ആഹാരസാധനങ്ങളും, വസ്ത്രങ്ങളും, ഔഷധങ്ങളും അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളായി. ഈ നിലയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഭാഷയുടേയും, സാഹിത്യത്തിന്റേയും ഉദ്ഭവമായി. അവ വികസനം പ്രാപിച്ച് സാമുദായികാചാരങ്ങൾ, മതം, നിയമം എന്നിവയിൽ കൊണ്ടുചെന്ന് അട്ടപ്പിച്ചു. വിവിധ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും ആവിർഭവിച്ചു. പരിഷ്കൃതമായ ചീനാസമുദായത്തിന്റെ നിലനില്പിന് ഇതെല്ലാം ആവശ്യവുമായിരുന്നു. അച്ചടിക്കടലാസ്സ്, വെടിമരുന്ന്, വടക്കുനോക്കി എന്നീ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾക്കു ചൈന ഇന്നും അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു. 'ഹിസ്യ', 'ഷ്യാങ്', 'ചൗ' മുതലായ രാജവംശങ്ങളുടെ കാലത്ത് അതായത് ക്രി. മു. 2000-നും 1000-നും ഇടയ്ക്കാണ് മേൽപറഞ്ഞവയെല്ലാം വളച്ച പ്രാപിച്ചത്. ചൈനയുടെ ചരിത്രത്തിൽ അത് ഒരു സുവർണ്ണകാലഘട്ടമായിരുന്നു. ബുദ്ധമതപ്രചരണത്തോടുകൂടി ഇന്ത്യയിൽനിന്നും പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും ചൈനയിൽ കൊണ്ടുപോയി പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സിറിയാനാട്ടുകളുമായി പല പ്രകാരത്തിൽ ചൈന ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ ഭാരതത്തിലെ പ്രാചീന നാഗരികതയും, സിറിയാനാട്ടുകളിലെ സിറിയൻപരിഷ്കാരവും ചൈനയ്ക്കു ലഭിച്ചു.

II

വർഗ്ഗവും മതവും

പ്രധാനമായി ചൈനയിലെ ജനങ്ങൾ ആറു വർഗ്ഗക്കാരാണ്. അവ ഹാൻവർഗ്ഗം, മയോവർഗ്ഗം, മാഞ്ചുവർഗ്ഗം, മംഗോൾവർഗ്ഗം, മുസ്ലീംവർഗ്ഗം, ററിബററൻവർഗ്ഗം എന്നിവയാണ്. സാക്ഷാൽ ചൈനയിൽ വാസമുറപ്പിച്ചിരുന്ന ഹാൻവർഗ്ഗക്കാരാണ് പ്രധാനമായി സാമ്രാജ്യത്തിലെ അതിപുരാതന വർഗ്ഗം. ചൈനയുടെ ചരിത്രത്തിൻെറയും നാഗരികത്വത്തിൻെറയും പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്നതു് ഈ വർഗ്ഗക്കാരാണെന്നു പറയാം.

മയോവർഗ്ഗത്തിൽ പല ഉപശാഖകളുണ്ടു്. എണ്ണത്തിൽ വളരെ കുറഞ്ഞ ഒരു പുരാതനവർഗ്ഗമാണെങ്കിലും അവർ പുരോഗമനതല്പരരല്ല. ഒരുകാലത്തു് അവർ സാമ്രാജ്യം മുഴുവനും വ്യാപിച്ചിരുന്നു. കാലാന്തരത്തിൽ കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള പർവ്വതപ്രദേശങ്ങളിൽ സ്ഥിരവാസമുറപ്പിച്ചു. ഇവരിൽ ചിലർ ഹാൻവർഗ്ഗക്കാരുമായി കലർന്നിട്ടുണ്ടു്. മാഞ്ചുവർഗ്ഗക്കാർ മഞ്ചൂറിയാനിവാസികളും ഒരു പുതിയ വർഗ്ഗക്കാരുമാണ്. ഇവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഹാൻവർഗ്ഗക്കാരുമായി ഇടകലർന്നുപോയി.

മംഗോൾവൎഗ്ഗക്കാർ മംഗോളിയ ദേശക്കാരാണെന്ന് അവരുടെ സംജ്ഞകൊണ്ടുതന്നെ ഗ്രഹിക്കാം. അവർ എണ്ണത്തിൽ വളരെ കുറഞ്ഞ പുതിയ ഒരു വൎഗ്ഗമാണ്. ഇക്കൂട്ടരിലും അധികംപേർ ഹാൻവൎഗ്ഗത്തിൽ കലൎന്നിട്ടുണ്ട്.

ചീനടൎക്കിസ്ഥാനിലും, സിൻകിയാങ്ങിലും നിവസിക്കുന്നവരാണ് മുസ്ലീം വൎഗ്ഗം. അവർ പ്രാരംഭകാലത്ത് കുടിയേറിപ്പാൎത്ത വിദേശീയരായിരുന്നു. ക്രമേണ അവർ ഹാൻവൎഗ്ഗക്കാരുമായി ഇടകലൎന്നു എങ്കിലും ഇപ്പോൾ ഒരു പുരാതനവൎഗ്ഗമായി കരുതുന്നു.

ററിബററിൽ വസിക്കുന്ന വൎഗ്ഗക്കാരാണ് ററിബററൻ വൎഗ്ഗം. അവരുടെ സംഖ്യ പരിമിതമാണ്. പല വൎഗ്ഗങ്ങളായി ചൈനയിലെ ജനതതിയെ വേർതിരിക്കാം. എന്നാൽ അവൎക്കു തമ്മിൽ വ്യത്യാസങ്ങളോ, പ്രത്യേകതകളോ അധികമൊന്നുമില്ല. സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കും, പ്രതിഷ്ഠാപനത്തിനും ഈ വൎഗ്ഗക്കാരെല്ലാവരും ഒന്നുപോലെ കാരണഭൂതരുമാണ്.

താവോമതം, കൺഫ്യൂഷിയസ്സ്മതം, ബുദ്ധമതം ഇവയാണ് ചൈനയിൽ പ്രാധാന്യമൎഹിക്കുന്ന പ്രാചീന മതങ്ങൾ.

ചൈനയിലെ ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ താവോമതാനുയായികളാണ്. സൂൎയ്യചന്ദ്രാദികളും, വായു, മേഘം, ഇടി, മഴ തുടങ്ങിയവയുമാണ് അക്കൂട്ടരുടെ ആരാധനാമൂൎത്തികൾ.

ചക്രവത്തി ദേവൻെറ പ്രതിനിധിയും, അമ്പലം സ്വഗ്ഗവു മായി കരുതുന്നു. അതാണു ചീനർ സ്വഗ്ഗഭൂമിയെന്നു അവ രുടെ നാടിനെ വിളിക്കുന്നതു്. താവോമതം കമ്മമാഗ്ഗ മാണു് ഉപദേശിക്കുന്നതു്.

ക്രി. മു. 6-ാംശതകത്തിലാണു് കൺഫ്യൂഷിയസ്സ് മത ത്തിൻെറ ഉദ്ഭവം. മനുഷ്യസമുദായത്തിൻെറ സംസ്കാര ങ്ങളുടെ യൗവനാരംഭമായിരുന്നു ആ കാലഘട്ടം. കലങ്ങി മറിഞ്ഞ ആ അന്തരീക്ഷത്തിൽ തത്വജ്ഞാനികളും, ആചാ യ്യന്മാരും ചൈനയിൽ ആവശ്യമായിരുന്നു. ഷാൻടങ്ങിൽ, കിൻഹോ പട്ടണത്തിൽ ഒരു പ്രഭുകുടുംബത്തിലാണു് മഹാ നായ കൺഫ്യൂഷിയസ്സിൻെറ ജനനം. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ പലരും ഇന്നും അവിടെ ജീവിച്ചിരി പ്പുണ്ടു്. ആ മഹാൻെറ ശവകുടീരത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള വിഹാരത്തിൽ അച്ചനകളപ്പിക്കാൻ ധാരാളം തീത്ഥയാത്ര ക്കാർ എത്താറുണ്ടു്. ആ വിഹാരത്തിനുള്ളിൽ സുമനോ ഹരമായ അസംഖ്യം വിശേഷ സാധനങ്ങൾ കാണാം. കൺഫ്യൂഷിയസ്സ് മതം ജ്ഞാനമാഗ്ഗത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം നിരാശാഭരിതനായിട്ടാണു മരിച്ചതെങ്കിലും, അദ്ദേ ഹത്തിൻെറ ഉപദേശങ്ങൾക്കു ജീവശ്ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. അതു ചൈനയുടെ പ്രതിഷ്ഠാപനത്തിനു പ്രേരകമായ തത്വ സംഹിതകളിൽ ഒന്നായി ഭവിച്ചു. ഒരു മഹനീയ ലോക സൃഷ്ടിക്കു് മനുഷ്യരെ ഉൽകൃഷ്ടരാക്കിത്തീക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ചു മനുഷ്യൻെറ നടപടി നിയന്ത്രിക്കാൻ ഉചിതമായ ആചാര നിഷ്ഠകൾ അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കി. ആത്മസംയമനത്താൽ സുരക്ഷിതനായ ഒരു പുരുഷൻെറ മാതൃക അദ്ദേഹം വ്യക്ത

മാക്കി. അദ്ദേഹം രചിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വളരെ വിശുദ്ധമായി ചീനർ കരുതുന്നു.

ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 67-ലാണ് ബുദ്ധശിഷ്യഗണങ്ങൾ ബുദ്ധമതതത്വങ്ങളും വഹിച്ചുകൊണ്ടു ചൈനയിൽ എത്തിയതു്. ബുദ്ധമതതത്വങ്ങളും മാർഗ്ഗങ്ങളും നവവും, ലളിതവും, സുഗമവുമായിരുന്നതിനാൽ അതു് അതിവേഗം ചൈനയിൽ പ്രചരിച്ചു. മനോഹരമായ ബുദ്ധവിഹാരങ്ങളും, അമ്പലങ്ങളും, സന്യാസിമഠങ്ങളും, ആതുരാലയങ്ങളും നിരവധി അവിടെയെങ്ങും വ്യാപിച്ചു. ബുദ്ധവിഹാരങ്ങളും അമ്പലങ്ങളും പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു് പ്രകൃതിസുഭഗങ്ങളായ കുന്നുകളിലായിരിക്കും. മങ്ങിയ വെള്ളതേച്ച കെട്ടിടങ്ങളിൽ ധാരാളം വിചിത്രപ്പണികൾ ചെയ്തിരിക്കും. മേൽക്കൂര സാധാരണമായി വളഞ്ഞതാണു്. അതിൽ പല രൂപങ്ങളും കൊത്തിയിട്ടുണ്ടാവും. അമ്പലത്തിനുള്ളിൽ പ്രധാന പ്രവേശനദ്വാരത്തു പല വിനോദങ്ങളും നടത്താറുണ്ടു്. സൂര്യരശ്മികൾ പതിക്കുമ്പോൾ പ്രതിഷ്ഠകളുടെ കണ്ണുകളിൽ പതിച്ചിട്ടുള്ള മണികൾ പ്രതിഫലിക്കുന്നതു് ഭക്തരെ ആകർഷിക്കുന്നതിനാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങളും സ്ത്രീകളും സായാഹ്നകാലത്തു് അമ്പലത്തിനുള്ളിൽ തിങ്ങിക്കൂടും. ചീനക്കു വ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങളും ഒട്ടും കുറവല്ല. ചില ആളുകൾ വീരവ്രതങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കും. അതിൻെറ പരിപൂർത്തിക്കു പല സാഹസങ്ങളും ചെയ്യുന്നവരുമുണ്ടു്.

ബുദ്ധമതത്തിൻെറ ക്രമാതീതമായ വളർച്ചയും ചില രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തുണ്ടായ പീഡനങ്ങളും ബുദ്ധമത

ഗ്രന്ഥങ്ങളും മററു സാധനങ്ങളും ശേഖരിക്കുന്നതിനും, പുണ്യ സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിനും ആളുകളെ നിയോഗിച്ചതും അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ അതാതു രാജാക്കന്മാരുടെ വാഴ്ച്ച ക്കാലം ചിത്രീകരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇന്നു ചൈനയിൽ ക്രിസ്തുമതത്തിനാണ് അധികം പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചുകാണുന്നതു്. ആകെ 25 ലക്ഷത്തിൽ പരം കൃസ്ത്യാനികൾ ചൈനയിലുണ്ട്. ക്രിസ്തുമതം ചൈനയിൽ പ്രചരിച്ചതു് നെസ്റ്റോറിയൻപാതിരിമാർ മുഖാന്തിരം ക്രിസ്താബ്ദം 6-ാംശതകത്തിൽ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞു് പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ വര വോടുകൂടിയാണ് സ്ഥിരതപ്രാപിച്ചതു്.

റാബാൻ എന്നു പേരായ ഒരു നെസ്റ്റോറിയൻപുരോ ഹിതനാണ് ക്രിസ്തുമതവുമായി ആദ്യം ചൈനയിലെത്തി യതു്. ടാങ് വംശജനായ തേട് സങ് ചക്രവത്തി അദ്ദേ ഹത്തെ ഉപചരിക്കുകയും, 21 പുരോഹിതന്മാക്കു പാക്കുന്ന തിനു ഒരു പള്ളിയും, സന്യാസിമഠവും നിമ്മിച്ചുകൊടുക്കു കയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത ചക്രവത്തിയുടെ അനന്തരഗാമി യായ കൗട്ടസങിൻെറ വാഴ്ച്ചക്കാലത്തും ക്രിസ്തുമതത്തിനു സാമ്രാജ്യത്തിൽ വേണ്ട പ്രോത്സാഹനം നല്കി. റാബാനെ അദ്ദേഹം സാമ്രാജ്യത്തിലെ മതസംരക്ഷകനായി നിയമിച്ചു. എല്ലാ പ്രവിശ്യയിലും ഓരോ പള്ളി നിമ്മിച്ചുകൊള്ളുന്ന തിനു ചക്രവത്തി അദ്ദേഹത്തെ അധികാരപ്പെടുത്തി. ക്രിസ്താബ്ദം 1625-ൽ ഷെൻസി ജില്ലയിൽ ഒരു ഗൃഹ നിമ്മാണത്തിനു് അസ്ഥിവാരം കുഴിച്ചപ്പോൾ പ്രസ്തുത സംഭ

3

വങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു രാജശാസനം കണ്ടെടുക്കുക യുണ്ടായി.

ഒരു മിഷനറിയായ റാബട്ട് മോറിസനാണ് ആദ്യമായി ചൈനയിലെ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുമതം പ്രചരിപ്പിച്ചത്. അതിനുശേഷം ഹഡ്സൻ ടയിലറും മററു മിഷനറിമാരും മതപ്രചരണാർത്ഥം എത്തി. ആരംഭകാലത്ത് ബുദ്ധമതാനുയായികളായ ചീനക്ക് ക്രിസ്ത്യാനികളോടു വൈരസ്യം ജനിച്ചു. അവർ പല വിഷമതകൾക്കും വിധേയരായി.

ക്രിസ്താബ്ദം 16-ാംശതകത്തിൻെറ അന്ത്യഘട്ടത്തിലെത്തിയ ക്രിസ്ത്യൻമിഷനറിമാർ ബുദ്ധമതപ്രചരണം ശക്തിയുക്തം എതൃത്തു. മിഷനറിമാരിൽ പ്രധാനിയായിരുന്ന മാത്യൂ റിക്കി പ്രശസ്തനായ ഒരു ബൗദ്ധപുരോഹിതനുമായി തത്സംബന്ധം പല വാദപ്രതിവാദങ്ങളിലുമേപ്പെട്ടു. മതപരിവർത്തനം ചെയ്തവരിൽ ഗണനീയനായ സുകചാങ്കി, റിക്കിയുടെ ഒരു വാത്സല്യ ഭാജനമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ബുദ്ധമതത്തെയും, ചീനരുടെ പൂർവ്വികന്മാരെ ആരാധിക്കുന്ന പതിവിനേയും പരാമർശിച്ച് പല രേഖകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി ജനതാമദ്ധ്യേ ഒരിളക്കമുണ്ടാക്കി.

ക്രിസ്താബ്ദം 19-ാംശതകമായപ്പോൾ ഈ അവശതകൾ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു. ഇന്നു ക്രിസ്തുമതം ചൈനയിൽ ഒരു പ്രധാന മതമായിത്തീൎന്നിട്ടുണ്ട്. അതു് അവൎക്കു ജീവശക്തി നല്കുന്ന ഒന്നാണെന്നു കരുതുന്നു.

ഇപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽതന്നെ പല വിഭാഗങ്ങളു മുണ്ടെങ്കിലും എല്ലാവരും യോജിച്ചാണ് ഓരോ കാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും സാമൂദായികപുരോഗമനത്തിനുമായി അവർ അത്യന്തം യത്നിക്കുന്നു. അവരുടെ അധീനതയിൽ നിരവധി കലാലയങ്ങളും മററു വിദ്യാലയങ്ങളും ഉണ്ടു്. പല ആതുരാലയങ്ങളും, അനാഥ ശിശുക്കളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു് സംരക്ഷണാലയങ്ങളും തുടങ്ങി പല സ്ഥാപനങ്ങളും ക്രിസ്ത്യാനികൾ നടത്തുന്നു.

ഇപ്പോൾ ചൈനയിൽ പണ്ഡിതരും, അഭ്യസ്തവിദ്യരുമായ അനേകം ക്രിസ്ത്യാനികളുണ്ടു്. ഭരണകൂടത്തിൻെറ ഇന്നത്തെ മേധാവി ജനറാലിസിമോ ച്ച്യാങ്ങ് കയ്ഷക്കും അദ്ദേഹത്തിൻെറ പത്നി മാഡം ച്ചാങ്ങ് കയ്ഷക്കും, മന്ത്രി സഭയിലെ പല അംഗങ്ങളും ക്രിസ്ത്യാനികളാണു്.

ക്രിസ്തബ്ദം 7-ാംനൂററാണ്ടിനോടടുത്തു് മഹമ്മദുമതം ചൈനയിൽ പ്രചരിച്ചുതുടങ്ങി. ചീനരിൽ മുസ്ലീമുകളും തീരെ കുറവല്ല. ചീനടർക്കിസ്ഥാനിലും, സിൻകിയാങ്ങിലുമാണു് മുസ്ലീമുകൾ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്നതു്. കടിയേറിപ്പാർത്ത വിദേശീയരായിരുന്നെങ്കിലും അവർ ഹാൻ വർഗ്ഗക്കാരുമായി ഇടകലർന്നു. ടാങ്ങ്വംശജനായ തായിസൂങ്ങിൻെറ വാഴ്ചക്കാലത്തു് കാൻറൻ നഗരത്തിൽ മനോഹരമായ ഒരു മുസ്ലീം ദേവാലയം പണിയിച്ചു. അതു് ഏററവും പുരാതനമായ ഒന്നാണു്.

ചീനക്കു മതസഹിഷ്ണുത അത്യധികമാണു്. ഒരു

വീട്ടിൽ തന്നെ ഭിന്ന മതങ്ങളിൽപെട്ട ആളുകളുണ്ടാകും. നിരീശ്വരന്മാരും ധാരാളമുണ്ട്. എങ്കിലും അവർ തമ്മിൽ അഭിപ്രായഭിന്നതകളോ വഴക്കുകളോ ഇല്ലാതെ ഏക യോഗക്ഷേമമമായി കഴിയുന്നു.

ചൈനയിലെ ശരിയായ ജനസംഖ്യ തിട്ടപ്പെടുത്താൻ പ്രയാസമാണ്. വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഏർപ്പാടുകളിൽ ജനസംഖ്യ എടുക്കുന്നതിനുള്ള അപ്രാപ്തി അല്ല അതിനു കാരണം. പ്രത്യുത ജനങ്ങളുടെ അനിശ്ചിതവും നിയന്ത്രണാതീതവുമായ സംഖ്യയാണ്. ജനസംഖ്യ എടുക്കുന്നതു് ഒരു അശുഭലക്ഷണമായിട്ടാണു ചീനർ കരുതുക. ക്രി. മു. ഒൻപതാം ശതവർഷത്തിലെ ജനസംഖ്യ 220 ലക്ഷമായിരുന്നു. ക്രിസ്ത്വബ്ദം ഒന്നാംശതവർഷമായപ്പോഴേക്കും അതു് 800 ലക്ഷമായി. നിർബന്ധ സൈന്യസേവനത്തിൽനിന്നും, കരം കൊടുക്കുന്നതിൽനിന്നും രക്ഷനേടാൻ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ക്ലിപ്തസംഖ്യ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ചീനർ വിരസത കാണിച്ചു. പോസ്റ്റാഫീസ്, ചുങ്കസ്ഥലങ്ങൾ എന്നിവ മുഖാന്തിരം ഒരു ഏകദേശജനസംഖ്യ എടുക്കാനുള്ള സംരംഭം നടന്നിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ആഭ്യന്തര ഭരണസമിതിയുടെ കണക്കനുസരിച്ച് 1928-ലെ ജനസംഖ്യ 474, 787, 386 (4750 ലക്ഷം) ആണെന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

III

പൂർവ്വചരിത്രം

ചൈനയുടെ ദുർജ്ഞേയമായ ആദിമചരിതം മഹത്തായ ഐതിഹ്യങ്ങളാൽ കെട്ടിപ്പടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. അതനുസരിച്ച് 'പൻകു' എന്ന ഒരു ദിവ്യപുരുഷനാണ് ലോകം സൃഷ്ടിച്ചതും ഭരിച്ചതും എന്നു ചീനർ വിശ്വസിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് അസംഖ്യം കാലുകളും കൈകളും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും, അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം പുരാണപ്രസിദ്ധരായ 18 ചക്രവർത്തിമാർ ഭരിച്ചു എന്നും, പറയപ്പെടുന്നു. ക്രി. മു. 2697-നു മുമ്പാണ് ഈ സംഭവങ്ങൾ എന്നല്ലാതെ ഓരോരുത്തരുടേയും ജീവിതകാലം നിർണ്ണയിക്കാൻ യാതൊരു തെളിവുമില്ല. പക്ഷേ ഈ കഥകളെല്ലാം വെറും അനുമാനങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതങ്ങളായിരിക്കാം. ഏതായാലും ഹ്വാങ്തിയുടെ ഭരണകാലം ക്രി. മു. 2697 മുതല്ക്കാണ് ചൈനയുടെ സംഭവബഹുലമായ ചരിതം ആരംഭിക്കുന്നത്. ചീനരുടെ നിറവും, അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന നിറവും മഞ്ഞയാണ്. ചക്രവർത്തിയും പീതാംബരങ്ങളാണ് ധരിച്ചിരുന്നത്. അതാണ് ഹ്വാങ്തിയെ പീതചക്രവർത്തി എന്നു വിളിക്കാൻ കാരണം. പീതചക്രവർത്തിക്കു

മുമ്പ് ചൈന പല വർഗ്ഗക്കാരടങ്ങിയ ഒരു രാജ്യമായിരുന്നു. സ്വാധിപത്യത്തിനു അവർ തമ്മിൽ കലഹിക്കും. പരിഷ്കൃതരോ സാമുദായികാചാരങ്ങളനുസരിക്കുന്നവരോ ആയിരുന്നില്ല അവർ. പീതചക്രവർത്തി ഈ വർഗ്ഗക്കാരെ ഏകോപിപ്പിച്ച് രാജ്യാക്രമണത്തിനെത്തിയ വിദേശീയരെ പലായനം ചെയ്യിക്കുകയും അതൃത്തി വിസ്തൃതമാക്കി ഒരു നവീന സാമ്രാജ്യം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. പഞ്ചാംഗം കൃഷിയുടെ ആവശ്യമനുസരിച്ചു ഭേദപ്പെടുത്തി. അതു ചക്രവർത്തിയുടെ അധികാരസീമയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലംമുതലാണ് ചീനവർഷത്തിൻെറ ആരംഭം. ചീനവർഷം 1-മുതൽ 100-വരെ അദ്ദേഹം സാമ്രാജ്യം ഭരിച്ചു. അതിനുശേഷം നാടുവാണ ചക്രവർത്തിമാരുടെ വാഴ്ച പിന്നീടു തുടൎന്നു കണക്കാക്കിവന്നു. പീതചക്രവർത്തിയുടെ രാജ്ഞിയാണ് പട്ടുനൂൽ പുഴുക്കളെ വളർത്തി നൂലെടുത്തു പട്ടു നെയ്യുന്നതിന് ആരംഭിച്ചതു്. സാംസ്കാരികമായും, ഭരണപരവുമായ നിയമങ്ങൾകൊണ്ടു് സാമ്രാജ്യം പുരോഗമനോന്മുഖമായി. പീതചക്രവർത്തിയാണ് ചൈനയുടെ സംസ്ഥാപകൻ. ചീനർ ഈ ചക്രവർത്തിയുടെ വംശജന്മാരെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്നു.

ബാഹുവീൎയ്യംകൊണ്ടാണ് സാമ്രാജ്യം സൃഷ്ടിച്ചതെങ്കിലും, കർമ്മകുശലതയും ധർമ്മനിരതയും കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഭരണം നടത്തിയതു്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിൻഗാമികളും ഈ ആദർശങ്ങൾക്കു വിധേയരായി ക്രി. മു. 2597-മുതൽ 2358-വരെ നാടുവാണു. പീതചക്രവർത്തിയുടെ അവസാന വംശജൻ 'ററിയിച്ചു' എന്ന ചക്രവർത്തിയാ

യിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദുർഭരണത്തിൽ കലുഷിതരായ ജനങ്ങൾ 'ടാങ്ങ്യാവോ'യെ ചക്രവത്തിയാക്കി. അദ്ദേഹം ഒരു ശതാബ്ദം അതിപ്രശസ്തമായി സാമ്രാജ്യം ഭരിച്ച് സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തു. അനന്തരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരഗാമിയായി 'യുഷൺ' സിംഹാസനാരൂഢനായി. ഈ രണ്ടു ചക്രവത്തിമാരുടേയും കാലം ക്രി. മു. 2357-മുതൽ 2206-വരെ ആയിരുന്നു. അവരുടെ ഭരണം സാമ്രാജ്യ ചരിത്രത്തിൽ ശോഭനവും, സുസ്മരണീയവുമായ ഒരു കാലഘട്ടം കുറിക്കുന്നു. ഈ ചക്രവത്തിമാർ അജയ്യമായ വ്യക്തിവിലാസവും ധർമ്മനിരതയുമുള്ളവരായിരുന്നു. കൺഫ്യൂഷിയസ്സും, മെൻസിയസ്സും അവരെപ്പററി കീർത്തിക്കുകയും ഭരണം ഏററവും ആദർശപരമായിരുന്നു എന്നു രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

യുഷൺ സ്ഥാനത്യാഗംചെയ്ത് സാമ്രാജ്യം 'യു' വിനെ ഏല്പിച്ചു. അദ്ദേഹം യാവോ, യുഷൺ, എന്നീ ചക്രവത്തിമാരുടെ ഒരു മന്ത്രിയായിരുന്നു. ചക്രവത്തിപദം അലങ്കരിച്ചതുമുതൽ കാലോചിതമായ പല പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്താൻ അദ്ദേഹം അഭിലഷിച്ചു. പ്രധാനപ്പെട്ട 9 നദികളുടെ പതനസ്ഥലം അദ്ദേഹം വിസ്തീർണ്ണപ്പെടുത്തിയും തോടുകൾ വെട്ടിച്ചും അവിചാരിതമായുണ്ടാകുന്ന വെള്ളപ്പൊക്കം തടയാനുദ്യമിച്ചു. നീതിപൂവ്വം ന്യായം നടത്തി. ജനങ്ങൾക്കു ചക്രവത്തിസന്നിധിയിൽ സങ്കടമുണത്തിക്കുന്നതിന്, കൊട്ടാരവാതുക്കൽ ഒരു മണി കെട്ടിത്തൂക്കി. അതിന്റെ നാദശ്രവണമാത്രയിൽ ഏതവസരത്തിലും അദ്ദേഹം സങ്കടം കേൾക്കാനായി എത്തുകയും

സങ്കടപരിഹാരം വരുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പ്രായാധിക്യത്താൽ 8 വഷത്തെ ഭരണം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം 'പൊയി' എന്ന മന്ത്രിയെ രാജ്യം ഏൾപ്പിക്കാനൊരുമ്പെട്ടു. എന്നാൽ ജനങ്ങളുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം ചക്രവത്തിയുടെ 'ച' എന്ന പുത്രനെ അനന്തരഗാമിയാക്കി അവരോധിച്ചു. അന്നു മുതൽ സിംഹാസനം പരമ്പരാഗതമായിത്തീന്നു.

'യു' ചക്രവത്തിയാണു് ചൈനയിലെ ആദ്യത്തെ രാജവംശസ്ഥാപകൻ. ആ രാജവംശത്തിൻെറ പേർ 'ഹിസ്യാ' എന്നായിരുന്നു. ക്രി. മു. 2205-മുതൽ 1766-വരെ ആ വംശത്തിൽ 12 തലമുറകളായി, 17 ചക്രവത്തിമാർ സാമ്രാജ്യം ഭരിച്ചു. കൃഷി, കന്നുകാലിവളത്തൽ, കൈത്തൊഴിൽ മുതലായവ ക്രമേണ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു. പിതൃശ്രാദ്ധം നടത്തുക, പ്രകൃതിയെ ആരാധിക്കുക തുടങ്ങി ചില പ്രധാന അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ അന്നു നിലവിലിരുന്നു. ഹിസ്യാ രാജവംശത്തിലെ അവസാന ചക്രവത്തി 'ഷി'യുടെ ദുർഭരണത്താൽ സുഖാനുഭോഗനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥാനഭ്രംശനാക്കി 'ചെൻതങ്ങ് പ്രഭു' രാജ്യം കൈവശപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹം 'ഷാങ്ങ്', രാജവംശം സ്ഥാപിച്ചു. ക്രി. മു. 1766-മുതൽ 1122-വരെ 644 വഷം ഷാങ്ങ് വംശത്തിൽ പല തലമുറകളിലായി 16 ചക്രവത്തിമാർ നാടുവാണു. അക്കാലത്തു സാമ്രാജ്യം കുറേക്കൂടി വിസ്തൃതമാക്കുകയും കൊത്തുപണി, നെയ്ത്തു് എന്നിവ പരിഷ്കൃതമാക്കുകയും ചെയ്തു. 'ഷാങ്ങ്' വംശത്തിലെ ഒടുവിലത്തെ ചക്രവത്തി 'ഷൗ' ദുർവൃത്തനും, വിടനുമായിരുന്നു. 'ഫാ' പ്രഭു അദ്ദേഹത്തെ അമച്ചു ചെയ്തു് ചക്രവത്തിയായി 'ചൗ' രാജവംശം സ്ഥാപിച്ചു.

ക്രി. മു. 1122 മുതൽ 246 വരെ 876 വർഷം 33 തലമുറകളായി 37 ചക്രവർത്തിമാർ ഭരണം നടത്തി. ലോകചരിത്രത്തിൽ ഇത്ര ദീർഘകാലം രാജ്യം ഭരിച്ച മററൊരു രാജവംശവുമില്ലെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

ചീനസംസ്കാരത്തിൻെറ നവദശയായിരുന്നു 'ചൗ' രാജവാഴ്ചക്കാലം. അതു സ്വതന്ത്രചിന്തയുടെയും ജ്ഞാനത്തിൻെറയും കാലമായിരുന്നു. അന്നാണ് ഷാൻറുങ്ങിൽ ചൈനയിലെ മതസ്ഥാപകനായ കൺഫ്യൂഷിയസ്സിൻെറ ജനനം. വ്യക്തികളെക്കാൾ സമുദായമാണു പ്രധാനമെന്നും ചക്രവർത്തി ദേവാംശജനാണെന്നും അദ്ദേഹം ധരിപ്പിച്ചു. ജനങ്ങളിൽ ചക്രവർത്തിയോടുള്ള ഭക്തി വർദ്ധിപ്പിച്ചതും ഈ മഹാനായിരുന്നു. കൺഫ്യൂഷിയസ്സ് തെരഞ്ഞെടുത്ത 311 ഗാനങ്ങളാണ് ചീനരുടെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥമായിത്തീന്നതു്. അദ്ദേഹത്തെക്കൂടാതെ 'മെൻസിയസ്സ്', 'മോതു', 'ച്യങ്ങ്ത്സു' എന്നീ ഗണനീയരായ പല മഹാപുരുഷന്മാരും ഈ കാലഘട്ടത്തു് ജീവിച്ചിരുന്നു.

അക്കാലത്തെ പ്രധാന സംഭവം ചില വ്യവസ്ഥാപിത പദ്ധതികളനുസരിച്ചു് ഭൂമി വിഭജനംചെയ്തതാണ്. പീത ചക്രവർത്തിയുടെ കാലംമുതൽ നടപ്പിൽവരുത്തിയ അ സാമന്തപദ്ധതി 'ഹിസ്യാ', 'ഷാങ്ങ്' മുതലായ രാജവംശങ്ങളുടെ കാലത്തു വികസനം പ്രാപിച്ചു. എന്നാൽ പൂർണ്ണവളർച്ച പ്രാപിച്ചതു് 'ചൗ' രാജവാഴ്ചയുടെ കാലത്താണ്. സാമ്രാജ്യം അഞ്ചു പ്രവിശ്യകളായും അതിനെ വീണ്ടുംചെറിയ രാജ്യങ്ങളായും വിഭജിച്ചതാണ് ഒരു പദ്ധതി. ഭൂമി

4

യുടെ പൂൎണ്ണാധികാരം രാഷ്ട്രത്തിനായിരുന്നു. കേന്ദ്രഭരണ സമിതിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ ഓരോ ഭാഗവും ഭരണം നടത്തുന്നതിനു ഇടപ്രഭുക്കന്മാരെ നിയോഗിച്ചു. ഭൂമിയെ ചെറിയ സമഭാഗങ്ങളായി വിഭജിച്ചു കൃഷിചെയ്യുന്നതിനു ജനങ്ങളെ ഏൽപ്പിച്ചതാണു് മറെറാരു പദ്ധതി. ഇവ രണ്ടും ഒന്നിനു പുറകേ ഒന്നായി വളരെക്കാലം പ്രയോഗത്തിലിരുന്നു. കാലക്രമേണ ഭരണാധികാരികളും സേച്ഛാധികാരപ്രമത്തരായിത്തീൎന്നിരുന്നു. 'ചൌ' രാജവംശത്തിൻെറ അന്ത്യദശയിൽ ഗണനീയമായിരുന്ന ഏഴു പ്രവിശ്യകളിൽ 'ചിൻ' ആയിരുന്നു സുശക്തമായിരുന്നതു്. 'ചിൻ' രാജ്യാധിപതിയായിരുന്ന 'ചെൻ' മററു രാജ്യങ്ങൾ കീഴടക്കി ക്രി. മു. 246-ൽ 'ചിൻ' രാജവംശം സ്ഥാപിച്ചു. ഈ വംശജന്മാരുടെ പേരിൽനിന്നാണു് സാമ്രാജ്യത്തിനു ചൈന എന്ന പേരുതന്നെ സിദ്ധിച്ചതു്. ക്രി. മു. 207-വരെയ്ക്കു ഈ രാജവംശം നിലനിന്നു. അദ്ദേഹം സാമ്രാജ്യത്തുനിന്നും സാമന്തപദ്ധതി നിഷ്കാസനം ചെയ്തു. ചക്രവൎത്തിയിൽ സൎവ്വാധിപത്യം ഉറപ്പിച്ചു. അനന്തരം ജനങ്ങളെ ഏകോപിപ്പിച്ചു് അന്നാം തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളെ കീഴടക്കി സാമ്രാജ്യം വിസ്തൃതമാക്കി. മഹാനായ അലക്സാണ്ഡർ ചക്രവൎത്തിയെപ്പോലെ അദ്ദേഹത്തിനും വിശ്വം മുഴുവൻ കീഴടക്കണമെന്നു മോഹമുണ്ടായി. ആ മോഹം ഫലപ്രാപ്തിയിലെത്തിയില്ല. അതിവിസ്തൃതമായ സാമ്രാജ്യം അദ്ദേഹം 40 ഉപരാജ്യങ്ങളായി ഭാഗിച്ചു. ശത്രുക്കളുടെ പ്രത്യേകിച്ചു രാക്ഷസപ്രകൃതരായ 'ടാർട്ടർ' വൎഗ്ഗക്കാരുടെ അക്രമണത്തെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിനു് 1500 മൈൽ നീളമുള്ള ഒരു വലിയ മതിൽ അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചു. അതിൻെറ പൂൎത്തീ

കരണത്തിന് ഏഴ് ലക്ഷം ആളുകളുടെ ജീവൻ ബലികഴിച്ചുവത്രേ. ക്രി. മു. 214-ലാണ് ഈ വലിയ മതിലിൻെറ പണി ആരംഭിച്ചത്. പെസഫിക്ക സമുദ്രതീരം മുതൽ പടിഞ്ഞാറ് ഏഷ്യാഖണ്ഡത്തിൻെറ മദ്ധ്യംവരെ 1500 മൈൽ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഈ വലിയ മതിൽ ലോകമഹാദ്ഭുതങ്ങളിൽ ഒന്നായി കരുതുന്നു. ചില ഭാഗം മലകളുടെ മുകളിൽ കൂടിയാണ് കെട്ടിയിട്ടുള്ളത്. 15-അടി മുതൽ 30-അടി വരെ സാധാരണ ഈ മതിലിനു പൊക്കമുണ്ട്. ഒരാൾക്ക് ഒരററംമുതൽ മറേറ അററംവരെ നടന്നെത്തുന്നതിനു രണ്ടു മാസത്തിൽ കൂടുതൽ സമയം ആവശ്യമാണ്. ഭൂമദ്ധ്യരേഖയെ ചുററി രണ്ടടി വീതി, ആറടി പൊക്കത്തിൽ ഒരു മതിൽ കെട്ടുന്നതിന് ആവശ്യമുള്ള കല്ലും, മണ്ണും, ഇതിന് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. സാമ്രാജ്യദുർമോഹിയായിരുന്ന ഈ ചക്രവത്തിയുടെ വംശം വളരെ വേഗം അവസാനിക്കയാണുണ്ടായത്.

അദ്ദേഹത്തിൻെറ പുത്രനും 'ചിൻ' രാജവംശത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ ചക്രവത്തിയുമായ 'എഷ്ഷി'യുടെ ഭരണം അതിനിദ്ദ്യമായിരുന്നു. സംസ്കാരപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം അല്പവും താല്പര്യം പ്രദശിപ്പിച്ചില്ല. ദാക്ഷിണ്യലേശമെന്യേ വിദ്വാന്മാരെ ജീവനോടെ സംസ്കരിച്ചു. കൺഫ്യൂഷിയസ്സിൻെറ കൃതികളുൾപ്പെടെ പല അമൂല്യ ഗ്രന്ഥങ്ങളും അദ്ദേഹം ചുട്ടുകരിച്ചു. അതു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ നാമധേയത്തിന് ഒരു തീരാകളങ്കമായിത്തീന്നു. പിശാചുക്കളോടുള്ള ഭയംകൊണ്ടു് ഓരോ രാത്രിയും മാറിമാറി കിടക്കുന്നതിന് അസംഖ്യം മുറികളോടുകൂടിയ ഒരു വലിയ മന്ദിരം

അദ്ദേഹം പണികഴിപ്പിച്ചു. പല ദ്രോഹകൃത്യങ്ങളും അദ്ദേഹം പ്രവൎത്തിച്ചതുകൊണ്ടു് ജനങ്ങൾ ക്ഷോഭവശരായി. ഒരു വിപ്ലവം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. വിപ്ലവകക്ഷികളുടെ നേതാവായിരുന്ന 'ഹാൻ കൗ' എന്നറിയപ്പെടുന്ന 'ലൃ പാങ്ങ്', എഷ്ഷിയെ സ്ഥാനഭ്രംശനാക്കി, ഹാൻ വംശം സ്ഥാപിച്ചു. ക്രി. മു. 206-ൽ ആരംഭിച്ചു 403 വൎഷത്തോളം നീണ്ടുനിന്ന ആ വംശത്തിൻെറ ഭരണം ക്രി. മു. 219-ൽ സമാപിച്ചു. ഹാൻ വംശജരോടു ജനങ്ങൾക്കു സീമാതീതമായ പ്രതിപത്തിയുണ്ടായിരുന്നു. 'ലൃ പാങ്ങ്' അതിധീരനും നീതിജ്ഞനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം 'കോ' എന്ന പേർ കൈക്കൊണ്ടു. ജനസമ്മതനായിരുന്ന ഈ ചക്രവൎത്തിയുടെ ഭരണം ഒരു വ്യാഴവട്ടം നിലനിന്നു. അന്നു് അപരിഷ്കൃതരായ പല വിദേശീയവൎഗ്ഗങ്ങളും സാമ്രാജ്യത്തെ തുടരെത്തുടരെ ആക്രമിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഈ ശത്രുക്കളിൽനിന്നും രക്ഷനേടാൻ വളരെ ശ്രമപ്പെടേണ്ടിവന്നു. ടാർട്ടർ വംശക്കാരായിരുന്നു ഏററവും പ്രമുഖർ. ശത്രുക്കളുമായുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ ചക്രവൎത്തി ക്ഷതമേററു മരണമടഞ്ഞു. പൂൎവ്വവംശജന്മാർ നശിപ്പിച്ചതിൽ ശേഷിച്ച പല പ്രാചീനഗ്രന്ഥങ്ങളും ഈ ചക്രവൎത്തി ശേഖരിച്ചു സൂക്ഷിച്ചു. പ്രജ്ഞാക്ഷേമോത്സുകനായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ നാമധേയം ഇന്നും ചീനർ കൃതജ്ഞതാപൂൎവ്വം സ്മരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാഴ്ചക്കുശേഷം 'ഹാൻസന്തതികൾ' എന്നു ചീനക്കു് ഒരു അഭിധാനമുണ്ടായി. അനന്തരം അദ്ദേഹത്തിൻെറ പുത്രൻ ചക്രവൎത്തിപദം അലങ്കരിച്ചു. എങ്കിലും പ്രായപൂൎത്തിയാകാത്തതിനാൽ അതിക്രൂര

യായിരുന്ന സ്വമാതാവാണ് ഭരണം നടത്തിയത്. അധികാരം നിലനിറുത്തുന്നതിനു അവർക്കു നിരവധി നിഷ്ഠൂരകൃത്യങ്ങളും കൊലപാതകങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ചക്രവർത്തി നേരിട്ടു ഭരണം തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഇതിനെല്ലാം വളരെ മാററം സംഭവിച്ചു. പല കഠിനശിക്ഷകളും അദ്ദേഹം നിറുത്തുകയും, അമൂല്യങ്ങളായ പുരാതന കലാസമ്പത്തുകൾ ശേഖരിച്ചു സൂക്ഷിക്കുകയും, പൂർവ്വവംശജന്മാർ നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പഴമക്കാരുടെ ഓർമ്മയിൽനിന്നു പകർത്തിഎടുക്കുകയും ചെയ്തു.

അടുത്ത ചക്രവർത്തിമാരിൽ പ്രധാനി 'വൂ' ആയിരുന്നു. ക്രി. മു. 140-മുതൽ 80-വരെ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലം. പല ആഭിചാരപ്രവർത്തികളും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഭയങ്കരനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഇക്കാലത്തു ബൊക്കാറാ, മെസൊപ്പൊട്ടേമിയ എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ ചൈനയുടെ അധീനരാജ്യങ്ങളായിരുന്നു എന്നും കാണുന്നു. ലൂ പാങിനു ശേഷം ക്രിസ്ത്വാബ്ദാരംഭം വരെ അഞ്ചു ചക്രവർത്തിമാർ ഭരിച്ചു. ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 25-മുതൽ 58-വരെ 'ക്വാങ്വു' എന്ന ചക്രവർത്തിയാണു നാടുവാണത്. അക്കാലത്തു കച്ചവടത്തിനായി ജൂതന്മാർ ചൈനയിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്തു. അവരുടെ അനന്തരഗാമികൾ ഇന്നും ചൈനയിലുണ്ട്. ക്വാങ്വു ചക്രവർത്തിയുടെ കാലശേഷം അദ്ദേഹത്തിൻെറ പുത്രൻ 'ചിങ്' ചക്രവർത്തിയായി. അദ്ദേഹം ബുദ്ധമതം സാമ്രാജ്യത്തു പ്രചരിപ്പിച്ചു. ഏതാനും സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചീനഭാഷയിൽ തർജ്ജമപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അക്കാലത്തു കൺഫ്യൂഷിയസ്സിൻെറ കൃതികൾ ശിലയിൽ കൊത്തി

സ്ഥാപിക്കുകയും, ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പാഠപുസ്തകങ്ങളായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ചീനപ്പാത്രങ്ങളും മനോഹരമായ ചിത്രങ്ങളും 'ഹാൻ' വംശക്കാലത്തുണ്ടായ പ്രത്യേക നേട്ടങ്ങളാണ്. ക്രിസ്താബ്ദം 105-ൽ ആദ്യമായി കടലാസ്സുണ്ടാക്കി എഴുതാനാരംഭിച്ചു. റോമൻ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന 'മാക്സ്സ് ഒറീലിയസ്സ്' ക്രിസ്താബ്ദം 196-ൽ ഒരു സ്ഥാനപതിയെ ചൈനയിൽ അയച്ചു. ക്രിസ്താബ്ദം 219-വരെ അപ്രശക്തരായ പല ചക്രവർത്തിമാരും ചൈനയുടെ ഭാഗധേയം നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനുശേഷം ക്രിസ്താബ്ദം 264-വരെ സാമ്രാജ്യം മൂന്നായി പിരിഞ്ഞു് മൂന്നു രാജവംശങ്ങളുടെ കൈവശമായി. ആ രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ അടിക്കടി കലഹങ്ങളുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രസ്തുത രാജവംശങ്ങൾ നിലച്ചപ്പോൾ 265-മുതൽ 419-വരെ 'ററിസിൻ' എന്നു പേരായ രണ്ടു രാജവംശങ്ങൾ പൊങ്ങിവന്നു. ബുദ്ധമതം അന്നു പ്രധാന മതമായിത്തീർന്നു. ചില ഉത്കൃഷ്ട ബുദ്ധമതഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അഭാവത്താൽ 'യാവോഹിങ്' എന്ന ചക്രവർത്തി ഇന്ത്യയിൽ നിന്നും പണ്ഡിതനും മഹാനുമായ കുമാരജീവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാൻ ഒരു സംഘത്തെ നിയോഗിച്ചിരുന്നു. അന്നുവരെ ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രധാന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നു് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും ധരിച്ചു. ഇന്ത്യയിൽ നിന്നും കൊണ്ടുപോയ പല സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളും ബുദ്ധമതഗ്രന്ഥങ്ങളും, കുമാരജീവനും അനുചരന്മാരുംകൂടി ചീനഭാഷയിൽ വിവർത്തനംചെയ്തു. അക്കാലത്തു് ഏററവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു സംഭവമാണ് ഫ് ാ ഹിയെൻറ ഇന്ത്യാസന്ദർശനം.

ബുദ്ധമതം ചൈനയിൽ പ്രചരിച്ചതോടുകൂടി ഇന്ത്യ ചീനരുടെയും പുണ്യഭൂമിയായി പരിണമിച്ചു. ശ്രീ ബുദ്ധനാൽ പരിപൂതയാക്കപ്പെട്ട ഇന്ത്യയിലെ പല പുണ്യസ്ഥലങ്ങളേയും സന്ദർശിച്ച് ജന്മസാഫല്യം നേടുന്നതിനായി അവിടെനിന്നും പലരും അന്നുമുതൽ ഇങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ ഉണ്ടായ വിദേശീയസമ്പർക്കത്താൽ പല നവീനാശയങ്ങളും ആദർശങ്ങളും ബുദ്ധമതാനുയായികൾക്കു സ്വീകരിക്കേണ്ടിവന്നു. ക്രമേണ ബുദ്ധമതം നിശ്ശേഷം രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. ശ്രീ ബുദ്ധനെ ഒരു അവതാരപുരുഷനായി കരുതുകയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രതിമകളും സ്തൂപികകളും പലയിടത്തും സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ബുദ്ധവിഗ്രഹത്തെ ആരാധിക്കുന്ന ഏർപ്പാടു സർവ്വപ്രധാനമായി ഭവിച്ചു. എന്നാൽ ഒരു വിഭാഗം പൂർവ്വാചാരങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യതിചലിച്ചില്ല. കാലക്രമത്തിൽ നവീനവിഭാഗം "മഹായാനം" എന്നും, പൂർവ്വാചാരവിഭാഗം "ഹീനയാനം" എന്നും രണ്ടായി പിരിഞ്ഞു. ഈ നവീകരണകാലത്താണ് ഒരു ബൗദ്ധഭിക്ഷുവായിരുന്ന ഫാ ഹിൻ സ്വദേശമായ ചൈനയിൽ നിന്നും തീർത്ഥയാത്രയ്ക്കും ബുദ്ധമതം സംബന്ധിച്ച പല മൂലഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനും ചക്രവർത്തിയുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണം ഇന്ത്യയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടത്.

പ്രശസ്തനായ ഈ സഞ്ചാരി ക്രിസ്ത്വബ്ദം 405 ൽ ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവേശിച്ചത്, പാമിയർ, ഹിന്ദുകുഷ്, എന്നീ പർവ്വതങ്ങളുടെ അപകടംനിറഞ്ഞ പാതകളിൽകൂടിയാണ്. ഗംഗാസമതലമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രധാന സന്ദർശനഭൂമി. അന്ന് ഇന്ത്യാമഹാരാജ്യത്തിലെ പ്രബ

ലനായ രാജാവ് ചന്ദ്രഗുപ്തൻ രണ്ടാമനായിരുന്നു. ഭരണതന്ത്രജ്ഞനും, ബുദ്ധിമാനുമായിരുന്ന അ രാജോത്തമൻെറ കാലത്ത് ഇന്ത്യയിലെങ്ങും കളിയാടിയിരുന്ന സുഖസമാധാനങ്ങളുടേയും, ഐശ്വര്യത്തിൻെറയും യഥാർത്ഥ വിവരണം ഫ്ാ ഹീൻ സംഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനുംപുറമെ അദ്ദേഹം അ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ആറു സംവത്സരം താമസിച്ച് അനേകം ബുദ്ധമതഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയും, ബുദ്ധമതാവശിഷ്ടങ്ങളെപ്പററി ഗവേഷണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ അത്യധികം ഔത്സുക്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു.

ഈ ജോലികൾക്കിടയിൽ അന്നത്തെ സാമൂഹ്യവും മതപരവുമായ പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും, ഗുപ്തചക്രവർത്തിമാരുടെ സമർത്ഥമായ ഭരണത്തെ പ്രതിപാദിച്ചും, വിജ്ഞേയപ്രദങ്ങളായ പലതും ഫ്ാ ഹീൻ രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നത് സ്തുത്യർഹമത്രേ. ഗുപ്തരാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണകാലം ഇന്ത്യയുടെ സുവർണ്ണദശയായിരുന്നു. പരിഷ്കൃതങ്ങളും നയനമോഹനങ്ങളുമായ രമ്യഹർമ്മ്യങ്ങളാലും, ഉദ്യാനങ്ങളാലും അലംകൃതമായിരുന്നു അന്നു നഗരങ്ങൾ. പ്രാചീന ഭാരതീയ നാഗരികത്വം എങ്ങും തെളിഞ്ഞുകാണാമായിരുന്നു.

ഗുപ്തരാജാക്കന്മാരുടെ തലസ്ഥാന നഗരിയായിരുന്ന പാടലീപുത്രത്തിൽ മൂന്നു വർഷം താമസിച്ച് ഫ്ാ ഹീൻ സംസ്കൃതപഠനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. അക്കാലത്താണ് അദ്ദേഹം അനേകം ബുദ്ധമതഗ്രന്ഥങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിൽ പകർത്തി എടുത്തത്. അശോകവർദ്ധനൻ സ്ഥാപിച്ച സ്തൂപികയെക്കുറിച്ച് പലപ്പോഴും ഫ്ാ ഹീൻ വളരെ പ്രശംസിച്ചു

കാണുന്നു. ആ മഹാ സ്തംഭത്തിനു സമീപം 'മഹായാന'ക്കും, 'ഹീനയാന'ക്കും രണ്ടു വലിയ ബുദ്ധവിഹാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏകദേശം ഏഴുനൂറോളം സന്ന്യാസിമാർ ഓരോന്നിലും വസിച്ചിരുന്നു. ആ ബുദ്ധവിഹാരങ്ങൾ ഉദാരമതികളായ രാജാക്കന്മാരുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും സഹായസഹകരണംകൊണ്ടു വിജയപ്രദമായി നടത്തിവന്നു. അവിടത്തെ സന്ന്യാസജീവിതം അതിപ്രധാനങ്ങളും കർശനവുമായ നിയമാവലികളാൽ ബന്ധിച്ചിരുന്നു. സൽക്കാരപ്രിയരും സൽസ്വഭാവികളും ആയിരുന്നു ആ ബുദ്ധവിഹാരാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ. ആവശ്യമറിഞ്ഞ് അതിഥിശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതിൽ അവർ എപ്പോഴും അതീവ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരുന്നു.

ഗുപ്തരാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്ത് ഉത്തരഇന്ത്യയിൽ പ്രധാനമായി ബുദ്ധമതത്തിനും ബ്രാഹ്മണമതത്തിനും പ്രചുരപ്രചാരമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു തെളിയുന്നുണ്ടു്. ഗുപ്തരാജാക്കന്മാർ ബ്രാഹ്മണമതാനുയായികളായിരുന്നു. എന്നാൽ ബ്രാഹ്മണമതം ബുദ്ധമതപ്രചരണത്തിനു വിഘാതമായിരുന്നില്ല. അന്നത്തെ മതസഹിഷ്ണുത അത്യന്തം ശ്ലാഘനീയമായിരുന്നു. സർവ്വമതങ്ങളോടും ജനങ്ങൾ പൊതുവെ ബഹുമാനവും, ആദരവും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഒരു കുടുംബാംഗങ്ങൾ വിവിധ മതാവലംബികളായിരുന്നെങ്കിലും സാമുദായികവും ഗാർഹികവുമായ വിഷമതകൾക്കധീനരായിരുന്നില്ല. അക്കാലത്ത് കേരളത്തിലും നിലവിലിരുന്ന മതസഹിഷ്ണുത മഹത്തരമായിരുന്നു. ജനങ്ങൾ തമ്മിൽ പരസ്പരം സൗഹാർദ്ദത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ആ സുവർണ്ണകാലം ഇങ്ങിനി വരാതവണ്ണം അസ്തമിച്ചുപോയതു് അത്യന്തം ശോചനീയം തന്നെ.

5

സാധാരണ വൈശ്യകുടുംബത്തിലെ തലവന്മാർ അത്തുരാലയങ്ങളും രോഗികൾക്കു ധർമ്മമായി മരുന്നു കൊടുക്കുന്നതിന് സ്ഥാപനങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. വിധവകൾ, അനാഥശിശുക്കൾ, അംഗഹീനർ, വൃദ്ധർ എന്നീ വിവിധ തരം ആളുകൾക്കു വേണ്ട സഹായങ്ങളും ശുശ്രൂഷകളും എപ്പോഴും ചെയ്യാൻ അവർ സന്നദ്ധരായിരുന്നു.

പാടലീപുത്രത്തിൽനിന്നും ഫ്ാ ഹീൻ മദ്ധ്യദേശത്തു ചെന്നെത്തി. ജനനിബിഡമായിരുന്ന ആ ദേശം വിശ്രമമന്ദിരങ്ങളാലും അത്തുരാലയങ്ങളാലും നയനമോഹനമായിരുന്നു. മദ്ധ്യദേശത്തു ബുദ്ധമതം സമൃദ്ധവും സുസ്ഥിരവുമായ അവസ്ഥ പ്രാപിച്ചിരുന്നു. മാൾവയിലേയ്ക്കാണു പിന്നീടു ഫ്ാ ഹീൻ പ്രയാണം ചെയ്തത്. സന്ദർശിച്ചദേശങ്ങളിലെല്ലാം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട പ്രകൃതിദത്തമായ സൗന്ദര്യവും ജനങ്ങളുടെ ലളിതവും മഹനീയവുമായ ജീവിതരീതിയും, സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളതും പ്രശസ്തവുമായ ഭരണസമ്പ്രദായവും, ആ ജ്ഞാനതൃഷ്ണനായ സഞ്ചാരിയുടെ മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രീഭവിച്ചു. പൊതുജനങ്ങളുടെ ന്യായമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഗവർമ്മേൻറു നിരോധിച്ചിരുന്നില്ല. അന്നു നിലവിലിരുന്ന ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ പലതും ദയാർദ്രമായിരുന്നു. തസ്കരന്മാരുടെ ഉപദ്രവം ഇന്ത്യയിലെ സഞ്ചാരത്തിനിടയ്ക്കു ഒരിക്കൽപോലും അദ്ദേഹത്തിനു അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നില്ല.

ശ്രീ ബുദ്ധനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ അവ, ക്ഷയോന്മുഖങ്ങളായിട്ടാണ്

ഫ്ാഹീനു തോന്നിയതു്. ഗയ, ബുദ്ധഗയ, മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ ജീൎണ്ണീഭവിച്ചും, ശ്രാവസ്തി, കപിലവസ്തു, കുശിന എന്നീ നഗരങ്ങൾ വിജനങ്ങളായും, അദ്ദേഹം കണ്ടു. എന്നാൽ അതിന്റെ കാരണങ്ങളെപ്പററി അദ്ദേഹം മൗനം അവലംബിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഇന്ത്യയിലെ അന്നത്തെ ഭരണരീതി പരിഷ്കൃത സാമ്രാജ്യമായിരുന്ന ചൈനയ്ക്കും മാൎഗ്ഗദൎശകമായിരുന്നു എന്നു് സസന്തോഷം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

യാത്രയിൽ പലതരം ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നു എങ്കിലും അവയൊന്നും സുസ്ഥിരഹൃദയനായ ഫ്ാഹീനെ ക്ഷീണചിത്തനാക്കിയില്ല. മുപ്പതു വിവിധ രാജ്യങ്ങൾ ഫ്ാ ഹീൻ സന്ദൎശിച്ചു. കൃതകൃത്യനായിട്ടു ക്രിസ്താബ്ദം 411-ൽ അദ്ദേഹം സിലോൺ, ജാവാ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും കപ്പൽമാൎഗ്ഗം സ്വന്തനാട്ടിലേയ്ക്കു മടങ്ങി. ആ യാത്രയിൽ പല വിഷമതകളും അദ്ദേഹം അഭിമുഖീകരിച്ചു. ഗോബിമണലാരണ്യവും അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരിക്കൽ കടക്കേണ്ടി വന്നു. ചൈനയിൽ എത്തിയശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഞ്ചാരവിവരങ്ങൾ ചിത്രീകരിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം നിൎമ്മിച്ചു. 'ഫോ കചയികി' എന്ന ആ ഗ്രന്ഥം ഒരു അമൂല്യസമ്പത്തായി ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നു. അതു കൂടാതെ ഇന്ത്യയിൽനിന്നും ശേഖരിച്ച പല ബുദ്ധമതഗ്രന്ഥങ്ങളും ചീനഭാഷയിൽ ഭാഷാന്തരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ചൈനയും ഇന്ത്യയും തമ്മിലുള്ള സൗഹൃദബന്ധം അങ്ങനെ ദൃഢതപ്രാപിച്ചു.

പ്രബലനായ ഒരാൾ രാജവംശം സ്ഥാപിക്കുകയും അശക്തനായ പിൻഗാമി അതു നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യു

ന്നതു് ചൈനയുടെ ചരിത്രത്തിൽ സാധാരണമാണു്. ദുർബ്ബലന്മാർ സാമ്രാജ്യാധിപത്യം ഏല്ക്കുമ്പോൾ പല വിദേശീയാക്രമണങ്ങളും ഉണ്ടാവും. സാമ്രാജ്യാതിർത്തികളിൽ മുട്ടിമുട്ടി നിന്ന ടാർട്ടർ വംശക്കാർക്ക് ഈ രണ്ടു വംശങ്ങളുടെ കാലം അക്രമണത്തിനു സൗകര്യം നല്കി. കുതിരപ്പാലും, മാംസവും ഭക്ഷിച്ചു്, ചൈനയുടെ വടക്കെപ്രദേശത്തു കമ്പിളിക്കൂടാരങ്ങളിൽ പാർത്തിരുന്ന അക്രമികളായ ഒരു അപരിഷ്കൃതവംശക്കാരായിരുന്നു അവർ. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 5-ാം ശതകം മുതൽ ചൈനയുടെ പല ഭാഗങ്ങളേയും അക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവർ പെട്ടെന്നുയന്നു് ചരിത്രപ്രസിദ്ധരായിത്തീരുകയാണുണ്ടായതു്. അവർ പടിഞ്ഞാറെ പ്രദേശങ്ങളിൽക്കൂടി ചൈനയിൽ കടന്നു് വടക്കെഭാഗം അക്രമിച്ചു കീഴടക്കി. രാജ്യാധിപത്യം അങ്ങനെ വടക്കും തെക്കും ക്രിസ്ത്വബ്ദം 420 മുതൽ 581-വരെ രണ്ടു രാജ്യവംശങ്ങളിൽ ലയിച്ചു.

ഈ രണ്ടു രാജ്യവംശങ്ങളുടെ കാലത്തു് ബുദ്ധമതത്തിനു പല പീഡനങ്ങളും അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. ബുദ്ധവിഗ്രഹങ്ങളും വിഹാരങ്ങളും നിർമ്മിക്കുന്നതിനു് അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. കഴിവുള്ളിടത്തോളം ബുദ്ധവിഗ്രഹങ്ങളും ഗ്രന്ഥങ്ങളും നശിപ്പിക്കുകയും അസംഖ്യം ബുദ്ധസന്ന്യാസിമാരെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ 451-ൽ ഈ പരിതസ്ഥിതികൾ മാറി. ഓരോ നഗരത്തിലും 50 ആളുകൾവീതം സന്ന്യാസികളാകുന്നതിനും, അവിടെ ഓരോ ബുദ്ധവിഹാരങ്ങൾ പണിയുന്നതിനും രാജ്യശാസനമുണ്ടായി. ബുദ്ധസന്ന്യാസികളും വളരെ വർദ്ധിച്ചു. പല വലിയ ബുദ്ധചൈത്യങ്ങളു

മുണ്ടാക്കി. ബുദ്ധമതത്തിനുണ്ടായ ഈ പുനരാഗമനം കൺഫ്യൂഷിയസ്സ് മതാനുയായികളെ കലുഷിതരാക്കാതിരുന്നില്ല.

ഒരു ബൌദ്ധഭിക്ഷുവായ ബോധിധർമ്മൻ 526-ൽ ബുദ്ധഗയയിൽനിന്നും കടൽ കടന്ന് ചൈനയിലെത്തി മതതത്വങ്ങൾ പ്രബോധിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉപദേശങ്ങളാണ് ചൈനയിലും ജപ്പാൻ, കൊറിയ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലും സ്വീകൃതമായത്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആഗമനം ചീനാചരിത്രത്തിൽ ഒരു മഹനീയസംഭവത്തെക്കുറിക്കുന്നു. ഒരു ദിവ്യ ബുദ്ധസന്ന്യാസിയെന്നു പറയപ്പെടുന്ന അദ്ദേഹം ഏകാഗ്രസിദ്ധിക്കായി ഒൻപതു കൊല്ലം മുഖം ചുവരിനഭിമുഖമായി വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ബോധിധർമ്മൻ പ്രായാധിക്യത്താലാണ് ചരമമടഞ്ഞത്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ, ഹൊനാൻ, ഷെൻസി എന്നിവയുടെ മദ്ധ്യേ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പർവ്വതപ്രാന്തങ്ങളിൽ സംസ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു.

'ടാർട്ടർ' വംശക്കാരുടെ പ്രകൃതം ചൈനയിലെ അധിപതികളായതിനുശേഷം വ്യത്യസ്തമായി. ഏറിയകാലം സാമ്രാജ്യത്തിൻെറ അഭിവൃദ്ധിക്കും ശ്രേയസ്സിനുംവേണ്ടി അവർ യത്നിക്കാതിരുന്നില്ല. ചീനരും ടാർട്ടരും തമ്മിൽ നടന്ന കലഹങ്ങൾ ചിത്രീകരിക്കുന്ന പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും ചീനഭാഷയിൽ ആവിർഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ക്രിസ്ത്വബ്ദം 581 ആയപ്പോൾ വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലെ ഒരു സേനാനിയായിരുന്ന 'സ്യൂ'വിൻെറ നേതൃത്വ

ത്തിൽ ടാർട്ടർ വംശക്കാരെ നിശ്ശേഷം പരാജയപ്പെടുത്തി ചീനസാമ്രാജ്യം ഏകീകൃതമാക്കി. അദ്ദേഹമാണ് 'സ്യൂ' രാജവംശസ്ഥാപകൻ. അക്കാലത്തു ബുദ്ധമതത്തിനു പല ഉപദ്രവങ്ങളും നേരിടേണ്ടിവന്നു. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 618-ൽ സ്യൂ വംശത്തിന്റെ ആധിപത്യം സമാപിച്ചു. ചീനഭാഷയിൽ തർജ്ജമചെയ്ത 1950 ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു കാണുന്നു.

605-ൽ ചക്രവർത്തിപദമേററ 'യാങ്ങ്തീ' ദുഷ്ടനും സുഖാനുഭോഗിയുമായിരുന്നെങ്കിലും, പണ്ഡിതനായിരുന്നു. ആനന്ദത്തിനും സുഖത്തിനുംവേണ്ടി ധാരാളം ധനം അദ്ദേഹം ചെലവഴിച്ചു. അന്തഃപുരം സ്ത്രീകളുടെ കേളീരംഗമായി. കേളീഗൃഹങ്ങൾ, ഉദ്യാനങ്ങൾ മുതലായവ നിർമ്മിച്ചു. നദികൾ തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുന്നതിന് തോടുകൾ വെട്ടിച്ചു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം മൂന്നുലക്ഷം വരുന്ന ഒരു പടയെ കൊറിയയോട് എതിരിടുന്നതിനയച്ചു. അതിൽ മൂവായിരത്തോളംപേർ മാത്രമേ മടങ്ങി എത്തുകയുണ്ടായുള്ളു. ഇത്തരത്തിൽ അദ്ദേഹം അന്തസ്സാരവിഹീനനായിരുന്നതിനാൽ പ്രധാന സേനാനിയായ 'ലിയെൻ' ക്രിസ്ത്വബ്ദം 618-ൽ രാജ്യം കരസ്ഥമാക്കി ചക്രവർത്തിയായി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തു. അദ്ദേഹമാണ് സുപ്രസിദ്ധമായ 'ടാങ്ങ്'വംശം സ്ഥാപിച്ചത്.

കുശാഗ്രബുദ്ധിയായ മകന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി പല പരിഷ്കാരങ്ങൾ അദ്ദേഹം രാജ്യത്തു നടപ്പാക്കി. യഥാർത്ഥ ബുദ്ധഭിക്ഷുക്കൾക്കുവേണ്ടി സന്ന്യാസാശ്രമങ്ങൾ

സ്ഥാപിച്ചു. ശത്രുബാധയിൽനിന്നു സാമ്രാജ്യത്തെ പരിരക്ഷിക്കുകയും വിദ്യയുടെ പുരോഗമനത്തിനു തീവ്രമായി യത്നിക്കുകയും ചെയ്തു. ടാങ്ങ് വംശത്തിലെ പ്രഖ്യാതനായ ചക്രവർത്തി ലീയെൻെറ പുത്രനായ 'തായിസൂങ്ങ്' ആയിരുന്നു. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 627-ൽ അദ്ദേഹം ചക്രവർത്തിയായി. സാമ്രാജ്യത്തിൻെറ ഭാഗധേയം നിയന്ത്രിച്ച ഏററവും പ്രശസ്തനായ ഒരു മഹാനായി ചീനാചരിത്രകാരന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. എണ്ണത്തിൽ കുറവും സുശക്തവുമായ സേനയെക്കൊണ്ടു അദ്ദേഹം സമീപരാജ്യങ്ങളെ ആക്രമിച്ച് സാമ്രാജ്യം വിപുലമാക്കി. സാഹിത്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും ക്രമാതീതമായി വളർച്ച പ്രാപിച്ചു. ഏകദേശം രണ്ടുലക്ഷം കയ്യെഴുത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് അദ്ദേഹം ഒരു ഗ്രന്ഥശാല സ്ഥാപിച്ചു. മുൻഗാമികളിൽ ചിലർ നശിപ്പിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും അവ വീണ്ടും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം വളരെ ശ്രമപ്പെട്ടു. ഇതരരാജ്യങ്ങളുമായി കച്ചവടത്തിലേപ്പെട്ടുകയുമുണ്ടായി. ബുദ്ധിമതിയും മഹാമനസ്വിനിയുമായ അദ്ദേഹത്തിൻെറ രാജ്ഞിയുടെ ഉപദേശങ്ങൾ ശ്രേയസ്കരമായ ഭരണത്തിനു സഹായമായിരുന്നു. ആ മഹതി ചരമമടഞ്ഞപ്പോൾ അവരുടെ അന്ത്യാഭിലാഷമനുസരിച്ച് ഒരു കുന്നിൻമുകളിലാണു സംസ്കരിച്ചതു്. കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നും കാണാവുന്നവിധം ചക്രവർത്തി അവിടെ ഒരു ശവകുടീരം നിർമ്മിച്ചു. ഉറക്കമുണർന്നാലുടനെ അതു ദർശിക്കുക അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദിനകൃത്യങ്ങളിൽ ഒന്നായിത്തീർന്നു. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 635-ൽ ക്രിസ്തുമതത്തിനു ചൈനയിൽ വളരെ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചു. ഏതാനും നെസ്തോറിയൻ പുരോഹിതന്മാരെ രാജധാനിയിൽ സ്വീകരിക്കുകയും

അവക്ക് വിശ്രമിക്കുന്നതിനു സന്ന്യാസിമഠങ്ങളും പള്ളിയും പണിയിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൻെറ പൂർണ്ണവിവരണങ്ങൾ അടങ്ങിയ ശിലാസ്തംഭങ്ങൾ ഭൂതകാലസംഭവത്തെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് നിലകൊള്ളുന്നതു് ഇന്നും ചൈനയിൽ അങ്ങുമിങ്ങും കാണാം. വേദപുസ്തകങ്ങളുടെ ചീന തർജ്ജമ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി ക്രിസ്തുമതത്തോടു വളരെ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. പല രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും, സ്ഥാനപതികളും പ്രതിപുരുഷന്മാരും രാജധാനി സന്ദർശിച്ചതു് കൂടാതെ ഇറാനിൽനിന്നും ഹീരാക്ലീയസ്സിൻെറ ദൌത്യം ചക്രവർത്തി സ്വീകരിച്ചു. ഇക്കാലത്താണു് മഹമ്മദുമതാനുയായികളും ചൈനയിലെത്തിയതു്. കാൻറനിൽ ഒരു മുഹമ്മദീയദേവാലയം പണിയാൻ അനുമതി നല്കി. അതു് ലോകത്തിലെക്കുവെച്ചു് ഏററവും പുരാതനമായ മഹമ്മദീയദേവാലയങ്ങളിൽ ഒന്നാണു്.

'തായ്സുങ്' ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തുണ്ടായ വിശേഷസംഭവങ്ങളിൽ ഒന്നാണു് ഹ്യൂയങ്സാങിൻെറ ഇന്ത്യാപര്യടനം. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിവരണങ്ങളിൽ നിന്നും ചൈനക്കും ഇന്ത്യക്കും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന അഭംഗുരമായ ബന്ധം വെളിപ്പെടുന്നു.

ഫാ ഹീൻെറ മരണശേഷം രണ്ടു ശതാബ്ദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു ഇന്ത്യ സന്ദർശിച്ചു് വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ പല അമൂല്യ സഞ്ചാരവിവരണങ്ങളുമെഴുതി ലോകത്തിനു പ്രദാനം ചെയ്തു ഒരു സുപ്രസിദ്ധ ബുദ്ധമതസന്ന്യാസിയായിരുന്നു ഹ്യൂയങ്സാങ്. ഇതരസഞ്ചാരികളെപ്പോലെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ തൂലികാചിത്രത്തിനും പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ചൈനയുടേയും വിശിഷ്യ ഇന്ത്യയുടേയും പ്രാചീനചരിത്രത്തിൽ അസൂയാവഹമായ ഒരു സ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിതീവ്രമായ മതതൃഷ്ണയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനെ പല ക്ലേശങ്ങളും അനുഭവിപ്പിച്ചു ഇന്ത്യയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. ബുദ്ധമത ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്ന ഒരു ബൌദ്ധസന്യാസി എന്നല്ലാതെ അദ്ദേഹം സൂക്ഷ്മപരിശോധകനായ ഒരു ചരിത്രകാരനായിരുന്നില്ല. തത്ഫലമായി കല്പനാശിഷ്ടങ്ങളും, ചരിത്രപ്രാമാണ്യത്തിനർഹതയില്ലാത്തതുമായ സംഭവങ്ങളും, ഐതിഹ്യങ്ങളും എഴുതിശേഖരിക്കാൻ അദ്ദേഹം മടിച്ചിരുന്നില്ല.

ഹ്യൂയങ് സാങ് കേവലം ഒരു സാധാരണ സഞ്ചാരിയായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ചൈനയിൽ വിശ്രുതവും കുലീനവുമായിരുന്ന ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗമായിരുന്നു. ബാല്യത്തിലെതന്നെ അദ്ദേഹം വിജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിൽ അധികം ജിജ്ഞാസ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. ചൈനയിൽനിന്നും ക്രിസ്താബ്ദം 628-ൽ ഹ്യൂയങ് സാങ് യാത്രതിരിച്ചു. അത്യധികം ദുർഗ്ഗമമായ, തിയാൻഷൻ പർവ്വതനിരകൾ, ഇസ്സിക്ൾ തടാകം മുതലായവ കടന്നു് ടർക്കിസ്ഥാനിൽകൂടി ക്രിസ്താബ്ദം 630-ൽ കനൂജിൽ എത്തിച്ചേരുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ഏതെല്ലാം രാജ്യങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു എന്ന വസ്തുത വാദവിഷയമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. സിലോണും, ബുദ്ധമതം നിലവിലിരുന്ന മററു രാജ്യങ്ങളും അദ്ദേഹം സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. ഇന്ത്യയിൽ വന്ന ഉടനെ അസ്സാം രാജാവായ കുമാരന്റെ രക്ഷണം സ്വീകരിച്ചതിനു ശേഷമാണു്, ഹർഷവർദ്ധനനെ

സന്ദർശിച്ചതു്. മതസംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളിലാണ് അദ്ദേഹം അധികം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും ഇന്ത്യയിലെ അന്നത്തെ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ഹർഷവർദ്ധനനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണരീതിയേയുംകുറിച്ചു് രസാത്മകമായ വിവരം നല്കുന്നതിനു വിട്ടുപോയില്ല. അതു ചാരിതാർത്ഥ്യജനകം തന്നെ. ജനങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യസ്ഥിതി, വിദ്യാഭ്യാസം, ജീവിതരീതി, മതസഹിഷ്ണുത മുതലായവയെപ്പററി സരസമായി അദ്ദേഹം വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഹർഷന്റെ സംഭവബഹുലമായ ചരിതം വെളിവാകുന്നതു് ബാണന്റെ ഹർഷചരിതത്തിൽനിന്നും ഹ്യൂയങ്ങ് സാങ്ങിന്റെ കുറിപ്പുകളിൽ നിന്നുമാണു്. ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 630 വരെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ കുറിച്ചിട്ടു ബാണൻ വിരമിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം സംഭവങ്ങൾ ഹ്യൂയങ്ങ് സാങ്ങ് വിവരിക്കുന്നു. ഫാ ഹിയാൻ കണ്ടതിൽനിന്നും നയനമോഹനമായ ഒരു ഇന്ത്യയാണു് ഹ്യൂയങ്ങ് സാങ്ങിനു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞതു്. പരിഷ്കൃതനഗരങ്ങൾ, ശുചിയും സ്വച്ഛതയുമുള്ള വസതികൾ, ബഹുമാന്യരും, സത്യസന്ധരും, ക്ഷേമതല്പരരുമായ ജനങ്ങൾ ഇവയുടെ ഒരു സംകരമായിരുന്നു ഞാൻ ഇന്ത്യയിൽ കണ്ടതു് എന്നു് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അന്നത്തെ ഗവർമ്മെൻറു വളരെ പരിഷ്കൃതമായിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണമതവും ബുദ്ധമതവും അന്നു് തുല്യപ്രാധാന്യത്തിലിരുന്ന രണ്ടു മതങ്ങളായിരുന്നു. ജനങ്ങൾ ഏകയോഗക്ഷേമമായി കഴിഞ്ഞുവന്നിരുന്നതിന്റെ ഫലമായി രാജ്യത്തു സന്തുഷ്ടിയും സമാധാനവും സർവ്വത്ര കളിയാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പൗരാണിക ചതുരംഗസേനയായിരുന്നു ചക്രവർത്തിയുടെ സാമ്രാജ്യത്തെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നതു്. അതൃത്തിദേശങ്ങൾ സുശിക്ഷിതരായ

ൃസൈന്യസമൂഹങ്ങളാൽ സുരക്ഷിതമായിരുന്നു. അഭ്യന്തര കലഹങ്ങൾ അമൎച്ചവരുത്തുന്നതിന്ന് സൈന്യങ്ങളെ യാതൊരു കാരണവശാലും നിയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. അന്യ രാജ്യങ്ങളുമായി വ്യവസായപരമായും പുരോഗമിച്ചിരുന്നു. പാലു്, വെണ്ണ, ഗോതമ്പു് മുതലായവയായിരുന്നു ജനങ്ങ ളുടെ പ്രധാന ആഹാരസാധനങ്ങൾ. മാംസഭക്ഷണം കൎശനമായി നിരോധിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഗോമാംസം ഭുജി ക്കുന്നതു കുററകരമായി വിധിച്ചിരുന്നു. ജാതിവ്യത്യാസവും നിരോധിച്ചിരുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു അന്നത്തെ ഗവൎമ്മെൻറും പൊതു ജനങ്ങളും ഒത്തൊരുമിച്ചു് അനുഷ്ഠിച്ച മഹനീയ സേവന ങ്ങളെ ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഉത്തര ഇന്ത്യ യിൽ ഭാസുരമായി പരിശോഭിച്ചിരുന്ന വിശ്വവിദ്യാലയ ങ്ങൾ പണ്ഡിതരായ മഹാത്മാക്കളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഭാരതീ യസംസ്കാരത്തെയും വിജ്ഞാനത്തെയും പ്രതിഫലിപ്പിച്ചുകൊ ണ്ടിരുന്നു. അതിൽ പ്രാധാന്യം വഹിച്ചിരുന്നതു് ബീഹാ റിലുള്ള നളന്ദ സൎവ്വകലാശാലയാണു്. ആ വിശ്വവിദ്യാ ലയത്തിൽ അദ്ദേഹം അഞ്ചുകൊല്ലം വസിച്ചു. നാനാദിക്കു കളിൽനിന്നും നിരവധി വിദ്യാൎത്ഥികൾ വിജ്ഞാനാൎത്ഥം നളന്ദയിൽ തിങ്ങിക്കൂടി. ഒരു പരീക്ഷക്കു ശേഷമാണു് വിദ്യാൎത്ഥികൾക്കു അവിടെ പ്രവേശനം നല്കിയിരുന്നതു്. പ്രവേശന പരീക്ഷയിൽ വിജയം നേടിയാൽ പ്രാരംഭത്തിൽ ഒരു അതിഥിയായും പിന്നീടു് സന്യാസിമഠത്തിലെ ഒരംഗ വുമായും തീരുന്നു. നിയമങ്ങൾ തെററിക്കുന്ന വിദ്യാൎത്ഥിയെ സന്യാസിമഠത്തിൽനിന്നും നീക്കം ചെയ്യുക പതിവാണു്.

അങ്ങനെ പുറത്തയക്കുന്നവരെ പിന്നീട്ട് യാതൊരു കാരണവശാലും പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതുമല്ല. വ്യാകരണം, വൈദ്യം, വേദാന്തം, തക്കം എന്നിവയാണ് പൂണ്ണ അദ്ധ്യയനത്തിനു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു്. നളന്ദകലാശാലക്കു ആവശ്യമായ സഹായങ്ങൾ ഗവമ്മെൻറും പൊതുജനങ്ങളും നല്കിയിരുന്നു. അവിടത്തെ അതിരസകരമായ പല വാദപ്രതിവാദങ്ങളിലും, വാഗ്മിത്തമത്സരങ്ങളിലും ഹ്യൂയങ് സാങ് ഭാഗഭാക്കായി. ശ്രീഹഷൻെറ കാലത്തു ബുദ്ധമതം ക്രമേണ ക്ഷയിക്കുവാൻ തുടങ്ങി എന്നു് ഹ്യൂയങ് സാങ് ഹൃദയവ്യഥയോടുകൂടി വണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ മഹാചക്രവത്തിയുടെ രക്ഷാകത്തൃത്വത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ആറു കൊല്ലം വസിച്ചു പല മഹോത്സവങ്ങളിലും സംബന്ധിച്ചു. ചക്രവത്തിയുടെ സ്വകാര്യസമ്പത്തു് വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തതിനും അദ്ദേഹം സ്വവസ്ത്രങ്ങളുപേക്ഷിച്ചു് ശ്വേതാംബരങ്ങൾ ധരിച്ചു ബുദ്ധമതം സ്വീകരിച്ചതിനും ഹ്യൂയങ് സാങ് ദൃക്ക്സാക്ഷിയായിരുന്നു. പലപ്പോഴും കവച്ചക്കാരുടെ അക്രമണത്തിൽനിന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു് രക്ഷ പ്രാപിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടു്.

പുണ്യസ്ഥലമായ ബുദ്ധഗയയിലെ ശ്രീ ബുദ്ധക്ഷേത്രം അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്ദശനത്തിൽ പ്രാധാന്യമഹിക്കുന്നു. കനൂജിൽനിന്നും, പുലികേശൻ രണ്ടാമൻെറ രാജധാനി, കാഞ്ചി മുതലായ ദേശങ്ങൾ സന്ദശിച്ചും, ആതിത്ഥ്യം സ്വീകരിച്ചും താമസിച്ചു. വടക്കേ ഇന്ത്യയിലേക്കു മടങ്ങും വഴി വിശ്വോത്തരമായ ഭാരതത്തിലെ ശില്പകലാവൈദഗ്ദ്ധ്യത്തെ പ്രദശിപ്പിക്കുന്ന അജന്തയിലെ ചിത്രവേല

കൾ കണ്ടു് അദ്ദേഹം ആശ്ചര്യപരതന്ത്രനായി എന്നു രേഖ പ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്.

ക്രിസ്താബ്ദം 641-ൽ ആ ബുദ്ധഭിക്ഷു തിബത്തിൽ കൂടി സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങി. എന്നാൽ മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ ആകസ്മികമായി സംഭവിച്ച പ്രതിബന്ധങ്ങളാൽ അദ്ദേഹം ശേഖരിച്ചിരുന്ന പല വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങളും വിവരണങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടു. സ്വദേശത്തു് എത്തുമ്പോൾ 657 ബുദ്ധമത ഗ്രന്ഥങ്ങളും അനവധി പ്രതിമകളും, ലിഖിതങ്ങളും കൈവ ശമുണ്ടായിരുന്നു. 16 കൊല്ലത്തെ വിരഹത്തിനു ശേഷം സ്വദേശത്തു് എത്തിച്ചേർന്നപ്പോൾ ഹ്യൂയങ് സാങിനു് ഹാർദ്ദവമായ സ്വീകരണം ലഭിച്ചു. ജനതതി ആർത്തുവിളിച്ചു. ചക്രവർത്തിയുടെ അനുമതി കൂടാതെയാണു് അദ്ദേഹം വിദേ ശരാജ്യങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചതു്. എങ്കിലും ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തിനു സ്വാഗതമരുളി. തായ് സൂങ് ആയിരുന്നു അന്നു ചക്രവർത്തി. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം സ്വൈര മായി ഒരു സന്യാസിമഠത്തിൽ വിശ്രമിച്ചു. ചക്രവർത്തി യുടെ ആജ്ഞാനുസരണം ആദ്യമായി തൻെറ സഞ്ചാരത്തെ പ്പററി ഒരു ഗ്രന്ഥം രചിക്കുന്നതിൽ ഉദ്യുക്തനായി. അതാണു സി യു കി എന്ന വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം. അദ്ദേഹം ശേഖ രിച്ച സംസ്കൃതത്തിലുള്ള ബുദ്ധമതഗ്രന്ഥങ്ങൾ മാതൃഭാഷ യിൽ തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നതിനാണു് ശിഷ്ടായുസ്സ് മുഴുവനും വിനിയോഗിച്ചതു്. 19 കൊല്ലത്തെ ശ്രമഫലമായി 740 ഉത്കൃഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങൾ 1335 പുസ്തകങ്ങളായി ചീനഭാഷ യിൽ ആവിർഭവിച്ചു. അക്കാലത്തു ചൈനയിൽ 3776 ബൗദ്ധസന്യാസിമഠങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഹ്യൂയങ് സാങ്

ലോകരംഗത്തുനിന്നും മറഞ്ഞിട്ട് നൂററാണ്ടുകൾ പലതു കഴിഞ്ഞു. എങ്കിലും ഇന്നും അദ്ദേഹത്തിൻെറ നാമശ്രവണത്താൽ ചിന്നിച്ചിതറിയ പല ഭൂതകാലസ്മരണകളും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ വികാരവിക്ഷുബ്ധമാക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഇന്ത്യയും ചൈനയും തമ്മിൽ അപ്രമേയമായ ഒരു ബന്ധം ഉണ്ടാക്കി.

പൂൎവ്വവംശജന്മാരുടേതുപോലെ തായ് സൂങ്ങിൻെറയും രാജധാനി 'പീക്കിങ്ങ്' ആയിരുന്നു. വിവിധ ഭാഷകൾ ചൈനയിൽ കടന്നുകൂടിയതു് ഇക്കാലത്താണു്. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 650-ൽ അദ്ദേഹം ഭരണരംഗത്തുനിന്നു മറഞ്ഞപ്പോൾ ചൈന ഏററവും അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിച്ചിരുന്നു. അനന്തരം തായ് സൂങ്ങിൻെറ 9-ാമത്തെ പുത്രൻ രാജ്യം കൈവശപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ രാജ്ഞി ദുഷ്ടയായിരുന്നെങ്കിലും രാജ്യം ക്ഷേമപൂൎവ്വം ഭരിക്കുന്നതിനു ഭൎത്താവിനു പ്രേരണ നല്കി. പല ശത്രുക്കളെയും ചക്രവൎത്തി അമൎച്ചചെയ്തു് സാമ്രാജ്യത്തിൻെറ അഭിമാനം പുലൎത്തി. 'ഹാൻലിൻ' എന്ന വിഖ്യാതമായ ഒരു പണ്ഡിതമഹാശാല സ്ഥാപിച്ചു. ഈ ചക്രവൎത്തിയുടെ കാലംമുതൽ 907-വരെ ഭരിച്ചവർ കൺഫ്യൂഷിയസ്സ് മതാനുയായികളുടെ പ്രേരണകൊണ്ടു് ബുദ്ധമതത്തെ നിരന്തരം പീഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നിരവധി സന്യാസിമാരെ നശിപ്പിക്കുകയും, ബുദ്ധമതഗ്രന്ഥങ്ങൾ, പ്രതിമകൾ, വിഹാരങ്ങൾ എന്നിവയുടെ നിൎമ്മാണം നിരോധിക്കയും ചെയ്തു. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 756-ൽ സാമ്രാജ്യത്തു പല കലാപങ്ങൾ തല പൊക്കി. 780 മുതൽ 805 വരെ ഭരിച്ച 'തേസൂങ്ങ്' ചക്രവൎത്തിയുടെ കാലത്താണു് തേയില ആദ്യമായി ചൈനയിൽ ഉപയോഗിച്ചതു്.

'ടാങ്ങ്' വംശക്കാലം റോമിലെ അഗസ്റ്റീൻ കാലംഘട്ടത്തോടു കിടനില്ക്കുന്ന നവ്യവും, പുരോഗമനപരവുമായ ഒരു സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ ഉദ്ഭവകാലമായിരുന്നു. കാവ്യകല അന്നു ക്രമപ്രവൃദ്ധമായി വളച്ച്പ്രാപിച്ചു. മതപരമായിട്ടാണെങ്കിൽ ബുദ്ധമതത്തിനും, ക്രിസ്തുമതത്തിനും ചില പരിവത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ചീനശില്പകല, ഗ്രീക്കശില്പകലയുമായി കലൻു പരിഷ്കൃതമായി. അച്ചടി കണ്ടുപിടിച്ചു. ചൈനയിൽ അച്ചടി നടപ്പായി അനേക വഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞശേഷമാണു പാശ്ചാത്യർ ആ വിദ്യ മനസ്സിലാക്കിയതു്. ആദ്യം തടിയിൽ അക്ഷരങ്ങൾ കൊത്തിയും പിന്നീടു ലോഹങ്ങളിൽ കൊത്തിയും അച്ചടി നിവ്വഹിച്ചു വന്നു. പല വിദേശീയരും ഈ പരിഷ്കാരങ്ങൾ പകത്തി കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ടു്. നമുക്കു നഷ്ടപ്പെട്ട പല പ്രാചീന സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും തജ്ജമ ചൈനയിലുണ്ടെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ചിത്രമെഴുത്തിനും അന്നു ഗണനീയമായ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. 'ടാങ്ങ്' വംശത്തിൽ 18 ചക്രവത്തിമാർ 289 കൊല്ലം രാജ്യം ഭരിച്ചു. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 907-ലാണു് ആ വംശത്തിൻെറ വാഴ്ച അവസാനിച്ചതു്. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ ഇരുളടഞ്ഞതും എന്നാൽ പൗരസ്ത്യരാജ്യങ്ങളിലെ പ്രഭാപൂരിതവുമായ ഒരു കാലമായിരുന്നു അതെന്നു് ചരിത്രകാരന്മാർ വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

അനന്തരം അഞ്ചു രാജവംശങ്ങൾ ക്രിസ്ത്വബ്ദം 960 വരെ സാമ്രാജ്യാധിപതികളായിരുന്നു. അവർ മിക്കവാറും 'ടർക്കോമൻ' തുടങ്ങിയ വഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരാണു്. അസമാധാനവും, കലാപങ്ങളും അക്കാലം സാമ്രാജ്യം മുഴുവനും

നടമാടി. ടാർട്ടർ വംശജർ പല അക്രമങ്ങളും നടത്തി. എന്നാൽ എപ്പോഴും കലഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ അഞ്ചു രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ മൂന്നു രാഷ്ട്രങ്ങൾ പ്രബലരായിത്തീൻ. പെക്കിങ്ങ് തലസ്ഥാനമായ കിൻ, നാൻകിങ്ങ് തലസ്ഥാനമായ സൂങ്ങ്, സിയാ രാജ്യം എന്നിവയാണ് അവ. അഞ്ചു രാജവംശങ്ങളിൽ ഒന്നായ 'ചൂ' വംശത്തിലെ അവസാന ചക്രവത്തി അകാലമരണം പ്രാപിക്കയാൽ 'ചരാഖചാങ്ങ് യിൻ' എന്ന പ്രധാന സേനാനിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 'സൂങ്ങ്" രാജവംശം സ്ഥാപിച്ചു. ക്രിസ്തബ്ദം 960-മുതൽ 1279-വരെ, 320 കൊല്ലം സൂങ്ങ്‌വംശക്കാർ ചൈനയുടെ ഭരണകത്തൃത്വം വഹിച്ചു. അവരുടെ പ്രധാനയത്നം, അക്രമണത്തിനൊരുമ്പെട്ട ശത്രുക്കളെ തുരത്തുകയായിരുന്നു. ഏകദേശം ഒന്നര ശതാബ്ദത്തോളം ആ വംശക്കാരുടെ ഭരണം ശ്രേയസ്കരമായിരുന്നു. പത്താംശതവഷത്തിൽ ഭരിച്ച 'ഷെൻസൂങ്ങ്" ചക്രവത്തിയുടെ കാലത്തു് ഒരു പുതിയ ഭരണവ്യവസ്ഥ നടപ്പിലിരുന്നു. വ്യവസായം ഗവമ്മെൻറ് ഏറെറടുത്തു. ധനം ആവശ്യമുള്ളവർ ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും പലിശയ്ക്കു കടം എടുക്കുക, ഒന്നിൽ കൂടുതൽ സന്താനങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിനു വിട്ടുകൊടുക്കുക, ആദായനികുതി കൊടുക്കുക എന്നിങ്ങനെ പല നിയമങ്ങളും നടപ്പാക്കി. ഈ പുതിയ നടപടികളെല്ലാം ജനങ്ങളെ വിഷമിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. സൂങ്ങ് വംശത്തിൻെറ അധഃപതനത്തോടുകൂടി അവ നിലച്ചു.

സൂങ്ങ്‌വംശക്കാരുടെ ഭരണം ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണ്. കവികൾ, ചരിത്രകാരന്മാർ, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തുടങ്ങി പല

വിദ്വൽജനങ്ങളും, അക്കാലത്ത് ജീവിച്ചിരുന്നു. അവർ രചിച്ചിട്ടുള്ള കൃതികളെല്ലാം മുദ്രണംചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നുള്ളത് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. കൊത്തുപണി, ചിത്രമെഴുത്ത് സ്വർണ്ണവേല, മരപ്പണി, മൺപാത്രങ്ങളുണ്ടാക്കുക, പട്ടുനെയ്ത്ത് മുതലായവ ഏററവും അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചിരുന്നു. പല യുദ്ധോപകരണങ്ങളും അന്നു നിർമ്മിച്ചു. വെടിമരുന്നും, തോക്കും ചൈനയിൽ പ്രയോഗത്തിൽ വന്നതിനുശേഷമാണ് മററു രാജ്യങ്ങളിൽ അറിയപ്പെട്ടതെന്നു പറയുന്നു. കപ്പലുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനും ചൈനക്കാർ സമർത്ഥരായിരുന്നു. കച്ചവടക്കപ്പലുകൾ അന്യരാജ്യങ്ങളുമായി കച്ചവടം നടത്തുന്നതിനും, പടക്കപ്പലുകൾ യുദ്ധാവശ്യത്തിനും വിനിയോഗിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസവും അന്നു വളരെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചിരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ചീനപ്പരിഷ്കാരം അന്ന് ഒരു സമുന്നതസ്ഥാനത്തെത്തിയിരുന്നു.

ക്രിസ്താബ്ദം 976-ൽ ഭരണമേററ സൂങ്ങ് വംശത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ ചക്രവർത്തിക്കു ബുദ്ധമതത്തോടും, സന്യാസികളോടും അത്ര മമതയില്ലായിരുന്നു. പൊതുവേ സൂങ്ങ് വംശത്തിൻെറ ഭരണകാലത്ത് ബുദ്ധമതത്തിനു വലിയ പീഡനങ്ങൾ ഉണ്ടായി എന്നു പറയാൻ തരമില്ല. ക്രിസ്താബ്ദം 1035-ൽ ജിൻസൂങ്ങും, 1068-ൽ ഷാൻസൂങ്ങും, 1101-ൽ ഹ്വീ സൂങ്ങും താവോ മതവും, ബുദ്ധമതവും ഒന്നുചേർത്ത് ഒരു പുതിയ മതം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനുദ്യമിച്ചു. അതു ഫലപ്രദമായില്ല. 1143-ൽ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന 'കൗസൂങ്ങ്' ബുദ്ധമതസന്യാസികൾക്കു നല്കിയിരുന്ന അധികാരപത്രങ്ങൾ പിൻവലിക്കുകയുണ്ടായി.

7

സൂങ്ങ് വംശത്തിൻെറ ഭരണസായാഹ്നമെത്തിയപ്പോൾ പല വർഗ്ഗക്കാരും തല പൊക്കുകയും, കലഹവും യുദ്ധവും വീണ്ടും ആവിർഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. ടർക്കോമൻ വർഗ്ഗം സൂങ്ങ് വംശജരുമായി യുദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ട് ചൈനയുടെ വടക്കുഭാഗം കൈവശപ്പെടുത്തി. സൂങ്ങ് വംശജർ യാങ്ങ് ടിസിക്യാങ്ങ് നദിയുടെ മറുകരപ്രാപിച്ച് നാൻകിങ്ങ് നഗരം രാജധാനിയാക്കി. അങ്ങനെ വടക്കും തെക്കും ചൈന രണ്ടു രാജ്യങ്ങളായി വിഭജിച്ചു. യാങ്ങ്ടിസിക്യാങ്ങ് അവയുടെ മദ്ധ്യേയുള്ള അതൃത്തിയുമായി.

ക്രിസ്ത്വബ്ദം പതിനൊന്നാം ശതവർഷത്തിൻെറ ആരംഭത്തിൽ മംഗോൾ വംശം പ്രമുഖരായി. മംഗോൾ പദത്തിൻെറ അർത്ഥം 'ധീരൻ' എന്നാണ്. അവർ ആമൂർ നദിയുടെ വടക്കുഭാഗത്തു പാർത്തിരുന്ന ഒരുതരം മുഷ്കരന്മാരായിരുന്നു. 1214-ൽ കിൻ രാജ്യവുമായി യുദ്ധംചെയ്ത് ജയംനേടി പീക്കിങ്ങിൽ താമസമുറപ്പിച്ചു. മംഗോൾ സംയുക്തരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ നേതാവ് ഹൂണവംശജനായ 'മംകിസ് ഖാൻ' ആയിരുന്നു. ബാല്യംമുതൽ ഒരു വീരപരാക്രമനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. പാശവത്തികളായ അനവധി ആളുകളെ സൈന്യത്തിൽ ചേർത്ത് അവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി മംഗോളിയയും, സമീപപ്രദേശങ്ങളും കീഴടക്കി രാജാവായി. മഹാധീരനും അതിനിഷ്ഠുരനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹം ചൈനയുടെ വടക്കുഭാഗം ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കുകയും, മംഗോൾ രാജധാനിയായിരുന്ന കാറക്കോറം തലസ്ഥാനനഗരിയാക്കി സിന്ധു നദിവരെ ഏഷ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറുള്ള ദേശങ്ങളെ ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. അതു കൂടാതെ തുർക്കി

സംസ്ഥാനം, അർമിനിയ, ഇറാൻ തുടങ്ങി പല രാജ്യങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കി, യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിൽ സാമ്രാജ്യസ്ഥാപനത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. പോകുന്ന വഴിയിലെല്ലാം പല നാശങ്ങളും ചെയ്തു. അനന്തരം വിജയവൈജയന്തിയോടുകൂടി തലസ്ഥാനത്തു മടങ്ങി. ഒരു അതിവിസ്തൃത സാമ്രാജ്യത്തിൻെറ അധിപനായിട്ടാണു് അദ്ദേഹം ചരമമടഞ്ഞതു്. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചൈനയുമായി യുദ്ധത്തിലേപ്പെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ അനന്തരഗാമി 'ഒഗ്ദായ്ഖാൻ' കാര്യക്ഷമമായ രീതിയിൽ സൈന്യം സംഘടിപ്പിച്ചു് പിതാവിനെപ്പോലെ ഒരു ദിഗ്വിജയയാത്ര ആരംഭിച്ചു. സൈന്യങ്ങൾ, വെടിമരുന്നു്, പീരങ്കി എന്നിവ പ്രയോഗിച്ചുവന്നു. യൂറോപ്പിലെ പല രാജ്യങ്ങളും മംഗോൾ പടക്കു കീഴടങ്ങി. അഭിലാഷപൂർത്തീകരണത്തിനു മുമ്പു് അദ്ദേഹം മരിച്ചു. 1246-ൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പുത്രൻ 'കുയുക്കു്' ചക്രവർത്തിയായി. സ്ഥാനാരോഹണത്തിനു പല വിദേശീയ രാജ്യാധിപതികളും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലശേഷം ഏതാനും കൊല്ലം റീജൻറായി രാജ്ഞിയും അവരുടെ മൂത്തപുത്രനും രാജ്യം ഭരിച്ചു. അനന്തരഗാമി 'മംഗുഖാൻ' 1251-ൽ വലിയ ഖാനായി സാമ്രാജ്യാധിപത്യമേററു. അക്കാലത്തു് അദ്ദേഹം സൂങ്ങ് സാമ്രാജ്യം കരസ്ഥമാക്കി. സാമ്രാജ്യം മുഴുവനും പിടിച്ചടക്കാൻ അദ്ദേഹം ഉദ്യമിച്ചു. ആ വർഷംതന്നെ അദ്ദേഹവും കുടുംബവും ക്രിസ്തുമതാവലംബികളായി. അദ്ദേഹം മരിച്ചപ്പോൾ കനിഷ്ഠസഹോദരനായ 'കുബ്ലൈഖാൻ' ചൈനയിലെ ഗവർണ്ണരായിരുന്നു. 1279-ൽ അദ്ദേഹം ചീനചക്രവർത്തിപദമലങ്കരിച്ചു. അദ്ദേഹമാണു് 'യുവാൻ'

രാജവംശം അഥവാ 'മംഗലരാജവംശം' സ്ഥാപിച്ചതു്. ഈ രാജവംശം ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1368-വരെ നിലനിന്നു. ബർമ്മാ, സയാം, ജാവാ, അനാം തുടങ്ങി പല രാജ്യങ്ങൾ ആക്രമിച്ചു ചേർത്തു. ഏറിയകാലം രണ്ടായി വേർതിരിഞ്ഞിരുന്ന ചീനാസാമ്രാജ്യം 'കുബ്ലൈഖാൻ' ഒന്നായി യോജിപ്പിച്ചു ഭരണം നടത്തി. പെക്കിങ് പരിഷ്കരിച്ചു് തലസ്ഥാനനഗരിയാക്കി. കുബ്ലൈഖാൻ ബുദ്ധമതത്തോടു വളരെ പ്രതിപത്തി കാണിച്ചു. കൺഫ്യൂഷിയസ്സ് ക്ഷേത്രങ്ങൾ ബുദ്ധമതക്ഷേത്രങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി. താഓയിസ മതവും പീഡനങ്ങളേററു. ജപ്പാൻ ഒരു ബുദ്ധമത രാജ്യമാണെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ അവരുമായി ആദ്യം യുദ്ധത്തിലേർപ്പെടാൻ വിസമ്മതിച്ചു. അവർ കപ്പം കൊടുക്കാതിരുന്നപ്പോഴാണു് യുദ്ധത്തിനു നിർബന്ധിതനായിത്തീർന്നതു്.

മഹാമനസ്കനും, പ്രജാരക്ഷൈകതല്പരനുമായിരുന്ന കുബ്ലൈഖാന്റെ ഭരണം ചൈനയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു നവീനാദ്ധ്യായം സൃഷ്ടിച്ചു. പല വിദേശീയർക്കും സാമ്രാജ്യത്തിൽ സ്വാഗതമരുളി. അക്കൂട്ടത്തിൽ 1271-ൽ വെനീസ്സിൽനിന്നു് ക്രിസ്ത്യാനികളും, പ്രസിദ്ധ ദേശസഞ്ചാരികളുമായിരുന്ന മാർക്കോപോളോയും, പുത്രനും ചൈന സന്ദർശിച്ചു. ചക്രവർത്തി അവരെ സല്ക്കരിക്കുകയും, മാർക്കോപോളോക്കു ഒരു ഉദ്യോഗം നല്കുകയും ചെയ്തു. ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു് അദ്ദേഹം മടങ്ങി ചൈനയെക്കുറിച്ചു് ഒരു വിവരണം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ബുദ്ധമതത്തിനു് അന്നു വളരെ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും തിബറ്റിലെ ലാമാകളുടെ സമ്പർക്കത്താൽ അതിനു ചില ഉടവുകൾ തട്ടാതിരു

ന്നില്ല. വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിരുന്നു. കൃഷിക്കും വ്യവസായത്തിനുമായി ഒരു വലിയ തോട്ട് അദ്ദേഹം വെട്ടിച്ചു. വിദ്വൽജനങ്ങളെക്കൊണ്ട് രാജസദസ്സ് സമാലംകൃതമായിരുന്നു. ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രനിരീക്ഷണത്തിനു ഒരു നക്ഷത്രബംഗ്ലാവു നിർമ്മിച്ചതു് ഇന്നും യാതൊരു കേടും പററാതെ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ അഭിവൃദ്ധിക്കു പല കലാലയങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചു. കുബ്ലൈഖാൻ ചരമമടഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പൗത്രനായ തിമൂർ, ചക്രവർത്തിയായി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തു. പൂർവ്വികന്മാരെപ്പോലെ അദ്ദേഹവും വീരനായിരുന്നു. തിമൂർ പടിഞ്ഞാറെ തുർക്കിസ്ഥാനം ആസ്ഥാനമാക്കി സിറിയ മുതൽ ദില്ലിവരെ പിടിച്ചടക്കി. ആ സാമ്രാജ്യം ദീർഘനാൾ നിലനിന്നില്ല. എന്നാൽ 1505-ൽ തിമൂറിൻെറ വംശജനായ ബാബർ പല രാജ്യങ്ങളും പിടിച്ചടക്കി സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. അക്ബർ മഹാശയൻ അതു വിസ്തൃതമാക്കി. അങ്ങനെ മംഗോൾ വംശം മുഗൾവംശമായി. വളരെക്കാലം ഇന്ത്യ ആ വംശജരുടെ ആധിപത്യത്തിലായിരുന്നു.

പതിനാറാംശതവർഷത്തിൻെറ അന്ത്യമായപ്പോഴേക്കും 42318 ബുദ്ധവിഹാരങ്ങളും, 13158 ബുദ്ധസന്യാസികളും ചൈനയിലുണ്ടായിരുന്നു എന്നു് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1367-വരെ 'യുവാൻ' രാജവംശം നിലനിന്നു. അതിനുശേഷം 'ച്ചു യുവാൻ ചാങ്ങ്' എന്ന ഒരു ചീനസേനാനി മംഗോൾ വംശജരെ പരാജയപ്പെടുത്തി

1368-ൽ 'മിങ്ങ്' രാജവംശം സ്ഥാപിച്ചു. അങ്ങനെ സാമ്രാജ്യം വീണ്ടും ചീനക്കു കരഗതമായി.

ക്രിസ്താബ്ദം 1368 മുതൽ 1643 വരെ മിങ്ങ് വംശം നിലനിന്നു. ആദ്യചക്രവർത്തിയായ ച്ചു യുവാൻ ചാങ്ങ് 'ഹുങ്ങ്വു' എന്ന നാമം സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം വിദ്യാവിഹീനനായിരുന്നെങ്കിലും, തലസ്ഥാനനഗരിയായ നാൻകിങ്ങിൽ അനേകം വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയും, നാട്ടിൽ പല പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുകയും ചെയ്തു. ക്ഷിപ്രപ്രസാദിയായിരുന്നതിനാൽ പുത്രൻെറ അഭിമതങ്ങൾക്കു വഴിപ്പെട്ടു് പലരെയും കാരണമില്ലാതെ വധിച്ചു. രാജ്യത്തിൽ കൂടെക്കൂടെ ജപ്പാൻകാരുടെ പല ആക്രമണങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ബലഹീനരായ പിൻഗാമികളെ പരാജയപ്പെടുത്തി 'യുങ്ങ്ലോ' സാമ്രാജ്യാധിപതിയായി. അദ്ദേഹം ഏതാനും കാലം ക്ഷേമപൂർവ്വം രാജ്യം ഭരിച്ചു. അനേകായിരം കയ്യെഴുത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു വിജ്ഞാനനിഘണ്ടു ചീനഭാഷയിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിയോഗാനുസരണം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ആ ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ പല ഭാഗങ്ങളും ബക്സാർ യുദ്ധത്തിൽ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞതു് ഏററവും സങ്കടകരമാണു്. അക്കാലത്തു് ഏഡൻ തുറമുഖവുമായി കപ്പൽ ഗതാഗതമുണ്ടായിരുന്നതിനു ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിൻഗാമികൾ വിഷയലമ്പടന്മാരായിരുന്നു. 1488-ൽ രാജ്യം ഭരിച്ച "ഹിസിയോതസുങ്ങി"ൻെറ കാലത്തും, മാർക്കോപോളോയുടെ സഞ്ചാരവിവരണത്തിൽനിന്നും, ചൈനയുടെ പ്രശസ്തി മനസ്സിലാക്കി, കൊളംബസും, വാസ്കോഡിഗാമയും, ചൈന

യിലേയ്ക്കു കപ്പൽയാത്ര പുറപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അവർ വിചാരിച്ചസ്ഥലത്ത് എത്താതെ കൊളംബസ് അമേരിക്കയിലും, വാസ്ക്കോഡിഗാമ ഇന്ത്യയിലും എത്തിച്ചേർന്നു. അനന്തരം കച്ചവടക്കാരും, ദേശസഞ്ചാരികളുമായ പല പാശ്ചാത്യരും ചൈനയിൽ വന്നു. ആദ്യമായി വന്ന പോർട്ടുഗീസ്സുകാരെ ചീനർ കഠിനോപദ്രവം ചെയ്തു എങ്കിലും 1550-ൽ അവർ കാൻറൺ നദീതീരത്തു വാസമുറപ്പിച്ചു അവിടെ വച്ചാണ് കാമോയൻസു കവി പോർട്ടുഗീസ്സുകാരുടെ മഹാകാവ്യമായ 'ലൂസിയഡ്' രചിച്ചത്.

ആയിടയ്ക്കു റോമിൽ നിന്നും 'മാത്യു റിക്കി' എന്ന ഒരു ക്രൈസ്തവ മിഷനറി പല അമൂല്യസാധനങ്ങളുമായി ചക്രവർത്തിയെ സന്ദർശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വരവോടുകൂടി ക്രിസ്തുപ്രാനികൾ വീണ്ടും ചൈനയിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്തു. പല അനുചരന്മാരെയും അദ്ദേഹത്തിനു സമ്പാദിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. അനന്തരം കുറേ നാളത്തേയ്ക്കു അഭ്യന്തര കലഹങ്ങളും വിദേശീയാക്രമണങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ചക്രവർത്തിക്കെതിരായി 'ലീ' എന്ന ഒരാളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു പ്രബലകക്ഷി ആവിർഭവിച്ചു. ഗത്യന്തരമില്ലാതെ അദ്ദേഹം പിന്നീടു ആത്മഹത്യചെയ്തു. സേനാധിപനായ ടാർട്ടർ ലഹളത്തലവനായ 'ലീ' യേയും അനുചരന്മാരെയും അമർച്ച ചെയ്യാൻ മാഞ്ചു വർഗ്ഗക്കാരോട് സഹായമഭ്യർത്ഥിച്ചു. അവർ ലഹളക്കാരെ അമർച്ചചെയ്ത് മാഞ്ചുവംശം സ്ഥാപിച്ചു.

മിങ് രാജവംശം 275 വർഷം സാമ്രാജ്യഭരണം നടത്തി. അക്കാലത്തു വിദ്യാഭ്യാസവും, വ്യവസായവും

അഭിവൃദ്ധമായി. സാഹിത്യം പല ശാഖയായി പിരിഞ്ഞു. വിദേശീയർ ധാരാളം കുടിയേറിപ്പാർത്തു. മിങ്ങ് വംശത്തിൽ പ്രശസ്തരായ ഭരണാധികാരികൾ കുറവായിരുന്നു. എങ്കിലും സാമ്രാജ്യം പൊതുവെ പരിഷ്ക്കാരോന്മുഖമായി കാണപ്പെട്ടു. ബുദ്ധമതത്തിന് എതിരായിരുന്നു മിങ്ങ് വംശത്തിലെ എല്ലാ ചക്രവർത്തിമാരും. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1530-ൽ ഭരിച്ചിരുന്ന ചക്രവർത്തി 'ഷീസങ്ങ്' ആ പീഡനം തീവ്രമായി ആവർത്തിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

IV

രാജവാഴ്ചയുടെ അവസാനം

ചിങ് അഥവാ മാഞ്ചുവംശജരാണ് ചീനാസാമ്രാജ്യം അവസാനമായി ഭരിച്ചത്. മാഞ്ചുവംശജർ വടക്കുകിഴക്കേ ചൈനയിൽ അധിവസിച്ചിരുന്ന ഒരു സംസ്കൃതവർഗ്ഗമാണ്. 'നൂർ ഹാ ച്ചു' എന്ന ഒരു സേനാനിയായിരുന്നു പ്രസ്തുത വംശസ്ഥാപകൻ. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1644 മുതൽ 1911 വരെ ഈ വംശജരായി പത്തു രാജാക്കന്മാർ ഭരണം നടത്തി. 'ഷുൻചി' എന്ന ആദ്യചക്രവർത്തി സിംഹാസനാരൂഢനായപ്പോൾ അറു വയസ്സു മാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ചക്രവർത്തി ശിശുവായിരുന്നതുകൊണ്ടു കുറേക്കാലം മാതുലനാണ് ഭരണം നടത്തിയത്. മാഞ്ചുവംശജർ പൊതുവെ എല്ലാ മതവിഭാഗങ്ങളോടും സമഭാവനയോടുകൂടി വർത്തിച്ചു. എന്നാൽ ഷുൻചി ചക്രവർത്തിക്കു ബുദ്ധമതത്തോടു പ്രത്യേക മമതയുണ്ടായിരുന്നു. ബോധിധർമ്മൻെറ അനുചരന്മാർ രചിച്ച ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു അദ്ദേഹം ആമുഖം എഴുതുകയുണ്ടായി.

മാഞ്ചുവംശം ചീനരുമായി ഇടകലരാതെ രാജ്യഭരണത്തിൽ നിഷ്പക്ഷത പരിപാലിച്ചു. ചീനർ മുടി വളർത്തി,

നീളത്തിൽ പിന്നി കെട്ടിയിടുന്നതും, പെൺകുട്ടികളുടെ പാദങ്ങൾ ചെറുതാക്കുന്നതിനു വരിഞ്ഞു കെട്ടുന്നതുമായ ഏൎപ്പാടുകൾ മാററി. ഭരണം പൊതുവേ ശ്രേയസ്കരമായിരുന്നു.

ഷുൻചിയുടെ കാലശേഷം 'കാങ്ഹീ' ചക്രവൎത്തിയായി. അദ്ദേഹത്തിനു എട്ടു വയസ്സു മാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. വളരെക്കാലം കാൎയ്യക്ഷമമായി ഭരണം നടത്തി. ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു 1699-ൽ കാൻറൺ നഗരത്തിൽ കച്ചവടം ചെയ്യുന്നതിനു അനുമതി നല്കി. അന്നാം, സയാം, ബൎമ്മാ, നീപ്പാൾ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു കപ്പം സ്വീകരിച്ചുവന്നു. അക്കാലത്തു ജസ്സ്യൂട്ടു പാതിരിമാർ ചൈനയിലെത്തി ക്രിസ്തുമതത്തിനു പ്രോത്സാഹനം നല്കി. അവരെക്കൂടാതെ ഗണനീയരായ പലരും സാമ്രാജ്യം സന്ദൎശിച്ചു. ഒരു വിദേശീയനായ പെർബിയസ്റ്റ് എന്ന ദേഹത്തെ ചക്രവൎത്തിയുടെ ജ്യോതിഷക്കാരനാക്കി. ചക്രവൎത്തി ഒരു മഹാവിജ്ഞാനിയായിരുന്നതിനാൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ക്രമാതീതമായ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായി. അച്ചടിയും പുരോഗമിച്ചു. ചെമ്പിൽ അക്ഷരങ്ങൾ വാൎത്തു ധാരാളം പുസ്തകങ്ങൾ മുദ്രണംചെയ്തു. ചീനാസാമ്രാജ്യത്തിൻെറ ഒരു പടം നിൎമ്മിച്ചു. കൃഷിക്കും, കൈത്തൊഴിലിനും, ഗതാഗതത്തിനും വേണ്ടതു തോടുകളും, റോഡുകളും ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ ചക്രവൎത്തി സദാ ജാഗരൂകനായിരുന്നു. അന്നു ചൈനയിലെങ്ങും സമാധാനവും സന്തുഷ്ടിയും നടമാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സാമ്രാജ്യചരിത്രത്തിൽ അതു് ഒരു സുവൎണ്ണദശയായിരുന്നു. കൺഫ്യൂഷിയസ്സ് മതത്തിലാണു് കാങ്ഹീ വിശ്വസിച്ചതു്. മററെല്ലാമതങ്ങളോടും അദ്ദേഹത്തിനു് അതിരററ അവജ്ഞയായിരുന്നു.

ചക്രവത്തി ചരമമടഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ അനന്തരഗാമിയായി. ചില ചെറിയ വിപ്ലവങ്ങൾ തലപൊക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ പലരേയും തടവിലാക്കുകയും, ക്രിസ്ത്യാനികളോടു ക്രൂരമായി പെരുമാറുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം 'ചിൻലുങ്' ചക്രവത്തിയായി. പണ്ഡിതനും, സമത്ഥനും, ധീരനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹം പല രാജ്യങ്ങളും കീഴടക്കി അവയുടെ മേൽക്കോയ്മ സമ്പാദിച്ചു. യുദ്ധവും, വസൂരിയും കൊണ്ടു് നിരവധി ആളുകൾ മരണമടഞ്ഞു എങ്കിലും ജനസംഖ്യ 3200 ലക്ഷം ഉണ്ടായിരുന്നു. കലകളും, കൈത്തൊഴിലും പുരോഗമിച്ചു. ഏകദേശം നാല്പതിനായിരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് കൊട്ടാരത്തിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥശാല സ്ഥാപിച്ചതു് ഇന്നും കേടുകൂടാതെ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ക്രിസ്താബ്ദം 1793-ൽ ബ്രിട്ടീഷു സ്ഥാനപതി മെക്കാട്ട്നിപ്രഭു ചൈന സന്ദശിക്കുകയും, ചക്രവത്തിയിൽ നിന്നും, അഭിവന്ദനങ്ങളും, സമ്മാനങ്ങളും സമപ്പിക്കുകയും, ചെയ്തു. ചീനചക്രവത്തിസ്ഥാനപതിവശം ചൈനയുടെ അന്നത്തെ പ്രതാപം ചിത്രീകരിക്കുന്ന ഒരു സന്ദേശം കൊടുത്തയയ്ക്കുകയുണ്ടായി.

'ചിൻലുങി'ന്റെ പുത്രൻ 'ച്യാചിങ്' സാമ്രാജ്യഭരണമേററപ്പോൾ ചൈനയുടെ ശ്രേയസ്സ് പാരമ്യത്തിലെത്തിയിരുന്നു. അതു് അധഃപതനത്തിന്റെ ആരംഭവുമായി. ജനസംഖ്യയനുസരിച്ച് ഉപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങൾ വദ്ധിച്ചില്ല. ക്ഷാമവും കലഹങ്ങളും പല ഗൂഢാലോചനകളും ഉണ്ടായി. ലഹളക്കാരെ അമച്ച ചെയതിൽ ധാരാളം ആളുകൾ മരണ

MUL
165447
165447
38375
V41:1:N4
32H5;1

മടങ്ങു. റാബർട്ട മോറിസൻ എന്ന ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു മിഷനറി ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1807-ൽ ചൈനയിൽ വന്നു് ഭാഷ വശമാക്കി ഒരു ഇംഗ്ലീഷു ചീനാ നിഘണ്ടു നിർമ്മിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്വാധീനംകൊണ്ടു് ചൈനയിൽ പല യൂറോപ്യന്മാരും കുടിയേറിപ്പാർത്തുവന്നു. ചക്രവർത്തി അന്തഃപുരസ്ത്രീകളുമായി സമയം ചെലവഴിച്ചു. രാജ്യകാര്യങ്ങൾ കുഴങ്ങി.

ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1821-ൽ 'തോകവാങ്' സാമ്രാജ്യാധിപത്യമേററു. 1840 ൽ നടന്ന കറുപ്പുയുദ്ധമാണു അക്കാലത്തു പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന സംഭവം. ചീനർ കറുപ്പു തിന്നുന്നതിൽ വലിയ ഭ്രമമുള്ളവരായിരുന്നു. ഔഷധസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾക്കു ഏററവും പരിമിതമായ അളവിൽ പോർട്ടുഗീസ്സുകാരാണു് കറുപ്പു് ആദ്യമായി ചൈനയിൽ കൊണ്ടുവന്നതു്. 1729-ൽ കറുപ്പിൻെറ ഇറക്കുമതി മാത്രനിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലുണ്ടാകുന്ന കറുപ്പിൽ ഒരു ഭാഗം കാൻറണിൽ കൊണ്ടുവന്നു കച്ചവടം ചെയ്യുന്നതിനു ഈസ്റ്റിന്ത്യാ കമ്പനിക്കാർക്കു അനുമതി നല്കി. ബ്രിട്ടീഷു കച്ചവടക്കാരും അതൊരു സൗകര്യമായി കരുതി. ഇറക്കുമതി സീമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചു. കറുപ്പു തീററി ചീനരുടെ അപ്രതിഹതമായ ഒരു സ്വഭാവമായിത്തീർന്നു. അതിൻെറ ഭവിഷ്യത്ഫലം സമുദായത്തിനു് ഏററവും ഭയങ്കരമായിരുന്നു. ആരോഗ്യവും, ജനങ്ങളുടെ സൌശീല്യാദിഗുണങ്ങളും, സംസ്കാരവും ക്രമേണ നഷ്ടപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. ക്ഷിപ്രവ്യാപകമായ ഈ പരിതസ്ഥിതി ഗ്രഹിച്ച ഗവമ്മെൻറു് കറുപ്പുതീററിയുടെ ഉന്മൂലനാശത്തിനു് വേണ്ട നടപടികൾ

ചെയ്തു. 1839-ൽ അതിസമത്ഥനായ ലിൻ ററിസി ഹിസ്യ വിനെ പ്രത്യേകാധികാരങ്ങളോടുകൂടി കറുപ്പു വ്യാപാരം നിറുത്തുന്നതിനു കാൻറണിലെ ഗവണ്ണരായി നിയമിച്ചു. കറുപ്പു വീണ്ടും ചൈനയിൽ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നതല്ലെന്നും അവരുടെ കപ്പലുകൾ ചൈനയിലെ എക്സൈസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്ക യഥേഷ്ടം പരിശോധന നടത്താമെന്നും അദ്ദേഹം കറുപ്പു വ്യവസായികളിൽ നിന്നും പ്രതിജ്ഞ വാങ്ങി. പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥകൾക്കു വിരുദ്ധമായി പ്രവത്തിക്കുന്നവക്ക മരണശിക്ഷ വിധിച്ചു. ഏതായാലും ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ തന്നെ വ്യാജക്കറുപ്പു കണ്ടെടുത്തു. അതു പരസ്യമായി അഗ്നിക്കിരയാക്കി. ഇംഗ്ലീഷുകാക്ക വിപുലമായ നഷ്ടം സംഭവിച്ചു. അവർ പിൻവാങ്ങാതെ വീണ്ടും കച്ചവടം ചെയ്തുവന്നു. കാൻറൺ നഗരം വിട്ട് ഹാങ്കാങ് എന്ന ചെറിയ തുറമുഖം അവർ താവളമാക്കി. ഒരു യുദ്ധം അപരിഹാര്യമായിത്തീന്നു. 1840-ൽ നടന്ന ഈ കറുപ്പുയുദ്ധത്തിൽ ചൈന പരാജയമടഞ്ഞു. തത്ഫലമായി നാൻകിങ് ഉടമ്പടിപ്രകാരം ഹാങ്കാങ് ഉൾപ്പടെ ഷാങ്ഹായ്, അമായ്, ഫൂചൗ, നിങ്പോ, കുവാങ്ചൗ എന്നീ തുറമുഖങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷുകാക്ക ലഭിക്കുകയും, ചൈന നഷ്ടപരിഹാരം നല്കുകയും, ചൈനയുമായി നിർവിഘ്നം കച്ചവടം നടത്തുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹാങ്കാങ് ഇന്നു ഒരു വലിയ വ്യാപാരകേന്ദ്രവും പരിഷ്കൃതമായ ഒരു തുറമുഖവുമായിത്തീന്നിട്ടുണ്ട്.

തോകപാങ് ചക്രവത്തിയുടെ കാലശേഷം 1851-ൽ പത്തൊൻപതു വയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന ഫസിൻഫെങ്

സാമ്രാജ്യഭരണമേററു. ചക്രവത്തി ഭരണവിഷയത്തിൽ അശ്രദ്ധനായിരുന്നതിനാൽ പല അഭ്യന്തര കലഹങ്ങളും പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. രാജ്യദ്രോഹികളെന്നു സംശയിച്ചു് സംഘങ്ങളെ മർദ്ദനം ചെയ്യാനുദ്യമിച്ചു. മർദ്ദനം തീവ്രമായപ്പോൾ വാശിയും, വൈരാഗ്യവും വദ്ധിച്ചു. അപ്പോൾ തന്നെ പ്രബലരായിത്തീൎന്ന സംഘക്കാർ പെക്കിങ്ങ് നഗരം ആക്രമിക്കാനൊരുമ്പെട്ടു. ഈ പതനത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി കലഹം അമച്ച്ചെയ്തു. അതിനുശേഷം ഇംഗ്ലീഷുകാരും പോർട്ടുഗീസ്സുകാരും കൂടി ചേൎന്നു് ചീനരുമായി ഒരു കലഹം നടന്നു. വ്യാജക്കററുപ്പുണ്ടെന്നു സംശയിച്ചു് അവരുടെ വക ഒരു ചെറിയ കപ്പൽ ചീനർ ആക്രമിച്ചു. രോഷാകുലരായിത്തീൎന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാർ പല അക്രമണങ്ങളും നടത്തി. 1858-ൽ 'ടിൻസ്റ്റീൻ' നഗരത്തിൽവച്ചു് റഷ്യയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ ഒരു ഉടമ്പടി നടന്നു. ഉടമ്പടിപ്രകാരം റഷ്യക്കു ഒരു തുറമുഖവും, മററു ചില ആനുകൂല്യങ്ങളും, പോർട്ടുഗീസ്സുകാൎക്കു നിർബാധം വസിക്കുന്നതിനു ചില സൗജന്യങ്ങളും, ലഭിച്ചു. ഇക്കാലത്തു പാശ്ചാത്യരുടെ പിൻതുണയോടുകൂടി 'ഷാങ്ങ്ഹായ്' തുറമുഖത്തു് ആദ്യമായി കടൽചുങ്കം ഏൎപ്പെടുത്തി. ഈ ഏൎപ്പാടുമുഖാന്തരം വളരെ ആദായം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 1860-ൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഫ്രഞ്ചുകാരും യോജിച്ചു് പീക്കിങ്ങ് നിരോധിക്കുകയും, ഏതാനും തുറമുഖങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

പിന്നീടു് രാജ്യഭാരമേററതു് 'തുങ്ങ്ചി' എന്ന രാജകുമാരനാണു്. ചക്രവത്തി കേവലം ആറു വയസ്സുള്ള ഒരു ബാലനായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാതാവു് പ്രതി

നിധിയായി രാജ്യം ഭരിച്ചു. തുങ്ചി അകാലമരണം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ സ്ഥാനമേററതു് 'കൃാങ്സ്' എന്ന മറെറാരു ബാലനാണു്. ബാല്യം കഴിയാത്തതിനാൽ റീജൻസി ഭരണം നീണ്ടുനിന്നു. രാജ്ഞി ക്രൂരയായിരുന്നെങ്കിലും രാജ്യഭരണത്തിൽ അതി സമർത്ഥയായിരുന്നു. അവരുടെ പ്രശസ്തി വിദേശങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചു. ധനവും ധാരാളം അവർ ആർജ്ജിച്ചു. അക്കാലത്തു് കൊറിയ ഉപദ്വീപിൽ ജപ്പാൻ ആധിപത്യമുറപ്പിക്കാൻ യത്നിച്ചു. അതു ചക്രവർത്തിനിക്കു രസിച്ചില്ല. കൊറിയ രാജാവിൻെറ അപേക്ഷാനുസരണം ചീനർ ജപ്പാനുമായി യുദ്ധത്തിലേപ്പെട്ടു പരാജിതരായി. ഉടമ്പടി അനുസരിച്ചു് ചില പ്രദേശങ്ങൾ ജപ്പാനു ലഭിച്ചു. മഞ്ചൂറിയായിൽ കൂടി വ്ളാഡിവോസ്റ്റാക്കു വരെ റഷ്യക്കാർ തീവണ്ടിപ്പാത നീട്ടിയതു് ജപ്പാനും, റഷ്യാക്കാരും തമ്മിൽ ഒരു യുദ്ധത്തിൽ അവസാനിപ്പിച്ചു.

അതിനു ശേഷമാണു് ബക്സാർ യുദ്ധത്തിൻെറ ആരംഭം. 1884-ൽ പോർട്ടുഗീസ്സുകാർ ചൈനയിൽ പ്രബലരായി. അവർ ഇൻഡോ ചൈനയിൽ പല അധികാരങ്ങളും സ്വാധീനങ്ങളും പ്രയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇതെല്ലാം ചീനക്കു വിരോധമായ പ്രവൃത്തികളായിരുന്നു. യൂറോപ്പിൽനിന്നും പല രാജ്യക്കാരും ചൈനയിൽ ഓരോ പ്രദേശങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചു. അങ്ങനെ ബ്രിട്ടീഷു് ഹാങ്കാങ്, യാങ്ടിസീ നദീതീരം എന്നിവയും, പോർട്ടുഗീസ്സ് കൃാങ്ചൗവും, റഷ്യാ മഞ്ചൂറിയയും, ജർമ്മൻ ഷാൻറങ്ങും, ജപ്പാൻ ഫുക്യനിയും, സ്വാധീനമാക്കി.

അഭിമാനപൂർവ്വം ഒരു വിസ്തൃതസാമ്രാജ്യം അടക്കി ഭരിച്ചിരുന്ന ചക്രവർത്തിനിക്ക് വിദേശീയരുടെ ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ കാലുഷ്യം തോന്നിയതിൽ അദ്ഭുതപ്പെടാനില്ലല്ലോ. അപരിഷ്കൃതരെന്ന അനുമാനത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചു ചീനക്കു വിദേശീയരോട്ട് അളവററ അവജ്ഞയും തോന്നിയിരുന്നു. ഒരു മഹത്തായ പാരമ്പര്യമുള്ള ചീനക്കു ജപ്പാനിൽനിന്നു ലഭിച്ച പരാജയവും, ജപ്പാനു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ക്രമപ്രവൃദ്ധമായ പ്രാബല്യവും, ചീനരെ അസൂയാകലുഷിതരാക്കി. പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിൽനിന്നും വന്ന ഡാക്ടർ അല്ലൻ, ഡാക്ടർ റിച്ചാർഡ്സ് എന്നീ മിഷനറിമാർ ക്രിസ്തുമതം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും, ചൈനയുടെ മാമൂലുകൾ മാററി നവീകരിക്കണമെന്നു കാണിച്ച് പല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതു് ഒരു പരിവർത്തനദശയായിരുന്നു. ഈ ആശയപ്രചരണത്തിനു പ്രബലരായ ധാരാളം ആളുകളുമുണ്ടായി. മൂന്നു പ്രമാണികൾ അതിൻെറ നേതൃത്വം വഹിച്ചു. അതിൽ 'ഖാങ്ങ്യൂവി' രാജധാനിയിലെത്തി പ്രചരണം നടത്തി. അദ്ദേഹം ചൈനയിലെ അപ്പോഴത്തെ ഭരണരീതിയെ വിമർശിച്ചും, അതു പരിഹരിച്ച് പരിഷ്കൃതമാക്കുന്നതിനു മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ചും ഏതാനും പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. തദനുസരണം ഒട്ടുവളരെ പ്രമാണികൾ പ്രത്യേകിച്ചു പ്രധാന മന്ത്രിയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ പാർശ്വവർത്തികളായി. ചക്രവർത്തിയായ ക്വാങ്ങ്സുവിനെ അദ്ദേഹം സന്ദർശിക്കുകയും, ചക്രവർത്തിക്ക് ഭംഗിയായി മുദ്രണം ചെയ്ത ഒരു ബൈബിൾ കാഴ്ചവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഇരുവരുടെയും മനസ്സ് വ്യാമോഹിതമായി. പരിഷ്കാരാവേശത്താൽ നവംനവങ്ങളായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പാക്കി. വളരെ പ്രാചീനമുള്ള

അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ആചാരങ്ങളും പൊടുന്നനെ മാററി പുതി യതു് ആ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ ഒരു വലിയ വിഭാഗം ജനങ്ങൾ പ്രതികൂലികളായി. ചക്രവത്തിനിയുടെ അധി കാരങ്ങൾ കൈവിട്ടുപോകുമെന്നു ഭയന്നു് അവർ പ്രതികൂലി കളെ ഇളക്കിവിട്ടു. വിദേശീയരാണു് പ്രസ്തുത കുഴപ്പങ്ങൾ ക്കെല്ലാം കാരണക്കാരെന്നു കരുതി ചീനർ അവരോടു മല്ലിട്ടു. ഏതാനും വഷങ്ങളായി വളൎന്നുവന്ന ഈ സംഭവങ്ങൾ ഒത്തൊരുമിച്ചു് ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1900-ൽ ബക്സ്ലർ യുദ്ധമായി അവസാനിച്ചു.

എതിരാളികൾക്കു ചക്രവത്തിയുടെ സഹായമുണ്ടായി രുന്നു. അവർ ചക്രവത്തിനിയെ ബന്ധനസ്ഥയാക്കി. എന്നാൽ അവരുടെ മന്ത്രി സൈന്യസമേതം എത്തി ചക്ര വത്തിയെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുകയും, അതിനു കാരണഭൂതരാ യവരെ ഹനിക്കുകയും ചെയ്തു. 'ഖാങ്ങ്യൂവു്'' ശത്രുക്കൾക്കു പിടി കൊടുക്കാതെ ഹാങ്കാങ്ങിൽ പോയി രക്ഷ നേടി. ശത്രുക്കളെ അമച്ചചെയ്ത ചക്രവത്തിനി, നടപ്പിൽ വരുത്തിയ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി നിൎമ്മാർജ്ജനം ചെയ്തു. വിദേ ശീയരോടു് വീണ്ടും കലഹത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. അസംഖ്യം ക്രിസ്ത്യാനികളെ നശിപ്പിച്ചു. യുദ്ധമുണ്ടായി. ബ്രിട്ടൻ, റഷ്യ, ജപ്പാൻ, ജൎമ്മനി, ഫ്രാൻസു്, അമേരിക്ക, ആസ്ട്രിയ, ഇററലി എന്നീ സങ്കലിതസേനകൾ ചൈനയെ പരാജയ പ്പെടുത്തി.

ആയിടക്കു് പല വൈകല്യങ്ങളും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. സാമ്രാജ്യോദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പൊതുവെ ധന

൭

തൃഷ്ണരും, കൈക്കൂലി വാങ്ങിക്കുന്നവരുമായി പരിണമിച്ചു. 'ഹോകൺ' എന്ന ഒരു പ്രധാനമന്ത്രി 8000 ലക്ഷം റെറയിൽസ് 20 കൊല്ലത്തെ ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിനിടയിൽ ആർജ്ജിക്കയുണ്ടായി. ചീനാ സാമ്രാജ്യത്തിലെ ഒരു വഷത്തെ ആദായം 700000 റെറയിൽസേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. മന്ത്രിയുടെ ഈ അക്ഷന്തവ്യമായ പ്രവൃത്തി തെളിഞ്ഞപ്പോൾ ഗവമ്മെൻറു അദ്ദേഹത്തിൻെറ വസ്തുവകകൾ കണ്ടുകെട്ടുകയും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ഈ ശിക്ഷണനടപടികൾ മററുദ്യോഗസ്ഥന്മാക്ക് ഒരു പാഠമായിത്തീന്നില്ല. അവർ ആ പ്രവൃത്തി തുടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

യുദ്ധം അവസാനിച്ചപ്പോൾ ചൈനയിൽ പല കുഴപ്പങ്ങളുമുണ്ടായി. സ്വയംഭരണത്തിൽ കാംക്ഷ ജനിച്ച് ജനങ്ങൾ ദേശീയപ്രബുദ്ധരായിത്തീന്നു. മഞ്ചൂറിയയ്ക്കുവേണ്ടി ജപ്പാനും, റഷ്യയും, വീണ്ടും യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ചക്രവത്തിയും, ചക്രവത്തിനിയും അടുത്തടുത്തു മരണം പ്രാപിച്ചു. 'ഹിസ്യൻ ടങ്' അനന്തരഗാമിയായി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദുസ്സാമത്ഥ്യമായ ഭരണത്താൽ രാജ്യത്തു് അസന്തുഷ്ടിയും, അസമാധാനവും നടമാടി. ചില മതപ്രക്ഷോഭണങ്ങളും, കടൽക്കള്ളന്മാരുടെ ആക്രമണവും, അതിനുശേഷം ഹങ്ഹിസ്യ ച്യുവാൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ തായ്പാങ് വിപ്ലവവും, എല്ലാം സാമ്രാജ്യാന്തരീക്ഷം കുറേക്കൂടി പ്രക്ഷുബ്ധമാക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമാക്കി. ഹങ്ഹിസ്യ ച്യുവാൻ ഒരു ക്രിസ്തുഭക്തനായിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യവും സമത്വവും പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു്, അദ്ദേഹം, ദേശികവും, സാമ്പത്തികവുമായ പുനരുദ്ധാരണങ്ങൾക്കു

യത്നിച്ചു. അസംഖ്യം ആളുകളുടെ പിൻതുണ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സംരഭങ്ങൾ ആദ്യം വിജയപ്രദമായി. നാൻകിങ് രാജധാനിയായി ഒരു പുതിയ രാജവംശം അദ്ദേഹം സ്ഥാപിക്കാനുദ്യമിച്ചു. പക്ഷെ ഫലപ്രദമായില്ല. മാഞ്ചുരാജവംശത്തിലെ അവസാന ചക്രവർത്തിയായ 'ഹിസ്യൻടങ്' കലാപങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണഭൂതൻ പ്രധാനമന്ത്രിയാണെന്നു ധരിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ നിഷ്കാസനം ചെയ്തു. താമസംവിനാ ചക്രവർത്തിയും പ്രലോഭനങ്ങൾക്കു വശംവദനായി സാമ്രാജ്യം വച്ചൊഴിഞ്ഞു.

പീതചക്രവർത്തിയുടെ കാലംമുതൽ ചീനവർഷം 4608 വരെ തുടരെത്തുടരെ, രാജ്യംഭരിച്ച് ചൈനയുടെ ഭാഗധേയം നിയന്ത്രിച്ച രാജവംശങ്ങളിലെ അവസാന ചക്രവർത്തി അങ്ങനെ ഭരണരംഗത്തു നിന്നും മറഞ്ഞു. രാജവാഴ്ച അതോടെ അവസാനിച്ചു. ഒരു വിപ്ലവം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. ക്രിസ്താബ്ദം 1911-ൽ ഉണ്ടായ ചൈനയിലെ മഹാവിപ്ലവം അതാണ്.

V

ഡാക്ടർ സൻയാത് സെന്നും ചീനാവിപ്ളവവും

ആധുനികചൈനയുടെ ചരിത്രം ആരംഭിക്കുന്നതു് സ്വയംഭരണത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാപനത്തോടുകൂടിയാണു്. ഒരു രാഷ്ട്രം സ്വയംഭരണത്തിനു പ്രേരിതമാകുന്നതു് സാംസ്കാരികമായും, അഭ്യന്തരമായും പുരോഗമനം പ്രാപിക്കുമ്പോഴാണല്ലോ. ചൈനയിലെ സ്വയംഭരണസ്ഥാപനം 1911-ൽ നടന്ന മഹാവിപ്ലവത്തിനു ശേഷമാണു്. പാശ്ചാത്യസംസർഗ്ഗം കൊണ്ടു് ചീനക്കു സ്വയംഭരണത്തിനുള്ള അഭിവാഞ്ഛ സീമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചു് ഒരു മഹാവിപ്ലവത്തിൽ ചെന്നവസാനിപ്പിച്ചു. ചൈന അന്നു് സ്വയംഭരണത്തിനു പരിപക്വമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും വിപ്ലവനേതാവായിരുന്ന ഡാക്ടർ 'സൻയാത് സെൻ' എന്ന മഹാന്റെ നേതൃത്വം സ്വയംഭരണ പ്രതിഷ്ഠാപനത്തിനു് അടിസ്ഥാനമുറപ്പിച്ചു.

ഡാക്ടർ സൻയാത് സെൻ ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1865-ൽ ചൈനയിൽ ചങ്ഷാൻ എന്ന ദേശത്തു ജനിച്ചു. ഒരു

ബാല്യനായിരുന്നപ്പോൾതന്നെ അദ്ദേഹം പഠനവിഷയ ത്തിൽ അത്യാസക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും, ചൈനയിലെ പല മഹാപുരുഷന്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ വായിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കൂട്ടത്തിൽ തായ്പിങ്ങ് വിപ്ലവത്തിൻെറ നേതാവായ 'ഹങ്ങ് ഹിസ്യൂ ച്യൂയാ'ൻെറ ജീവചരിത്രം അദ്ദേഹത്തിനു ഏററവും ആകർഷണീയമായി തോന്നി. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ഒരു നേതാവായിത്തീരണമെന്നു്, സൻയാത് സെൻ അഭിലഷിച്ചു. താരുണ്യം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ മാഞ്ചു രാജവംശത്തിൻെറ ഭരണവൈകല്യങ്ങളും, തന്മൂലം സാമ്രാജ്യത്തു് ക്രമേണ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അധഃപതനവും ബോദ്ധ്യപ്പെട്ട ആ ദേശീയ നേതാവിൻെറ ധമനികളിൽ കൂടി രക്തം തിളച്ചുകയറി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഓരോ പ്രവൃത്തികളും ജനങ്ങളെ വിപ്ലവമനസ്കരാക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമാക്കി. ഗവൺമെൻറും ജനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ ഭയഹേതുകനായ ഒരു വിപ്ലവനേതാവായി കരുതി.

ഹാങ്ങ്കാങ്ങിലുള്ള ഒരു വൈദ്യശാസ്ത്രകലാലയത്തിൽനിന്നു ബിരുദം നേടി, ഡാ. സൻയാത് സെൻ കുയാങ്ങ് ചൗ എന്ന പ്രദേശത്തു് ഒരു ഭിഷഗ്വരനായി പ്രവൃത്തിയാരംഭിച്ചു. ഈ തൊഴിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിപ്ലവപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു് ഒരു വിഘാതമായിരുന്നില്ല. ഏറെത്താമസിയാതെ പല സംഘടനകളുടെയും, ജനങ്ങളുടെയും, ഏകോപിച്ച ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണത്തോടുകൂടി ഒരു രാഷ്ട്രീയവിപ്ലവകേന്ദ്രം അദ്ദേഹം രൂപീകരിച്ചു. ചൈനയ്ക്കു് ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1895-ൽ ജപ്പാനിൽനിന്നും ലഭിച്ച പരാജയം അപകർഷമായിത്തീർന്നിരുന്നു. ഈ സന്ദർഭം നോക്കി

ഡാക്ടർ സൻ ചില ആക്രമണങ്ങൾക്കൊരുമ്പെട്ടു. പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രവത്തനങ്ങൾ പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കാതിരുന്നതിൽ പരാജയമടയുകയാണുണ്ടായതു്. പരിതസ്ഥിതികൾ പ്രതികൂലങ്ങളായതിനാൽ അദ്ദേഹം നാട്ടിൽ നിന്നും പലായനം ചെയ്യുന്നതിനു നിർബന്ധിതനായി. യൂറോപ്പിലെത്തി അദ്ദേഹം വാസമുറപ്പിച്ചു് പ്രവത്തനങ്ങളും, ആദശ്പരിപാടികളും, പ്രചരിപ്പിച്ചു. ചൈനയിലെ ചിങ് ഗവമ്മെൻറു് ഡാ: സൻയാത് സെന്നിൻെറ ഈദൃശ പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടു് സഹികെട്ടു. ഗത്യന്തരമില്ലാതെ അദ്ദേഹത്തെ ചീനാഗവമ്മെൻറിൻെറ ലണ്ടനിലെ ചില പ്രതിനിധികൾ 1896-ൽ രഹസ്യമായി ബന്ധനസ്ഥനാക്കി സൂക്ഷിച്ചു. ഏതായാലും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒരു പ്രഫസറായ മി. ജയിംസ് ക്യാൻറിലിയുടെ പ്രേരണയാൽ ഡാക്ടർ സൻയാത് സെൻ മോചിതനായി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സുഹൃത്തുക്കളുടെ അപേക്ഷാനുസരണം, "എൻെറ അടുത്ത കാലത്തെ ബന്ധനം" എന്ന ഒരു പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. അതിൻെറ അസംഖ്യം പ്രതികൾ വിററഴിഞ്ഞതോടുകൂടി ഡാക്ടർ സൻയാത് സെന്നിൻെറ കീത്തി വിശ്വവ്യാപ്തമായി.

മോചനം ലഭിച്ചശേഷം രണ്ടു സംവത്സരം പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം സഞ്ചരിച്ചു. അക്കാലത്തു മാഞ്ചുവംശത്തിൻെറ ദുർബലമായ ഭരണം അവസാനിപ്പിച്ചു്, ഒരു സ്വയംഭരണം സാമ്രാജ്യത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കണമെന്നു മാത്രമേ, ഡാക്ടർ സൻ ആഗ്രഹിച്ചുള്ളു. അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ സാംസ്കാരികവും സാമ്പത്തികവുമായ അധഃപതനവും ഉത്കഷവും, അവരെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയപ്രശ്ന

ങ്ങളും, ഭരണത്തിൽ അവർ അഭിലഷിക്കുന്ന നവീന രീതികളും അവധാനപൂർവ്വം മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ മററു ഭരണഘടനകളിലുള്ള വൈകല്യങ്ങൾ പരിഹരിച്ച് നവീനാദർശങ്ങളോടുകൂടി ഒരു സ്വയംഭരണം ഏർപ്പെടുത്തി മാതൃഭൂമിയെ ഉദ്ധരിക്കണമെന്ന് ഡാക്ടർ സൻയാത് സെൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. മൂന്നു ആദർശങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയാണ് അദ്ദേഹം പൊരുതിയത്. ഒന്നാമത് സ്ഥിതിവ്യത്യാസമോ വർഗ്ഗീയതയോ കലരാതെ രാഷ്ട്രത്തിലുള്ള സർവ്വജനങ്ങളുടെയും സ്വാതന്ത്ര്യം പരിരക്ഷിക്കുക. സർവ്വ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കും ചൈനയിൽ ഒന്നുപോലെ സമത്വം നല്കുക. രണ്ടാമത് പ്രജാധിപത്യസ്ഥാപനം. അതനുസരിച്ച് ജനങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങൾ പരിപാലിക്കുകയും, ഗവമ്മേൻറ് അധികാരങ്ങൾ ഭരണസൗകര്യത്തിനു വേണ്ടി വിഭജിക്കുകയും ചെയ്യുക. മൂന്നാമത് ജനങ്ങളുടെ ജീവിതസന്ധാരണത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം. വ്യക്തിയുടെയും, സമുദായത്തിൻെറയും, രാഷ്ട്രത്തിൻെറയും നിലനില്പിനു് ഈ സമത്വീകരണം അത്യന്താപേക്ഷിതവുമാണ്. കാറൽ മാർക്സിൻെറ സ്ഥിതിസമത്വീകരണസിദ്ധാന്തങ്ങളോ അഥവാ സോവിയററു നാട്ടിലെ സ്ഥിതിസമത്വീകരണരീതിയോ ആയിരുന്നില്ല ഡാക്ടർ സൻയാത് സെൻ പഠിപ്പിച്ചതും പ്രചരിപ്പിച്ചതും. ജനങ്ങൾക്കു പ്രവൃത്തിയും; കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനു് വസ്തുക്കൾ ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കുകയും, ആരെയും ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥനും, മുതലാളിയും, ആയിത്തീരാനനുവദിക്കാതിരിക്കുകയും, പ്രകൃതി സിദ്ധമായ വിഭവങ്ങളിൽ നിന്നു കിട്ടുന്ന ധനം ഗവമ്മേൻറാവശ്യം പോയിട്ട് ബാക്കിയുള്ളവ ജനങ്ങളുടെ തുല്യമായ ആനന്ദത്തിനും, സുഖത്തിനും, സംവിധാന പദ്ധതികൾക്കും

വേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുകയുമാണ് വേണ്ടതെന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി.

ഏതായാലും ഈ ജീവിതസന്ധാരണപദ്ധതി ചൈനയുടെ പ്രത്യേക പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കു അനുയോജിച്ചിരുന്നു. ഈ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കു ഒരു രൂപം വരുത്തിയശേഷം പ്രചരണാൎത്ഥം അദ്ദേഹം യൂറോപ്പിൽനിന്നും, ജപ്പാനിലേക്കു തിരിച്ചു. മറുദേശത്തു വസിക്കുന്ന ചീനരെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതിനും, മററു രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ സഹകരണം ലഭിക്കുന്നതിനും, അദ്ദേഹം ലോകം മുഴുവനും പൎയ്യടനം നടത്തി എന്നുതന്നെ പറയാം. ഏകദേശം പത്തുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം വീണ്ടും യൂറോപ്പിലെത്തി. ബ്രസ്സൽസിൽ ഇദംപ്രഥമമായി "ചീനാ വിപ്ലവസംഘം" എന്ന നാമധേയത്തിൽ ഒരു സംഘം രൂപവൽകരിച്ചു. അതിനുശേഷം അതിൻെറ ശാഖ 1894-ൽ ഹാവായ് ദ്വീപിൽ ഹാനോലുലുവിലും, ജൎമ്മനി, ജപ്പാൻ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലും സ്ഥാപിച്ച് സംഘടിപ്പിച്ചു പ്രവൎത്തനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കു വേണ്ടിയുള്ള യത്നം എപ്പോഴും ഫലപ്രദമായി എന്നു വരികയില്ലല്ലോ. പ്രാപ്യസ്ഥാനത്തെത്തുന്നതിനു മുമ്പ് പല അപജയങ്ങളും ക്ലേശങ്ങളും സംഭവിച്ചു എന്നു വരാം. വിപ്ലവസംഘക്കാൎക്കു കാൻറൺ നഗരത്തിൽ വച്ച് 1911 മാർച്ച് 29-ാംതീയതി ഗണനീയമായ ഒരു പരാജയം പിണഞ്ഞു. അതിൽവച്ച് 72 ധീരാത്മാക്കൾക്കു നാശം സംഭവിക്കുകയുണ്ടായി. അവരുടെ ശവകുടീരം ഇന്നും കാൻറൺ നഗരത്തിലെ പ്രാന്തപ്രദേശത്ത് "പീതകുസുമശ്മശാനം" എന്ന സംജ്ഞയാൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഈ

സ്ഥലം ചീനക്ക് ഇപ്പോൾ ഒരു പുണ്യഭൂമിയായി പരിണമി ച്ചിട്ടുണ്ട്. മാർച്ച് 29-ാംനു-യിലെ സംഭവം വിപ്ലവകാരി കൾക്കു ഒരു നവജീവൻ പ്രദാനം ചെയ്തു. 1911 ഒക്ടോ ബർ 10-ാംതീയതി 'പുചാങ്ങ്' നഗരിയിൽ ചരിത്രപ്രസിദ്ധ മായ മഹാവിപ്ലവം പൊട്ടി പുറപ്പെട്ടു. ഏതാനും ദിവ സങ്ങൾക്കുള്ളിൽ സാമ്രാജ്യത്തിലെ പത്തു പ്രവിശ്യകൾ വിപ്ലവകാരികളുടെ കൊടിക്കീഴിലായി. വിദേശരാജ്യങ്ങ ളിൽ പ്രചരണത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന ഡാക്ടർ സൻ അദ്ദേഹ ത്തിൻെറ അനുചരരുടെ നിർബന്ധമായ പ്രേരണമൂലം മാതൃ രാജ്യത്തു് മടങ്ങിയെത്തി. താമസം വിനാ ഷാങ്ങ്ഹായിൽ വച്ച് ഒരു പ്രതിനിധി സമ്മേളനം കൂടുകയുണ്ടായി. സമ്മേ ളനനിശ്ചയപ്രകാരം നാൻകിങ്ങിൽ ഒരു പ്രാദേശിക സ്വയം ഭരണ ഗവണ്മെൻറു് രൂപവൽകൃതമാകുകയും, ഡാക്ടർ സൻ യാത് സെന്നിനെ ചീനാ റിപ്പബ്ലിക്കിൻെറ അദ്ധ്യക്ഷ നായി തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. 1912 ഫെബ്രുവരി 13-ാംതീയതി ചീനാ റിപ്പബ്ലിക്ക് പ്രതിഷ്ഠാപനം ചെയ്തു. സമർത്ഥരായ ഏതാനും പേരെ മന്ത്രിസഭാംഗങ്ങളായും തെര ഞ്ഞെടുത്തു. പ്രതിനിധി സഭയിൽ വച്ച് അദ്ധ്യക്ഷൻ ഭരണ ഘടനയുടെ വ്യവസ്ഥ പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. ചീനാ സാമ്രാജ്യം ജനങ്ങളാൽ രൂപവൽകൃതമായ ഒരു സ്വയംഭരണ രാജ്യമാണെന്നും, സാമ്രാജ്യം ജനങ്ങളുടേതാണെന്നും, വർഗ്ഗീ യമോ ജാതിവ്യത്യാസമോ കൂടാതെ സർവ്വജനങ്ങൾക്കും പൂർണ്ണ സമത്വമുണ്ടെന്നും, ആയിരുന്നു. അതിൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഏതാനും, നിയമങ്ങൾ. സാമ്രാജ്യത്തിൽ കലാപങ്ങൾ വർദ്ധി ച്ചുവന്നു. സമാധാനം സംസ്ഥാപിതമാക്കുന്നതിനു പിരിച്ചു വിട്ട 'ജനറൽ യുവാൻ ഷികെയ്'യെ തിരിയെ വിളിച്ച്

10

ഭരണം ഏല്പിച്ചു. വഞ്ചകനും, ദുരാഗ്രഹിയുമായിരുന്ന പ്രധാനമന്ത്രി ചക്രവത്തിയെ ഭീഷണികൾകൊണ്ടു നിരാശാ വശംവദനാക്കി. അതേ സമയത്തുതന്നെ ഡാക്ടർ സൻയത് സെന്നിനു വേണ്ട സഹായങ്ങൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. 1912 ഫെബ്രുവരി 12-ാംതീയതി മാഞ്ചു രാജവംശത്തിലെ അവസാനചക്രവത്തി പ്രധാന മന്ത്രിയുടെ അഭിമതത്തിനു വഴിപ്പെട്ടു സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തു. പുതിയ ഗവമ്മെൻറിൻെറ സംരക്ഷണയിലും, ദയാപരമായ പരിചരണത്തിലും അദ്ദേഹത്തെ സൂക്ഷിച്ചു. മുൻനിശ്ചയപ്രകാരം ഡാക്ടർ സൻയത് സെൻ സ്ഥാനമൊഴിയുകയും, 'യുവാൻഷികെയ്' അദ്ധ്യക്ഷനായി അവരോധിക്കപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. ഡാക്ടർ സെന്നിന് സാമ്രാജ്യത്തിൻെറ അത്യുച്ചപദവിയിലെത്തി സ്വാഭിലാഷങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കണമെന്നു മോഹമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ മാഞ്ചുവംശം നിമ്മാർജ്ജനം ചെയ്ത് സ്വയംഭരണപ്രതിഷ്ഠാപനം നടത്തണമെന്നു മാത്രമേ അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളു. അത് അക്ഷരംപ്രതി സാധിക്കുകയും ചെയ്തു.

മാതൃഭൂമിക്കു വേണ്ടി ഒരു മഹൽകൃത്യം ഡാക്ടർ സെൻ നിവ്വഹിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉദ്ദേശങ്ങൾ പ്രാപ്യസ്ഥാനത്തെത്തുന്നതിന് അദ്ദേഹം അനവധി ത്യാഗങ്ങളനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. എന്നാൽ അതിൻെറ പൂണ്ണഫലങ്ങൾ അനുഭവസിദ്ധമായത് ഭാവി തലമുറകൾക്കാണ്. വിപ്ലവം വളരെ കലാപങ്ങൾക്കും, പ്രതിബന്ധങ്ങൾക്കും കാരണമാക്കി. എങ്കിലും രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ കൂടാതെയാണ് സാമ്രാജ്യം രാജാവിൽ നിന്നു ജനങ്ങളിലേക്കു പകന്നതു്.

ഡാക്ടർ സന്നിൻെറ ആദശങ്ങളനുസരിച്ച് ഭരണം ഒന്നൊന്നായി ഏല്പെട്ടുത്തിത്തുടങ്ങി. ഒരു രാഷ്ട്രത്തിൽ പ്രജാ യത്തഭരണം പ്രതിഷ്ഠിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ചില കലാപങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു സാധാരണമാണല്ലോ. അതു് അമച്ച ചെയ്യു ന്നതിനു സൈന്യങ്ങളും ആവശ്യമായിരുന്നു. ഒരു രാജാ വിൻെറ ഭരണത്തിൽ ഏറിയകാലം കഴിഞ്ഞ ചീനക്ക് പെട്ടെന്നു് ഒരു മാനസപരിവത്തനം ഉണ്ടാകുന്നതിനു കഴിഞ്ഞില്ല. നവീനഭരണം വ്യവസ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യതിചലിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആദ്യമായി തെരഞ്ഞെടു ക്കപ്പെട്ട ഭരണമേധാവികൾ തന്നെ സ്വാത്ഥപരമായ ചിന്ത യാൽ പ്രേരിതരായി ഭരണത്തിൽ അശ്രദ്ധ കാണിച്ചു. നാൻകിങ്ങിൽ ആയിരുന്ന ഭരണകേന്ദ്രം യുവാൻ പീക്കിങ്ങി ലേക്കു മാററി. അദ്ദേഹത്തെതന്നെ വീണ്ടും അദ്ധ്യക്ഷനായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടണമെന്നുള്ള വാഗ്ദാനത്തോടുകൂടി ഒരു ദേശീയ പ്രതിനിധിസഭ സമ്മേളിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദുരാഗ്രഹം അങ്ങനെ ഫലപ്രാപ്തിയടഞ്ഞു.

സാമ്രാജ്യത്തിൻെറ അധികാരങ്ങൾ വീണ്ടും കൈക്കു ള്ളിലടങ്ങിയപ്പോൾ യുവാൻ അവ പ്രായോഗികമാക്കി. ഏതാനും വിപ്ലവനേതാക്കളോടു് അദ്ദേഹത്തിനു സീമാതീ തമായ വിദ്വേഷം ജനിച്ചു. അവരെ വധിപ്പിച്ചതിനു ശേഷം മാത്രമേ അദ്ദേഹം സംതൃപ്തിയടഞ്ഞുള്ളു. ജനങ്ങൾ ഉൾക്കണ്ഠാകുലരായി. 'മന്നമണ്ടും മിഴിയിണ്ടും' എന്ന പോലെ അദ്ദേഹം തൻകാര്യപ്രസക്തനാണെന്നും, പ്രജാ പക്ഷവാദിയല്ലെന്നും തെളിഞ്ഞു. സംഭവിക്കാൻ പോകുന്ന അപകടം ദീർഘദശനം ചെയ്തു് ഡാക്ടർ സൻ ഭീത

നായി. രക്ഷ നേടുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ 'ചീനാ വിപ്ലവകക്ഷി' എന്ന അഭിധാനത്തിൽ ഒരു പുതിയ കക്ഷി രൂപവൽകരിച്ചു. ഇതിനകം യുവാൻ എന്തും പ്രവത്തിക്കാം എന്ന പതനത്തിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഈ അവസ്ഥ തുടന്നിരുന്നു എങ്കിൽ മഹത്തായ ചൈനാ സാമ്രാജ്യം വെറും നാമമാത്രമായി അവശേഷിക്കുമായിരുന്നു. 1915 നവംബറിൽ അദ്ദേഹം പ്രജായത്തഭരണം റദ്ദുചെയ്തു് രാജവാഴ്ച വീണ്ടും പ്രഖ്യാപിച്ചു. രാജാവായി അദ്ദേഹം 1916 ജനുവരി 17-ാംതീയതി അഭിഷിക്തനാകുവാൻ വേണ്ട സന്നാഹങ്ങൾ ചെയ്തു. ഈ കലാപങ്ങളെല്ലാം വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറെ പ്രവിശ്യയിലെ ജനങ്ങൾ കൂട്ടമിട്ടിളകി. 'ജനറൽ ററസ്യനഗൗ' തുടങ്ങിയവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വിപ്ലവം സാമ്രാജ്യം മുഴുവനും വ്യാപിച്ചു. കയ്യൂക്കുള്ളവൻ കാൎയ്യക്കാരൻ എന്ന മട്ടായി. സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ വിഭാഗങ്ങളോരോന്നും ഓരോന്നു പ്രധാനികളുടെ കൈയ്യുള്ളിലമന്നു. ലഹള സീമാതീതമായി വദ്ധിച്ചു.

ഒരു രാഷ്ട്രം ആഭ്യന്തരകലഹങ്ങൾക്കു വശംവദയാകുമ്പോൾ വിദേശീയാക്രമണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു സാധാരണമാണല്ലോ. സന്ദഭം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന ജപ്പാൻ ചൈനയുടെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ആക്രമിക്കുകയും, 'കൗചി' റയിൽവേ കൈവശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ജപ്പാനോടു യുവാൻ ഗവമ്മെൻറു സഖ്യത കാണിച്ചു. ചക്രവത്തിപദം അനായാസം കരസ്ഥമാക്കാമെന്ന അതിമോഹത്താൽ യുവാൻ രഹസ്യമായി ജപ്പാന്റെ 21 അത്ഥനകൾക്കു ഒപ്പുവയ്ക്കാൻ

ഒരുമ്പെട്ടു. 1915 മേയ് 9-ാംതീയതി യുവാൻ മാതൃ ഭൂമിയെ എന്നെന്നേയ്ക്കും അടിമപ്പെടുത്തുന്ന രേഖയിൽ ഒപ്പുവച്ചു. സാമ്രാജ്യവും മററു രാഷ്ട്രങ്ങളും ഈ പ്രവൃത്തികൾ കണ്ടു് വിസ്മയസ്തിമിതരായി. അമേരിക്ക ജപ്പാനോടുള്ള പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തി. ശോകമയമായ ആ ഇരുണ്ട ദിനം സ്മരിക്കുമ്പോൾ ഇന്നും സ്വരാജ്യസ്നേഹമുള്ള ചീനരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ചില വികാരങ്ങൾ ഉദ്ഭാവനം ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ല.

പ്രക്ഷുബ്ധമായ ആ അന്തരീക്ഷത്തിൽ എതിരാളികളുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെടാതെ യുവാനെ വിധി അപഹരിക്കയാണുണ്ടായതു്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മരണാനന്തരം ഒരു പൂർണ്ണ സ്വയംഭരണപ്രതിഷ്ഠാപനത്തിനു ഡാക്ടർ സൻ ഉദ്യമിച്ചു. എങ്കിലും യുവാൻെറ അനുയായികളുടെ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ കൊണ്ടു് ഡാക്ടർ സന്നിൻെറ ഉദ്യമം ഫലപ്രദമായില്ല. വിദേശീയർ സ്വാൎത്ഥലാഭങ്ങൾക്കുവേണ്ടി യുദ്ധസാമഗ്രികൾ സംഭാവന ചെയ്തു് പ്രധാനികളെ പരസ്പരം പിണക്കി യുദ്ധത്തിലിറക്കി. ചൈനയിൽ സമാധാനം പരിപാലിക്കണമെന്നു് അഭിലഷിച്ച യുണൈറഡ്സ്റ്റേററ്സ് പ്രസിഡണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ 1921 ജൂലൈ 17-ാംതീയതി യു. എസ്സ്. എ., ഹാളണ്ടു്, ജപ്പാൻ, ബ്രിട്ടൻ, ഫ്രാൻസ്, ചൈന, ബെൽജിയം, ഇററലി എന്നീ ശക്തികളുടെ ഒരു മഹാസമ്മേളനം വാഷിംങ്ടനിൽ വച്ചു നടത്തി. സമ്മേളനത്തിൽ അവർ ഏകോപിച്ചു്, ഒരു ഉടമ്പടിക്കു ഒപ്പുവച്ചു. ആ ഉടമ്പടിപ്രകാരം പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ ചൈനയുടെ താല്പൎയ്യങ്ങൾ പരിരക്ഷിക്ക

പ്പെട്ടു എന്നു തോന്നുമെങ്കിലും, എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കും വ്യവസായസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനാണു മുൻഗണന നല്കിയതു്. ഇതരരാഷ്ട്രങ്ങൾ അവരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടുന്നതു് അനിഷ്ടമായിരുന്നു. അവശതകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനു് ഒരു സമ്പൂർണ്ണസ്വയംഭരണം കൊണ്ടു മാത്രമേ സാദ്ധ്യമാകൂ എന്നു ധരിച്ച ജനാവലി ഡാക്ടർ സൻയാത് സെന്നിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വീണ്ടും ഒരു വിപ്ലവത്തിനു സന്നദ്ധരായി.

VI

പ്രജായത്തഭരണ പ്രതിഷ്ഠാപനം

രാജവാഴ്ച അവസാനിപ്പിച്ച് പ്രജായത്തഭരണപ്രതിഷ്ഠാപനത്തിനു ഒരു ആയുധമായിത്തീന്ന ഡാക്റ്റർ സൻയാത് സെന്നിൻെറ ചീനാവിപ്ലവസംഘം 1905-ലാണു് സംഘടിപ്പിച്ചു് ടോക്കിയോ കേന്ദ്രമാക്കി പ്രവത്തിയാരംഭിച്ചതു്. 1914-ൽ അദ്ദേഹം വിപ്ലവസംഘം നവീകരിച്ചു് യുവാൻെറ ദുരാഗ്രഹത്തിൽനിന്നു ചൈനയെ രക്ഷപ്പെടുത്തി. യുവാൻെറ കാലശേഷം സാമ്രാജ്യം പങ്കിട്ടെടുത്ത പ്രധാനികളെ അമച്ച്ചെയ്യുന്നിനു് വീണ്ടും വിപ്ലവസംഘം സംഘടിപ്പിക്കേണ്ടിവന്നു. 'ചീനാദേശീയ കക്ഷി' അഥവാ ചീനഭാഷയിൽ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ 'ക്വമിൻറാങ്ങ്" എന്നു അതിനു നാമകരണം നല്കി. കേന്ദ്രസ്ഥാനം കാൻറനിലേക്കും മാററി. അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ച ഒരു മഹൽ പ്രശ്നമായിരുന്നു സൈനികപ്രവത്തനം. ആത്മാത്ഥതയും സ്വഭാവഗുണവുമുള്ള സൈനികോദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ലഭിക്കാതെ കായ്യങ്ങൾ നടക്കുകയില്ലെന്നു് അദ്ദേഹം ദീഘദശ്നം ചെയ്തു. യുവാക്കന്മാക്കു ശരിയായ സൈനികപരിശീലനം നല്കുന്നതിനു ഒരു സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചു. 'ജനറൽ ച്യാങ്ങ് കയ് ഷക്ക്' അന്നു സൈനികവിദ്യാലയത്തിൻെറ മേലദ്ധ്യക്ഷനും, പ്രധാനാ

ധ്യാപകനും ആയിരുന്നു. ചൈനയിൽ ഇന്നു കാണുന്ന സ്വയംഭരണത്തിന്റെ ഭാവി അന്നത്തെ സൈനിക വിദ്യാലയമാണു സജ്ജമാക്കിയതു്.

പുതിയ ദേശീയകക്ഷി എല്ലാ വിഭാഗക്കാൎക്കും സ്വാഗതമരുളി. എന്നാൽ നിശിതമായ നിയമാവലികൾകൊണ്ടു് അതു ബന്ധിച്ചിരുന്നു. 1923-ൽ ദേശീയകക്ഷിയുടെ പ്രവൎത്തനപരിപാടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. സാമ്രാജ്യാധിപത്യം, പരിപൂൎണ്ണമായ ഭരണസ്വാതന്ത്ര്യം, വിദേശീയാക്രമണങ്ങളെ ശക്തിപൂൎവ്വം എതൃക്കുക, മഞ്ചുഗവൎമ്മെൻറിന്റെ ദൂഷിച്ച ഭരണത്തിൽ വന്ന വൈകല്യങ്ങൾ ദൂരീകരിക്കുക, എന്നിവയായിരുന്നു ആ പരിപാടിയിൽ പ്രാധാന്യമൎഹിച്ചതു്. അനന്തരം ഡാക്ടർ സൻ നായകനായി കാൻറനിൽ ഒരു സൈനിക ഗവൎമ്മെൻറു സ്ഥാപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനു പൂൎണ്ണാധികാരങ്ങളും നല്കി. എന്നാൽ വടക്കുഭാഗത്തു് ആധിപത്യം ഉറപ്പിച്ചിരുന്ന പ്രധാനികളെ അമൎച്ചചെയ്യാതെ ഭരണം സുകരമായിരുന്നില്ല. വടക്കു വിഭാഗത്തെ ഒരു പ്രധാനിയായ 'വു പി യി ഫു' വിന്റെ കീഴുദ്യോഗസ്ഥൻ അഭ്യന്തരകലഹങ്ങളവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു് ചില യത്നങ്ങൾ ചെയ്തു. 'വു പി യി ഫു' വിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി മററൊരു രാഷ്ട്രീയനേതാവിനെ ആ സ്ഥാനത്തു് അവരോധിക്കുന്നതിനും, രാഷ്ട്രീയ പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിനും, ഡാക്ടർ സന്നിനെ പീക്കിങ്ങിൽ ക്ഷണിച്ചു. ആ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു്, അദ്ദേഹം ജപ്പാൻവഴി പുറപ്പെട്ടു. യാത്രക്കുമുമ്പു് ഡാക്ടർ സൻ മൂന്നു പ്രധാന സംഗതികളടങ്ങിയ ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ജപ്പാനിലെത്തി

അദ്ദേഹം പല പ്രസംഗങ്ങളും ചെയ്തു. നിരവധി നാളത്തെ പരിശ്രമത്തിന്റെയും, ക്ലേശങ്ങളുടെയും ഫലമായിട്ടായിരിക്കണം ആ യാത്രയിൽ ചീനാറിപ്പബ്ളിക്കിന്റെ പിതാവു് എന്നു അറിയപ്പെടുന്ന ഡാക്ടർ സൻയാത് സെൻ പീക്കിങ്ങിൽവച്ചു് 1925 മാർച്ച് 12-ാംതീയതി ചരമം പ്രാപിച്ചതു്. ആ ദേശീയനേതാവിന്റെ അകാലദേഹവിയോഗം ചീനാസാമ്രാജ്യത്തിനു നികത്താൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു നഷ്ടമായിത്തീൎന്നു.

ഡാക്ടർ സൻയാത് സെന്നിന്റെ കാലശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻനിശ്ചയം അനുസരിച്ചു് ദേശീയഗവമ്മെൻറു കാൻറൻ നഗരത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു് 'വ്യാങ് ചിങ് വീ'യെ അദ്ധ്യക്ഷനായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. ജനുവരി 1926-ൽ ഒരു അഖിലദേശീയസമ്മേളനം(ചീനാകാൺഗ്രസ്സ്)നടത്തുകയും ജനറൽ ച്യാങ് കയ് ഷെക്കിനെ ദേശീയസൈന്യനിരയുടെ ജനറാലിസിമോ ആയി അവരോധിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദഗ്ദ്ധമായ നേതൃത്വത്തിൽ വടക്കുവിഭാഗത്തെ ഗവമ്മെൻറിനോടെതിരിടാൻ ഒരു വലിയ സൈന്യം സന്നദ്ധമായി പുറപ്പെട്ടു. ഏതാനും മാസത്തിനുള്ളിൽ വടക്കുഭാഗത്തെ മിക്ക പ്രദേശങ്ങളും അദ്ദേഹം സ്വാധികാരസീമക്കുള്ളിലാക്കി. അതുകൂടാതെ ദേശം മുഴുവനും ഒരു സൈനികപര്യടനം നടത്തി സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിച്ചു. ഒരു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ സാമ്രാജ്യം മുഴുവനും ദേശീയഗവമ്മെൻറിന്റെ അധികാരത്തിലമൎന്നു. ഏപ്രിൽ 1927-ൽ ദേശീയഗവമ്മെൻറിന്റെ തലസ്ഥാനം നാൻകിങ്ങിലേക്കു മാററി. ഇന്നും ചൈനയുടെ തലസ്ഥാനം അതായിരിക്കുക

യാണ്. എന്നാൽ ഇക്കഴിഞ്ഞ യുദ്ധാവശ്യങ്ങൾക്കവേണ്ടി ചുംകിങ്ങ് തല്ക്കാല തലസ്ഥാനമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ചുംകിങ്ങ് മലയിലാണു് ഈ നഗരം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. അത്ര മെച്ച മേറിയ പട്ടണമാണു് അതെന്നു പറയാനില്ല. യാങ്ട്ടിസി ക്യാങ്ങ് നദി ചുംകിങ്ങിൽക്കൂടി ഒഴുകുന്നു. ഏകദേശം പത്തു ലക്ഷം ജനങ്ങൾ അവിടെ വസിക്കുന്നു. ചുംകിങ്ങിലാണു് ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെൻറിൻെറ ഏജൻറു ജനറലിൻെറ ആസ്ഥാനം. അവിടത്തെ വിമാനത്താവളവും നദീതീര ത്താണു്. ചുംകിങ്ങിൽ അതികഠിനമായ മൂടൽമഞ്ഞു ഉണ്ടാകും. രാത്രിപോലെ അന്ധകാരമയമായ ആ സമയം മനുഷ്യരും വാഹനങ്ങളും കൂട്ടിമുട്ടുക സാധാരണമാണു്. 1938 ജാനുവരി മുതൽ 1941 സെപ്റ്റംബർ വരെ 45 മാസങ്ങൾക്കിടയിൽ ചുംകിങ്ങ് നഗരത്തിൽ 193 പ്രാവശ്യം ജപ്പാൻ വിമാനാക്രമണം നടത്തി. അസംഖ്യം ജനങ്ങൾ കൂടാതെ, പല ഗവൺമെൻറു സ്ഥാപനങ്ങളും, ആശുപത്രികളും, വിദ്യാലയങ്ങളും ജപ്പാൻെറ ബോംബുകൾക്കിരയായി. ഈ ആക്രമണങ്ങൾക്കു ശേഷവും, ചുംകിങ്ങ് നഗരം നില കൊള്ളുന്നു. പ്രകൃതിദത്തമായ മൂടൽമഞ്ഞാണു് ജപ്പാൻെറ ആക്രമണബാധയിൽനിന്നു് പ്രധാനമായി ചുംകിങ്ങിനെ രക്ഷിച്ചതു്.

ചൈനക്കു അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്ന മററു പ്രശ്നങ്ങൾ ജപ്പാൻെറ സാമ്രാജ്യതൃഷ്ണയും, റഷ്യയുടെ അനാശാസ്യമായ ഇടപെടലും ആയിരുന്നു. സൈനികപര്യടനം കൊണ്ടു് രാഷ്ട്രത്തിനു ഐക്യതയുണ്ടായി. ആ ഐക്യം ദൃഢത പ്രാപിക്കുന്നതിനു് അവസരം കൊടുക്കാതെ ജപ്പാൻ

ഷാൻടങ് പ്രാവിൻസും മററു സ്ഥലങ്ങളും അക്രമണം നടത്തി. അന്ന് ആഗ്രഹിച്ച ഫലം സിദ്ധിച്ചില്ല. എന്നാൽ 1931-ൽ യാങ്ററിസി നദിയിലുണ്ടായ വെള്ളപ്പൊക്കം തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ പല അനൎത്ഥങ്ങൾക്കും കാരണമാക്കി. ആ സന്ദർഭം വീക്ഷിച്ച് ജപ്പാൻ ചൈനയുടെ കിഴക്ക ഭാഗത്തെ ഏതാനും പ്രദേശങ്ങൾ കീഴ്പ്പെടുത്തി മഞ്ചുക്കോ എന്ന സംസ്ഥാനം സ്ഥാപിച്ചു. ജപ്പാന്റെ സാമ്രാജ്യതൃഷ്ണ അല്പം ശമിച്ചപ്പോൾ റഷ്യയിൽനിന്നു കമ്മ്യൂണിസം കുട്ടതലായി പകൎന്നുതുടങ്ങി. പ്രതിഭാശാലികളും ധീരരുമായിരുന്ന കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ പിൻതുണ ഡാക്ടർ സന്നിനു ആരംഭത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്രമേണ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ഡാക്ടർ സന്നിന്റെ ആദൎശങ്ങളിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചു. അവസാനം ഇരുകക്ഷികളും തമ്മിൽ സംഘട്ടനം നടന്നു. 1927-ൽ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ മുഴുവനും ചൈനയിലെ ദേശീയകക്ഷിയിൽനിന്നും പുറംതള്ളി. സ്വതന്ത്രരായ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ഒന്നുചേൎന്ന് എതിരിടാനാരംഭിച്ചു. അവർ കിയാങ്സി പ്രവിശ്യയിൽ ഒരു കമ്യൂണിസ്റ്റുഗവൎമ്മെൻറു സ്ഥാപിച്ച് പ്രതിരോധം തുടൎന്നു. എന്നാൽ സുശക്തമായിരുന്ന ദേശീയ സൈന്യങ്ങളിൽനിന്ന്, വിജയം ലഭിക്കുന്നതിന് അവൎക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ പരാജിതരാക്കി എങ്കിലും, ദേശീയഗവൎമ്മെൻറു അവരോട്ട് സമഭാവനയോടുകൂടിയാണ് പെരുമാറിയതു്. ഏതായാലും കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരെല്ലാവരും ദേശീയകക്ഷിയിലെ അംഗങ്ങളായിത്തീൎന്നു. ഇങ്ങനെ അതുർഘടഘട്ടവും വിജയപൂൎവം തരണം ചെയ്യുന്നതിന് ജനറാലിസിമോക്കു സാധിച്ചു. ജനറാലിസിമോയുടെ ഈ

സൈനികപൎയ്യടനം ചൈനയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു നവീനാദ്ധ്യായം സൃഷ്ടിച്ചു.

മേയ് മാസം 1931-ൽ ഒരു ദേശീയസഭ ചേൎന്നു ഡാക്ടർ സന്നിൻെറ ആദൎശങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പുതിയ ഭരണരീതിയെപ്പററി പലനിയമങ്ങൾ പരിഷ്ക്കരിക്കുകയും, അവ ദേശീയമാക്കുകയുംചെയ്തു. സാമ്രാജ്യത്തിലെ വകുപ്പുകളുടെ അധികാരം മുഴുവനും, കേന്ദ്രഗവൎമ്മെൻറിൻെറയും, പ്രാദേശിക ഗവൎമ്മെൻറുകളുടെയും അധികാരസീമയിലായി. നീതിജ്ഞനും, മദ്ധ്യവയസ്കനും, അനുയോജ്യനുമായ ഒരാൾ കേന്ദ്രഗവൎമ്മെൻറിൻെറ അദ്ധ്യക്ഷപദം അലങ്കരിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്ന് നേരിട്ട് രാഷ്ട്രീയകാൎയ്യങ്ങളിൽ അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ദേശീയഗവൎമ്മെൻറിൻെറ കീഴിൽ, നിൎവ്വാഹകവകുപ്പ്, നിയമനിൎമ്മാണവകുപ്പ്, നീതിന്യായവകുപ്പ്, എന്നിവയും, ഏതാനും മന്ത്രിമണ്ഡലങ്ങളും ഉണ്ട്. മന്ത്രിമണ്ഡലങ്ങൾക്കു യുവാൻ എന്നാണു പേർ. ഓരോ വകുപ്പിനും ഒരു അദ്ധ്യക്ഷനും, ഒരു ഉപാദ്ധ്യക്ഷനും, ഏതാനും മന്ത്രിമാരും കാണും. നിൎവ്വാഹകവകുപ്പിൽ കൂടുതൽ മന്ത്രിമാരും, അധികാരങ്ങളും ഉണ്ട്. ഈ വകുപ്പുകൾ കൂടാതെ പ്രത്യേകാവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നാഷനൽ മിലിട്ടറി കൗൺസിൽ, അക്കാഡമികാസിനിക്കാ, മുതലായ അതിപ്രാധാന്യമൎഹിക്കുന്ന ഏതാനും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളും ഉണ്ട്. പ്രാദേശികഗവൎമ്മെൻറിൽ അനിതരസാധാരണമായ അധികാരങ്ങളുള്ള പ്രത്യേക മുനിസിപ്പാലിററികളും പൊതു മുൻസിപ്പൽ കൌൺസിലുകളും, ഡിസ്ത്രിക്ക് ഗവൎമ്മെൻറും കാണും. ഇവയിൽ പ്രത്യേക മുനിസിപ്പാലിററികൾ നിൎവ്വാഹകവക

ഷ്ടിന്റെ നേരിട്ടുള്ള ഭരണത്തിലാണ്. ഡിസ്ത്രിക്ട് ഗവമ്മെൻറ് പ്രാദേശികഗവമ്മെൻറിനു കീഴിലാണ്. പ്രാദേശികഭരണത്തിനു് ഒരദ്ധ്യക്ഷനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ പല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഉണ്ട്. സാമ്പത്തികം, വിദ്യാഭ്യാസം മുതലായ പല ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൾ പ്രാദേശികഭരണത്തിനുള്ളിലാണ്. മുനിസിപ്പാലിററികൾക്കു മേയറും, ഡിസ്ത്രിക്ട് ഗവമ്മെൻറിനു മജിസ്റ്റ്രേട്ടും ഭരണമേധാവികളാണ്. ദേശീയഗവമ്മെൻറിന്റെ മേലദ്ധ്യക്ഷനും, അദ്ധ്യക്ഷൻ, ഉപാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ എന്നിവരെല്ലാം ചീനാദേശീയകക്ഷിയിലെ അഥവാ കൂമിൻറാങ്ങിലെ നിർവാഹകസമിതി അംഗങ്ങളായിരിക്കും. ദേശീയ നിർവാഹകസമിതിയുടെ ഇന്നത്തെ അദ്ധ്യക്ഷൻ ജനറാലിസിമോ ച്യാങ്ങ്കയ്ഷക്കാണ്. അദ്ദേഹമാണ് ആധുനികചൈനയുടെ ഭരണമേധാവി. സൈന്യം രാഷ്ട്രത്തെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ്. നിർവ്വാഹകവകുപ്പിന്റെ ചുമതലയിലാണ് മററു മന്ത്രിമാരെയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും തെരഞ്ഞെടുക്കുക.

ചൈനയിലെ ദേശീയഗവമ്മെൻറു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതു് ദേശീയകക്ഷിയുടെ വ്യവസ്ഥാപിതതത്വങ്ങളിന്മേലാണ്. ദേശീയകക്ഷിയുടെ നിർവാഹകസമിതിക്കു മന്ത്രിസഭാംഗങ്ങളോടു് പരിപൂർണ്ണാധികാരമുണ്ടു്. ഏററവും മുകളിലായി കേന്ദ്രകക്ഷിവിഭാഗവും, അതിനു താഴെയായി പ്രാദേശികവിഭാഗങ്ങളും, ഡിസ്ത്രിക്ട് സമൂഹവും, ദേശസമൂഹവും അതിനു പല ഉപ ശാഖകളും ഉണ്ട്. പൊതുസമ്മേളനത്തിൽ വച്ചാണ് നിർവാഹകകമ്മററി അംഗങ്ങ

ളെയും പൎയ്യവേഷകകമ്മററിഅംഗങ്ങളേയും മററു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും. തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു്. കേന്ദ്രനിൎവ്വാഹകവകുപ്പും പൎയ്യവേഷണക്കമ്മററിയുമാണു് ക്രൂമിൻറാങ്ങിലെ രണ്ടു അധികാരമണ്ഡലങ്ങൾ. കേന്ദ്രനിൎവ്വാഹക കമ്മററിയിൽ നിന്നുമാണു് സ്റ്റാൻറിങ്ങ് കമ്മററിയിലേയ്ക്കും കേന്ദ്രരാഷ്ട്രീയ കൗൺസിലിലേയ്ക്കും അംഗങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു്. കേന്ദ്രരാഷ്ട്രീയ കൗൺസിൽ, രാഷ്ട്രീയകാൎയ്യങ്ങളുടെ മേലന്വേഷണവും, സ്റ്റാൻറിങ്ങ് കമ്മററി ദേശീയകക്ഷിയുടെ ജോലിയും നിൎവ്വഹിക്കുന്നു. ജനറാലിസിമോ ച്യ്യാങ്ങ് കയ്ഷക്കാണു് സ്റ്റാൻറിങ്ങ് കമ്മററിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ. ഡാക്ടർ സന്നിൻെറ തത്വങ്ങളനുസരിച്ചാണു് ആധുനിക ചൈനയുടെ ഭരണസമ്പ്രദായം. മാഞ്ചു ഗവമ്മെൻറിൻെറ കാലത്തു നിലവിലിരുന്ന അസമത്വങ്ങളും, അതിനുശേഷം ചില വിദേശീയ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും ഇന്നു് ചൈനയിൽ നിന്നു് എന്നന്നേക്കുമായി തിരോഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ജപ്പാനിൽ നിന്നു് നിരന്തരമായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആക്രമണം ചീനരെ ദേശീയ പ്രബുദ്ധരും ഒരുമയുള്ളവരുമാക്കിത്തീൎക്കാൻ പൎയ്യാപ്തമാക്കി. ഇന്നു ചൈന 4750 ലക്ഷം ജനങ്ങളുള്ള ഒരു സ്വതന്ത്രരാഷ്ട്രമാണു്. ലോകമഹച്ഛക്തികളിൽ ഒന്നായി ചൈനയെപ്പററി നിൎവ്വചനം ചെയ്യാവുന്നതാണു്.

VII

ഭാഷയും വിദ്യാഭ്യാസവും

ഹ്വീതചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു് ക്രി. മു. 2697-നും 2598-നും മദ്ധ്യേ അതായതു് ചീനവർഷത്തിന്റെ ആരംഭദശയിലായിരുന്നു ചീനഭാഷയുടെ ഉദ്ഭവം. 'ഫ്യൂഹിസി' കണ്ടുപിടിച്ച ഏതാനും ലിപികൾ വച്ചുകൊണ്ടാണു് ചക്രവർത്തിയുടെ അജ്ഞാനുസരണം ലിപി പൂർത്തീകരിച്ചതു്. ലിപി പരിഷ്കരണത്തിൽ പഴയതിനെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയല്ലാതെ നൂതനമായി ഒന്നും കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയുണ്ടായില്ല. ചീനഭാഷ വശമാക്കാൻ പ്രയാസമാണെന്നും, അതു് ഒരു ചിത്രഭാഷയാണെന്നുമാണു് ചീനേതരുടെ വിവക്ഷ. ചീനർ അതിനോടു യോജിക്കാറില്ല. ചീനഭാഷയുടെ ഘടന ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിലാണെന്നും അതു് നിഷ്പ്രയാസം അഭ്യസിക്കാമെന്നുമാണു് അവിടത്തെ വിജ്ഞാനകുശലന്മാരുടെ അഭിമതം. ഏതായാലും ചീനഭാഷ ഇതരഭാഷകളെക്കാൾ തുലോം വിഭിന്നമാണു്. ആദിമകാലത്തു് അസ്ഥികളും ആമയോടുമാണു് ചീനർ എഴുതുന്നതിനു ഉപകരണമാക്കിയിരുന്നതു്.

ചീനഭാഷ മനോഹരമായ ഒന്നല്ല. ആ ഭാഷയിൽ പദങ്ങളുമില്ല. അവയുടെ കൃത്യം നിവ്വഹിക്കുന്നതു് അക്ഷരങ്ങളാണു്. വിഭക്തികളും, പ്രത്യയങ്ങളും ഇല്ല. പദങ്ങളുടെ നിവ്ചനമല്ലാതെ ചീനഭാഷയിൽ വ്യാകരണനിഷ്ഠ ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. ഉച്ചാരണത്തിനു അനുനാസികയുടെ ഉപയോഗമാണു് കൂടുതൽ വേണ്ടതു്. എല്ലാ ഭാഷകളും ആരംഭിക്കുന്നതു് അക്ഷരങ്ങളിലാണല്ലോ. പിന്നീടു് പദങ്ങളിൽ കൂടി വാചകങ്ങളിൽ അവസാനിക്കുന്നു. എന്നാൽ ചീനഭാഷ പഠിക്കുന്നവർ പദങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തു് അക്ഷരങ്ങളാണു് ഹ്വദിസ്ഥമാക്കുന്നതു്. ചീനഭാഷ എഴുതുന്നതു് വലത്തുഭാഗത്തു മുകളിൽ നിന്നു താഴത്തേയ്ക്കാണു്. ലിപികൾക്കു പഴയതിൽനിന്നു് ഇപ്പോൾ അല്പം വ്യത്യാസം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. പ്രസ്താവിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന വസ്തുവിനെ ചിത്രീകരിക്കുന്നവ, രൂപമില്ലാത്ത ആശയങ്ങളെ കുറിക്കുന്നവ, ഉച്ചാരണശബ്ദങ്ങളെ കുറിക്കുന്നതിനുപകരിക്കുന്ന പദങ്ങളെ യോജിപ്പിക്കുന്നവ ഇങ്ങനെ ചീനലിപികളെ വിഭജിക്കാം.

ഏറെനാൾ സംസാരഭാഷയായി നിലവിലിരുന്നതിനു ശേഷമാണല്ലോ ഒരു രാഷ്ട്രഭാഷ ലിഖിതഭാഷയായിത്തീരുന്നതു്. എന്നാൽ ചൈനയിൽ അതിനു വിപരീതമായി ആദിമകാലത്തുതന്നെ വിചാരങ്ങൾ എഴുത്തിൽ പകത്താൻ സാധിച്ചിരുന്നു. വളരെക്കാലം വിദേശീയസമ്പക്കമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇതരഭാഷകളുമായി ചീനഭാഷക്കു കലർപ്പു പററാനും ഇടയായില്ല. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഭാഷക്കു ചില വൈകല്യങ്ങൾ സംഭവിച്ചതു്. വിദേശീ

യക്ക് ഭാഷ അഭ്യസിക്കാൻ എളുപ്പവുമായിരുന്നില്ല. അൻ പതിനായിരത്തിൽപരം അക്ഷരങ്ങൾ വാക്കുകളായിട്ടുണ്ട്. സാമാന്യരീതിയിലുള്ള ആശയപ്രകടനത്തിനുതന്നെ നാലായിരത്തോളം വാക്കുകൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ സംസാരഭാഷയ്ക്കു വളരെ ചുരുക്കം പദങ്ങൾ മതിയാകുന്നതാണ്.

ചീനഭാഷയിലെ ഓരോ വാക്കിനും, ഓരോ പ്രത്യേക അടയാളങ്ങളുണ്ട്. ഒരു ചെറിയ വൃത്തം വരച്ച് അതിനു മദ്ധ്യേ ഒരു കുത്തിട്ടാൽ അത് സൂര്യൻ എന്നാണർത്ഥം. അതു പോലെ ചതുരശ്രകോണത്തിൻെറ മദ്ധ്യേ ഒരടയാളമിട്ടാൽ കിണറെന്നർത്ഥമായി. മത്സ്യത്തിൻെറ ചിത്രം തലകീഴായി വരച്ചാൽ അതു മത്സ്യമാണ്. ചന്ദ്രന്, ഒരു കല വരച്ച് അതിനുള്ളിൽ ഒരു വളഞ്ഞ വര കൂടി ഇട്ടാൽ മതി. ഈ അടയാളങ്ങളുടെ സംജ്ഞ ഒന്നാണെങ്കിലും ഉച്ചാരണവിധം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'ച്യാ' എന്ന ശബ്ദം പൊതുവെ യന്ത്രത്തിനു ഉപയോഗിക്കുന്നു. അത് ഏതുതരം യന്ത്രമാണെന്ന് സ്വരവ്യത്യാസംകൊണ്ട് തിരിച്ചറിയുന്നതിനേ സാദ്ധ്യമാകൂ.

ഇതരഭാഷാപദങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ചീനപദങ്ങൾക്കു പല അർത്ഥങ്ങളുമുണ്ട്. ഒരു വാക്കുതന്നെ പല അർത്ഥത്തിൽ നാമമായും ക്രിയയായും പ്രയോഗിക്കും. 'ഷ്' എന്ന വാക്കിന് ചരിത്രം, സിംഹം, സൈന്യം, ചന്ത, കവിത, സമയം, ഗൃഹം, വിശ്വസിക്കുക, കൊട്ടുക്കുക, ഭക്ഷിക്കുക എന്നിങ്ങനെ അനവധി അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. ശരിയായ അർത്ഥം

കിട്ടുന്നതിന് വാക്കുകൾ ആവത്തിച്ചു പ്രയോഗിക്കുന്നു. അനേകം അത്ഥങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു പദമാണു് 'കൊ'. അതു് 'ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ' എന്ന അത്ഥത്തെയും കുറിക്കുന്നു. എന്നാൽ കൊകൊ എന്നു ചേത്താൽ ശരിയായ രൂപം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു.

ചൈനയിൽ ഓരോ സംസ്ഥാനത്തും ഉച്ചാരണവിധം വ്യത്യസ്തമാണു്. രണ്ടു സംസ്ഥാനത്തുള്ളവർ തമ്മിൽ സംസാരിച്ചാൽ ഇരുകൂട്ടക്കും മനസ്സിലാവുകയില്ല. എന്നാൽ ലിപികൾക്കു ഏകത്വമുള്ളതുകൊണ്ടു് എഴുതിയാൽ നിഷ്പ്രയാസം വായിക്കാം. ഭാഷയുടെ ഐക്യം നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കുമെന്നു ഭയന്നു് ഉച്ചാരണഭേദമനുസരിച്ചു ലിപി പരിഷ്കരിക്കാൻ ചീനർ ഒരുമ്പെടുകയില്ല. അതിപ്രാചീനമായ ആ ഭാഷയുടെ വ്യക്തിത്വം പരസഹസ്രം വഷങ്ങൾകൊണ്ടു് സുരക്ഷിതമാണു്. ആവശ്യമുള്ള പുതിയ പദങ്ങൾക്കു പഴയതിനെ നവീകരിക്കുകയല്ലാതെ ഇതര ഭാഷകളിൽ നിന്നു് ഇറക്കുമതി ചെയ്യുക സാധാരണമല്ല. എന്നാൽ പാശ്ചാത്യസമ്പക്ക്ത്തോടുകൂടി ചീനവും ഇംഗ്ലീഷും ഇടകലന്ന ഒരു ഭാഷ ഇപ്പോൾ ചൈനയിൽ നടപ്പുണ്ടു്.

ലിപി രൂപവൽകരണത്തിനുശേഷം ചൈനയിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങളെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന ചരിതം എഴുതി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു് പീതചക്രവത്തി ക്രി. മു. 2697 മുതൽ പ്രത്യേകം ആളുകളെ നിയോഗിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ രേഖകളിൽ പലതും പിൽക്കാലത്തു നശിക്കുകയുണ്ടായി. ശേഷിച്ചവയിൽ പ്രാധാന്യമഹിക്കുന്നതു് 'യിചിൻ' എന്ന

വിവിധഗീതങ്ങളുടങ്ങിയ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ്. അന്ന് ഭൂത കാലസ്മരണകളെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്ന മനോഹരങ്ങളായ നിര വധി ഗ്രാമീണഗാനങ്ങൾ കൂടാതെ, ശില്പകല, ധനുർവിദ്യ, സദാചാരരീതി, തക്ഷശില്പം, ജന്തുശാസ്ത്രം, സംഗീതം, മതം, ജ്യോതിഷം, തത്വശാസ്ത്രം, മുതലായ കലകളെയും, ശാസ്ത്രങ്ങളെയും, ആചാരമുറകളെയും പ്രതിപാദിക്കുന്ന അനവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആവിർഭവിച്ചു. ഇതിൽ നിന്നുമാണ് ചൈനയിലെ ആധുനിക രീതിയിലുള്ള ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ ഉല്പാദനം.

അതിപുരാതനവും, വിപുലവുമാണ് ചീനസാഹിത്യ സമ്പത്ത്. ചീനസാഹിത്യത്തിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത വിഷ യങ്ങൾ ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. ഇതര സാഹിത്യങ്ങൾ പോലെ ചീനസാഹിത്യവും അക്ഷരവിദ്യ കണ്ടുപിടിക്കുന്ന തുവരെ തലമുറ തലമുറയായി കഥനം ചെയ്യുകയായിരുന്നു പതിവ്. ക്രി. മു. 1800-ലാണ് ചീനഭാഷയിൽ ആദ്യത്തെ കവിത രചിച്ചത്. ക്രി. മു. ആറാംശതകത്തിൽ ജീവി ച്ചിരുന്ന കൺഫ്യൂഷിയസ്സ് അനവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കു കയുണ്ടായി. അന്നു ഗാനം ചെയ്തിരുന്ന മൂവായിരത്തോളം ഗാനങ്ങളിൽ നിന്നും, 311 എണ്ണം അദ്ദേഹം ജനങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. ഈ ഗാനങ്ങളുട ങ്ങിയ ഗ്രന്ഥം വളരെ വിശുദ്ധമായി ചീനർ കരുതുന്നു.

ടാങ്ങ് രാജവാഴ്ചക്കാലം ക്രിസ്ത്വബ്ദം 618 മുതൽ 907 വരെ ചീനസാഹിത്യത്തിൻെറ സുവർണ്ണദശയായിരുന്നു. അത് റോമാ സാഹിത്യത്തിൻെറ അഗസ്റ്റീൻ കാലഘട്ടത്തെ

അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. മംഗോൾ രാജവാഴ്ചയുടെ കാലം അതായതു് ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1200 വരെ നോവൽ, നാടകം എന്നീ സാഹിത്യശാഖകൾ പുരോഗമിച്ചിരുന്നില്ല. 'മൂന്നു രാജവംശങ്ങൾ' എന്ന ഉത്കൃഷ്ട ആഖ്യായികയുടെ ആവിർഭാവം ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1200—1368-നും മദ്ധ്യേയാണ്. അതിനുശേഷം മിങ്ങ് രാജവാഴ്ചയുടെ കാലമായപ്പോഴേക്കും ചരിത്രപരമായ നോവലുകൾ, കാവ്യങ്ങൾ, വീരകഥകൾ, യുദ്ധകഥകൾ എന്നിങ്ങനെ പല വിഭാഗങ്ങളിലും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉദ്ഭവിച്ചു. അക്കാലത്തു പുറത്തു വന്നതിൽ ചിൻ കു ചി കു വാൻ എന്ന നാല്പതു മനോഹര കഥകളടങ്ങിയ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണു വിശ്രുതമായിത്തീർന്നതു്. 17-ാം നൂററാണ്ടിൻെറ അവസാനദശയോടുകൂടി നോവൽ സാഹിത്യം അനിതരസാധാരണമായ വളർച്ച പ്രാപിച്ചു. ഒരു അജ്ഞാതനാമാവു രചിച്ച 'ഹങ്ലൗമെങ്' എന്ന ആഖ്യായികയാണ് ചൈനയിൽ ഇതുവരെ പുറത്തു വന്നിട്ടുള്ളവയിൽ അതിസുന്ദരമായ ഗ്രന്ഥം. മാഞ്ചു രാജവാഴ്ചക്കാലത്തു് പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതു് വുസുങ് ലുങിൻെറ അദ്ഭുതകഥകൾക്കാണ്. നാടകങ്ങൾക്കും, ഗാനങ്ങൾക്കും, ചെറുകഥകൾക്കും ചീനസാഹിത്യത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഒരു വിപ്ലവം സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. യുദ്ധഗാനങ്ങൾ ധാരാളം പുറത്തു വന്നിട്ടുള്ളവ എപ്പോഴും ജനങ്ങൾ പാടിക്കൊണ്ടു നടക്കുന്നു. സംഗീതവും, നാടകവും വെറും വിനോദപ്രകടനങ്ങളായിട്ടല്ല ഇന്നു ചീനർ കരുതുന്നതു്. അതു് ദേശീയജീവിതത്തിനും, വിദ്യാഭ്യാസപുരോഗമനത്തിനും സഹായകരമാണെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു സ്വദേശാഭിമാനം പുലർത്താമെന്നും, രാഷ്ട്രത്തെ വിജയത്തിലെത്തി

ക്കാമെന്നുമാണ് ഓരോരുത്തരുടേയും അഭിലാഷം. യുദ്ധപരിതസ്ഥിതികൾമൂലം ദേശീയസംസാരഭാഷക്കു വളരെ പുരോഗമനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ജപ്പാൻ സാഹിത്യം പത്തൊൻപതാം നൂററാണ്ടിൻെറ അവസാനം വരെ ചീനസാഹിത്യത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. അവക്ക് സ്വന്തമായി ഒരു സാഹിത്യമണ്ഡലം അന്നുവരെ സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ സ്ഥിതി പെട്ടെന്നു രൂപാന്തരപ്പെടുകയുണ്ടായി. സ്വതന്ത്രവും ദേശീയവുമായ സംസ്കാരത്തിൽ ജപ്പാൻ സാഹിത്യം വികസിപ്പിക്കുവാൻ പല വൈഷമ്യങ്ങളും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ചൈനയിലെ വിദ്യാഭ്യാസം അതിമഹത്താണ്. പ്രാചീനകാലത്തു പല വിദ്യാലയങ്ങളും, എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഓരോ പരീക്ഷാകേന്ദ്രവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ ഇന്നത്തെ പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ കെട്ടിടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മൂന്നു വഷംകൂടുമ്പോൾ ഒരിക്കലാണു പരീക്ഷ നടക്കുന്നതു്. വിദ്യാത്ഥികൾ പരീക്ഷ അവസാനിക്കുന്നതു വരെ കാററും വെളിച്ചവും പ്രവേശിക്കാത്തതും, മൂന്നടി വീതി, നാലടി നീളം, ആറടി പൊക്കവുമുള്ള ഓരോ അറകളിൽ താമസിക്കണമെന്നുമായിരുന്നു നിഷ്ഠ. രണ്ടു ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഓരോ പരീക്ഷകനും ആ അറകളുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കണം. ആഹാരസാധനങ്ങൾക്കു പുറമെ വെളിച്ചം കിട്ടുന്നതിനു മെഴുകുതിരിയും കൊണ്ടുപോകേണ്ടതാവശ്യമാണ്. പരീക്ഷക്കു ഇരുപതിനായിരം ആളുകളോളം

കാണും. ചിലപ്പോൾ അമ്മാവനും, അച്ഛനും, മകനും, വല്യച്ഛനും ഒന്നിച്ചായിരിക്കും പരീക്ഷയ്ക്കു ചേരുക. നാൻകിങ്ങ് നഗരത്തിലായിരുന്നു ഏററവും വലിയ പരീക്ഷാലയം. ഈ വിഷമതകളെല്ലാം അനുഭവിച്ച് പരീക്ഷയ്ക്കു ചേരുന്നവർ പരീക്ഷ അവസാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ദുസ്സഹമായ ചൂടുകൊണ്ടു ഭ്രാന്തന്മാരായിത്തീരുന്നതും, ചിലർ തൂലികയുമായി അറകളിൽത്തന്നെ മരണം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതും സാധാരണമാണ്. ഉദ്യോഗാർത്ഥമാണ് ഈ വിജയത്തിന് ആളുകൾ പരിശ്രമിക്കുന്നത്. പരീക്ഷയിൽ വിജയം നേടിയാൽ മന്താരികളാകുന്നു. മന്താരികൾ എന്നു വച്ചാൽ വിദ്വാൻ എന്നാണർത്ഥം. അവർ പലതരത്തിലുണ്ടു്. വേഷധാരണരീതികൊണ്ടു് അവരെ തിരിച്ചറിയാം. ഈ മന്താരികളാണ് സാധാരണ ഉദ്യോഗങ്ങൾ വഹിക്കുന്നത്.

മരണത്തെയും അഭിമുഖീകരിച്ച് പരീക്ഷാവിജയങ്ങൾ നേടിയതെല്ലാം പഴയ കാലത്തായിരുന്നു. ഇന്നു ചീനാ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ആധുനികരീതിയിൽ സജ്ജീകരിച്ച സർവ്വകലാശാലകൾ അനവധി കാണാം. നാൻകിങ്ങ് ഒരു വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രമാണ്. അവിടെയാണ് ചീനാനാഷനൽ യൂണിവേഴ്സിററി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഇപ്പോഴത്തെ പരിതസ്ഥിതികൊണ്ടു് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വിഷമത ബാധിക്കാതിരിക്കാൻ ഗവമ്മെൻറും ജനങ്ങളും വേണ്ട മുൻകരുതലുകൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തീരദേശങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കാളേജുകളിൽ 90 ശതമാനവും ജപ്പാൻകാൎക്കധീനമായിരുന്നു. അഭയാർത്ഥം ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽ ചെന്നെത്തിയ വിദ്യാർത്ഥി

കളുടെ സംഖ്യ സീമാതീതമാണ്. അവരുടെ ക്ലാസ്സ്ഫീസ്സും മററാവശ്യങ്ങളും ഗവമ്മെൻറു നിവ്വഹിക്കുന്നു. നിർബന്ധ സൈനികസേവനം നിലവിലാണെങ്കിലും, വിദ്യാത്ഥികളെ അതിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. രക്ഷകത്താക്കളും ബന്ധുമിത്രാദികളും ശത്രുക്കളുടെ പിടിയിൽ കുടുങ്ങിയിരിക്കെയാണ് വിദ്യാത്ഥികൾ അഭ്യസനം പൂത്തിയാക്കുന്നതിനു ഉൾനാടുകളിലേക്കു പോയിട്ടുള്ളതു്. അവക്കു ലഭിക്കുന്ന സഹായങ്ങൾ ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്കു മതിയാകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു വിശ്രമാവസരങ്ങളിൽ ആദായകരമായ തൊഴിലുകളിൽ ഏപ്പെടുന്നതിനു മടിക്കാറില്ല. താമസസൗകയ്യങ്ങളും വളരെ വിഷമമാണ്. ഉദ്ദേശം പത്തും പതിനഞ്ചും പേർ ഓരോ ചെറിയ മുറി ഉപയോഗപ്പെടുത്തണം. മൂന്നും നാലും തട്ടുകളാക്കി ഓരോ മുറിയും ഭാഗിച്ചാണു കിടക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. പഠിത്തം ലൈബ്രറി മുറികളിൽ വച്ചു നടത്തുന്നു. ഇരുന്നു് ആഹാരം കഴിക്കാൻ സ്ഥലമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് നിന്നുകൊണ്ടാണു് ആ കൃത്യം നിവ്വഹിക്കുന്നതു്. പാത്രം കഴുകുന്നതും വസ്ത്രം അലക്കുന്നതും അവരവർ തന്നെ വേണം. ഇതെല്ലാം നമ്മുടെ ആളുകൾക്കു അഭിമാനഭംഗമായിത്തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ ചൈനയിലെ വിദ്യാത്ഥികൾ നേരെ വിപരീതമായിട്ടാണു കരുതുന്നതു്.

സെച്ച്വാൻ പ്രവിശ്യയുടെ തലസ്ഥാനമായ ചെങ്ടറു ഒരു വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രമാണ്. അവിടെയാണ് പശ്ചിമ ചീനാ യൂണിയൻ സവ്വകലാശാല. ജപ്പാൻെറ കഴിഞ്ഞ അക്രമണത്തിനിരയായ ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നും,

വിശിഷ്യ നാൻകിങ്ങിൽ നിന്നും പല വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളും അഭയം തേടി ചെങ്ങ്റവിൽ എത്തിയിരുന്നു. ചുൻകിങ്ങിനെക്കാൾ മെച്ചമേറിയ ഒരു പട്ടണമാണ് അത്. ചെങ്ങ്റവിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന അഞ്ചു സർവകലാശാലകളുടെ കീഴിലുള്ള കാളെജുകളുടെ പ്രവർത്തനം ഒരു സ്ഥലത്തുവച്ചു നടത്തേണ്ടതാണ്. അദ്ധ്യയനം ഒന്നിച്ചു നിർവഹിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്തതിനാൽ തവണ അനുസരിച്ചാണ് ഓരോ കാളെജിൻെറയും പ്രവർത്തനം നിർവഹിക്കുന്നത്.

ഇപ്പോൾ ചൈനയിലെ 75 ശതമാനം സർവകലാശാലകളും, സാങ്കേതിക സ്കൂളുകളും തീരപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ഹൊപേയി, ഷാൻടങ്ങ്, കിയിങ്ങ്സു, ചികിയിങ്ങ്, ഫൂകിൻ, കഫാങ്ങ് ടങ്ങ് എന്ന പ്രവിശ്യകളിലും, വീവിങ്ങ്, റീൻസ്റ്റീൻ, ഷാങ്ങ്ഹായ്, നാൻകിങ്ങ്, കാൻറൻ, വൂചാങ്ങ് എന്ന ആറു വലിയ നഗരങ്ങളിലുമാണു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്.

വിവിധ ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കെന്ന പോലെ സാങ്കേതിക വിഷയങ്ങൾക്കും, വിദ്യാലയങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ബാംകിങ്ങ്, ഇഞ്ചിനീയറിങ്ങ്, വൈദ്യവിദ്യാഭ്യാസം എന്നു തുടങ്ങി പല വിഷയങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. വൈദ്യവിദ്യാഭ്യാസം ചൈനയിൽ വികസനം പ്രാപിച്ചിട്ട് അധികകാലം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. വളരെക്കാലമായി അവിടെ നിലവിലിരുന്നത് പഴയ ചികിത്സാരീതിയായിരുന്നു. സ്വയം അഭ്യസനം കഴിച്ച ഭിഷഗ്വരന്മാരാണ് ആ പ്രവൃത്തിയിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ശാസ്ത്രീയ രീതിയിൽ വൈദ്യ

സഹായം ലഭിക്കാതെ ജനങ്ങൾക്ക പല രോഗങ്ങളും ബാധിച്ചു. കാലാന്തരത്തിൽ ഈ സ്ഥിതിഗതികൾ മാറി ഇംഗ്ലീഷു ചികിത്സാ സമ്പ്രദായം അദ്ഭുതപൂർവ്വം പുരോഗമിച്ചു. 1837-ൽ പീററർ പാർക്കർ എന്ന ഒരു വൈദ്യമിഷനറിയാണ് ആദ്യമായി ചൈനയിൽ വൈദ്യപ്രവത്തനത്തിനെത്തിയതു്. കാൻറനിൽ അദ്ദേഹം ഒരു ആശുപത്രി സ്ഥാപിച്ചു. അവിടെ ആദ്യമായി മൂന്നു ചീനവിദ്യാത്ഥികളെ തെരഞ്ഞെടുത്തു പരിശീലനം നല്കി. അദ്ദേഹം ഒരു മെഡിക്കൽ കാളെജിൻെറ ആവശ്യകതയെപ്പററി നിവേദനം ചെയ്തു. എങ്കിലും 1866-നു ശേഷമാണ് കാൻറൻ ആശുപത്രിയോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു മെഡിക്കൽ സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചതു്. അതിനുശേഷം ആവശ്യമായ വൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളും, ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും ചീന ഭാഷയിൽ നിമ്മിച്ചു. ഏതാനും കൊല്ലം കൊണ്ടു് വൈദ്യശാഖക്ക ക്രമാതീതമായ വളച്ച ലഭിച്ചു. 1937 ആയപ്പോഴേക്കും 31 മെഡിക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞു. വൈദ്യബിരുദസമ്പാദനത്തിനു ഒരു വിദ്യാത്ഥിക്ക എട്ടു കൊല്ലം ആവശ്യമായിരുന്നു. 1915-ൽ പീക്കിങ്ങ് യൂണിയൻ മെഡിക്കൽ കാളെജ് റാക്ഫെല്ലർ ഫൗണ്ടേഷൻ ഏറെറടുത്തു. അതു കൂടാതെ മെഡിക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസം, വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലായി. പൊതുജനാരോഗ്യവകുപ്പിൻെറ പ്രത്യേക മേൽനോട്ടത്തിൽ അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളായ പല ഔഷധങ്ങളും നിമ്മിച്ചു. ചൈനയിൽതന്നെ പല വിശിഷ്ട അസംസ്കൃത സാധനങ്ങളും സുലഭമാണ്. പൊതുജനമദ്ധ്യേ പകച്ച രോഗങ്ങൾ പടരാതിരിക്കുന്നതിനു പൊതുജനാരോഗ്യവകുപ്പ് പ്രത്യേകം പ്രതിവിധി ചെയ്യുന്നു.

ഇന്ത്യയെ അപേക്ഷിച്ച് ചൈനയിൽ സഹവിദ്യാഭ്യാസം കൂടുതൽ പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥിവിദ്യാർത്ഥിനികൾ തമ്മിലുള്ള പെരുമാററം ഏററവും ഭവ്യതയിലും, മാന്യതയിലുമാണ്. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ദുരുപയോഗപ്പെടുത്താതെ വിദ്യാർത്ഥിലോകം സൗഹാർദ്ദത്തിൽ കഴിയുന്നു.

ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1627-ൽ ചൈനയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ദേശീയമാക്കി പരിഷ്കരിച്ചു. എല്ലാ വിദ്യാലയങ്ങളും ഗവമ്മെൻറിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിരിക്കണമെന്നുണ്ട്. യാതൊരു വിദ്യാലയത്തിൻെറയും അധിപനായി ഒരു വിദേശീയനെ നിയമിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്നതല്ല. എല്ലാ വിദ്യാലയങ്ങളിലും കൃഷിശാസ്ത്രത്തിനു മുൻഗണന നല്കിയിട്ടുണ്ട്. ചീനഭാഷയിലാണ് അദ്ധ്യയനം. ഇംഗ്ലീഷുഭാഷ വശമില്ലാത്ത അദ്ധ്യാപകരും കാളെജുകളിൽ ധാരാളമുണ്ട്.

ചൈനയിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രസരിപ്പും കാര്യശേഷിയുമുള്ളവരാണ്. ഫുട്ബാൾ, ബാസ്കററുബാൾ, ഹാക്കി മുതലായ കളികളിൽ അവർ അത്യുത്സാഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. ആധുനികപരിതഃസ്ഥിതികൾ മൂലം വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഒരു നല്ല ശതമാനം ക്ഷയരോഗബാധിതരാണെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിദ്യാർത്ഥികൾ സാധാരണയായി രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടാറില്ല. വിദ്യാർത്ഥിജീവിതം വിദ്യാസമ്പാദനത്തിനു മാത്രം വിനിയോഗിക്കുന്നു. വിദ്യാർത്ഥി പ്രക്ഷോഭണങ്ങൾ

അവിടെ കേട്ടുകേൾവി പോലുമില്ല. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഇന്ത്യയെ വളരെ ബഹുമാനമാണ്. ചൈനയും ഇന്ത്യയും തമ്മിൽ പുരാതനകാലംമുതല്ക്കു ആരംഭിച്ച സൗഹൃദബന്ധമാണ് അതിനു കാരണം. വിദ്യാർത്ഥികൾ വേഷവിധാനങ്ങളിൽ ഭ്രമിക്കുന്നവരല്ല. പാശ്ചാത്യവേഷഭ്രമം കടന്നുകൂടയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അധികം പ്രചാരത്തിൽ വന്നിട്ടില്ല. വിദ്യാർത്ഥിനികളുടെ ഇടയിൽ ലിപ്സ്റ്റിക്കും, പൗഡറും, സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുരാതനസമ്പ്രദായമനുസരിച്ച് മുടി നീട്ടിയിടാതെ നീളംകുറച്ചു കത്രിക്കുകയാണു ഇന്നത്തെ പതിവ്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വേഷം കാൽച്ചട്ടയും, ദേഹത്തോടു പററിപ്പിടിച്ചുകിടക്കുന്ന പുറംകുപ്പായവുമാണ്. ചെരിപ്പും കാൽമേശയും എല്ലാവരും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

കലാവിഷയങ്ങൾമാത്രം തേടി സർവ്വകലാശാലകളിൽ എത്തുന്നവർക്ക് ഇപ്പോൾ ഗണ്യമായ കുറവു വന്നിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികൾ ഭൂരിപക്ഷവും സാങ്കേതികവിഷയങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിന്നാണ് താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത്. കലാഭ്യസനത്തിനു പതിനൊന്നുശതമാനം, നിയമം സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം എന്നിവയ്ക്കു് ഇരുപത്തൊന്നുശതമാനം, സാങ്കേതികവിഷയങ്ങൾക്കു പത്തുശതമാനം, അദ്ധ്യാപകവൃത്തി ഒൻപതുശതമാനം, പ്രകൃതിശാസ്ത്രം പന്ത്രണ്ടുശതമാനം, വൈദ്യശാസ്ത്രം എട്ടുശതമാനം, ഇഞ്ചിനീയറിംഗ് ഇരുപത്തൊന്നു ശതമാനം, കൃഷിയും വനവും ഏഴുശതമാനം, പലവക ഒരു ശതമാനം ഇങ്ങനെയാണ് ചൈനയിലെ 1941-ലെ വിദ്യാഭ്യാസക്കണക്ക്. സർവകലാശാലകളിൽ ഓരോ ശാസ്ത്രവിഭാഗങ്ങൾക്കും നേതൃത്വം വഹിക്കാൻ പ്രത്യേകം

പ്രാവീണ്യം നേടിയിട്ടുള്ള പണ്ഡിതന്മാരുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഇതരരാഷ്ട്രങ്ങളിൽനിന്നും, വിദ്യാൎത്ഥികളെ ചില ശാസ്ത്രവിഭാഗങ്ങളിൽ ശിക്ഷണം നല്കുന്നതിനു ചീനസൎവ്വകലാശാല സ്വീകരിക്കുന്നു. അതിനു പകരം ചീനവിദ്യാൎത്ഥികളെയും മററു രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ സൎവ്വകലാശാലകളിൽ അയച്ചു ശിക്ഷണം നല്കുന്നതിനു ഒരു പദ്ധതി രൂപവൽകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിദ്യാഭ്യാസം പുരോഗതി പ്രാപിച്ചപ്പോൾ വൎത്തമാനപ്പത്രങ്ങളും മാസികകളും സീമാതീതമായി വൎദ്ധിച്ചു. വൎത്തമാനപ്പത്രങ്ങളാണല്ലോ ഒരു രാഷ്ട്രത്തിലെ സാംസ്കാരികവും, വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ താല്പൎയ്യങ്ങൾ പ്രചരിക്കുന്നതു്. ചൈനയിൽ ഇപ്പോൾ ആയിരത്തിൽപരം പ്രതിദിനപ്പത്രങ്ങളും, അതിലിരട്ടി വാരികകളും, മാസികകളും നടത്തപ്പെടുന്നു. ചീനഭാഷ കൂടാതെ ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയിലും ചില പത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നുണ്ടു്. 'സെൻട്രൽ ഡെയിലിന്യൂസ്' ചുംകിങ്ങിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്ന 'താ കങ്ങ് പോ' എന്നിവയാണു് ഏററവും പ്രചാരമുള്ള പത്രങ്ങൾ. അതിവിദഗ്ദ്ധമായ ഒരു പത്രാധിപസമിതിയുടെ ചുമതലയിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന 'താ കുങ്ങ് പോ' വിവിധസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു് ഒരേ സമയം പല പതിപ്പുകളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. ക്വമിങ്ങ്ൻറാങ്ങിൻെറ വക 'ടാങ്ങ് ചൺ ഡെയിലി'യും, കമ്യൂണിസ്റ്റിൻെറ 'സിൻ ഹ്വ ഡെയിലി'യും രണ്ടു പ്രധാന പത്രങ്ങളാണു്. വിവിധ വൎണ്ണങ്ങൾ ചേൎത്തു് മനോഹരമായി ചിത്രങ്ങളും മററും അച്ചടിക്കുന്നതിൽ ചീനൎക്കു പ്രത്യേകം വാസനയുണ്ടു്.

VIII

കൃഷി, കൈത്തൊഴിൽ, ഗതാഗതം

പൌരാണികകാലം മുതൽ തന്നെ ജനസഞ്ചയത്തിന്റെ പ്രധാനതൊഴിലായി പരിണമിച്ചിരിക്കുകയാണ് കൃഷി. ഒരു രാഷ്ട്രത്തിനു സാമ്പത്തികമായും വൈവസായികമായും ഉയൎച്ച സിദ്ധിക്കണമെങ്കിൽ അതു് ഒരു കാൎഷികരാജ്യമായിരിക്കണം. പ്രകൃതിദത്തമായ പല നദികളും മലകളും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുകയാൽ ചൈനയും ഒരു കാൎഷികരാജ്യമാണ്. ചൈനയുടെ ഉദയംമുതൽ കൃഷി ആ നാട്ടിലെങ്ങും നടപ്പായി. കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനു ഉപകരണങ്ങൾ നിൎമ്മിച്ചു് അതിന്റെ മാൎഗ്ഗങ്ങൾ ജനങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചതു് ഷെൻനങ് എന്ന മഹാനായിരുന്നു എന്നു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. അതിനുശേഷം പീതചക്രവൎത്തിയുടെ കാലമായപ്പോഴേയ്ക്കും കൃഷിക്കു പരിഷ്കൃതവും ക്രമാതീതവുമായ വൎദ്ധനയുണ്ടായി. സ്ഥാനവലിപ്പം ഗണ്യമാക്കാതെ നാനാവിഭാഗമാളുകളും ഈ തൊഴിലിൽ ഏൎപ്പെട്ടിരുന്നു. കൎഷകനെയും അയാൾക്കു ഭൂമിയോടുള്ള ബന്ധത്തെയും പരാമൎശിച്ചു് മനോഹരമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതു് ചീനയിലെ കാവ്യങ്ങളിൽനിന്നു് ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയും. രാജാക്കന്മാരും

നാട്ടിലെ കൃഷിയിൽ പങ്കുകൊള്ളുമായിരുന്നു. നിലം ഉഴുതു് കൃഷിക്കു് ഒരുക്കുമ്പോഴും കൊയ്യുമ്പോഴും രാജാക്കന്മാർ സന്നിഹിതരാവും. രാജ്യത്തിൻെറ നട്ടെല്ലു് കൃഷകനായതുകൊണ്ടു് കൃഷിക്കു ആവശ്യമുള്ള വിത്തുകളും അവർ കൊടുത്തു സഹായിച്ചിരുന്നു. വസന്തകാലത്തു് നിലം ഉഴുവുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ആഘോഷങ്ങൾ രാജ്യം മുഴുവൻ ആചരിക്കും. ചക്രവർത്തി പരിവാരസമേതം എഴുന്നള്ളി കലപ്പ പിടിച്ചു് ജനങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ഉഴുക പതിവാണു്. പീപ്പിങ്ങിൽ കൃഷി ആവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ക്ഷേത്രത്തിൽ വച്ചാണു് ഈ ആഘോഷങ്ങൾ നടക്കുക. രാജവാഴ്ചയുടെ കാലത്തു് നിലവിലിരുന്ന ഈ ആചാരങ്ങളെല്ലാം കാലാന്തരത്തിൽ നിലനിന്നു. ആകെയുള്ള ജനങ്ങളിൽ മുക്കാൽ ഭാഗം മാത്രമേ ഇന്നു കൃഷകവൃത്തിയിലേർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു.

ഒരു കൃഷകരാജ്യത്തു് ഏററവും പ്രധാനമായ പ്രശ്നം ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശമാണല്ലോ. പ്രാചീനകാലത്തു് ആളുകൾ കാലികൾ മേച്ചു് ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നും ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ മററൊരു സ്ഥലത്തേക്കു പ്രയാണം ചെയ്യുമായിരുന്നു. പില്ക്കാലം ഒരു സ്ഥലത്തു് സ്ഥിരവാസമാക്കിയപ്പോൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഭൂമിക്കു അവർ നാഥന്മാരായിത്തീൎന്നു. ആവശ്യത്തിനനുസരിച്ചു കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനും ജനങ്ങൾ നിർബദ്ധരായി. അങ്ങനെ വിളവിനും, കൃഷി ചെയ്യുന്ന ഭൂമിക്കും അവർ ഉടമസ്ഥരായി. കാലക്രമത്തിൽ ഈ ജനങ്ങൾ സുസംഘടിതരായ ഒരു ജനതയായിത്തീൎന്നു. അപ്പോൾ സാമ്രാജ്യം രാജാധീനത്തിലായി. വസ്തു സ്വന്തമായി

അനുഭവിക്കുന്നവക്ക് കരം ചുമത്തി. എന്നാൽ കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ സ്ഥിതി ഭേദപ്പെട്ടു. സ്വേച്ഛാധിപത്യം മുഴുത്ത് രാജാക്കന്മാരുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം ഭൂമി വിഭജനം ചെയ്തു. ഏതായാലും അതിവിപുലമായ ചീനാസാമ്രാജ്യത്തിൽ ഇന്നും വലിയ ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥരെപ്പോലെതന്നെ ഭൂമി സ്വന്തമായി ഇല്ലാത്ത ആളുകളും വളരെ ചുരുക്കമാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ദേശീയ ഗവമ്മെൻറ് ഭൂസ്വാമ്യം ജനസമുദായത്തിൽ നിക്ഷിപ്തമാക്കണം എന്ന സിദ്ധാന്തം അനുസരിച്ച് പ്രവത്തിക്കാനുദ്യമിക്കുന്നു.

കൃഷിക്കുപയുക്തമായ നിരവധി തോടുകളും ചാലുകളും ചൈനയിൽ വെട്ടിയിട്ടുണ്ട്. മുഷിഞ്ഞു വേല ചെയ്യുന്നതിനു ചീനക്ക് ഒട്ടും മടിയില്ല. മലകളുടെ മുകൾഭാഗം മുതൽ അടിവാരംവരെ അവർ വളരെ ശ്രമപ്പെട്ട് കൃഷി ചെയ്യാറുണ്ട്. ഏതു മലിനസാധനങ്ങളും അശ്ശേഷം വെറുപ്പില്ലാതെ വളമായി ഉപയോഗിക്കാൻ ചീനരുടെ സാമത്ഥ്യം അനിതരസാധാരണമാണ്. മനോഹരങ്ങളും ഫലസമൃദ്ധങ്ങളുമായ തോട്ടങ്ങൾ നിമ്മിച്ച്, അതിൽ ജലസേചനം ചെയ്യിക്കുന്നതിന്, വളരെ ശ്രമപ്പെട്ട് പല ഉപാധികളും ഏപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ചൈനയിൽ പ്രാധാന്യമഹിക്കുന്നത് നെൽക്കൃഷിയാണ്. നെൽക്കൃഷി കൂടാതെ ഗോതമ്പ്, ബാർലി, സോയബീൻസ്, തിന, ചോളം, പയറ് മുതലായ അസംഖ്യം ധാന്യങ്ങൾ കൃഷി ചെയ്യുന്നു. കരിമ്പ്, കറുപ്പുചെടി, കീര, ലവംഗവൃക്ഷം, റേപ്പ്, തേയില, ചണം, പുകയില,

കാബേജ് എന്നു തുടങ്ങി വിവിധതരം സസ്യാദികൾ തഴച്ചു കൊഴുത്തു നില്ക്കുന്നതു് നയനാഭിരാമമാണു്. ഇല്ലി അനേകതരത്തിലുണ്ടു്. അതിന്റെ കൂമ്പു ജനങ്ങൾ ആഹാര സാധനമായി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടത്രേ. തേയില ചൈന യുടെ പ്രസിദ്ധിക്കു ഏറെക്കുറെ കാരണമാക്കിയെങ്കിലും, ഇന്ത്യ, സിലോൺ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെ തേയില ഗുണ ത്തിലും, തരത്തിലും മേൽത്തരമായതിനാൽ ചീനത്തേയിലക്കു മാററു കുറഞ്ഞു പോയി. പാൽ ചേർക്കാതെ മധുരം ചേർത്തു തണുപ്പിച്ചാണു് ചീനർ തേയില ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതു്. കറുപ്പുചെടിയും ധാരാളം കൃഷി ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. കറുപ്പു തീററി ചീനരുടെ മാററാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു സ്വഭാവമായി രുന്നു. ചില പ്രത്യേക നിയമങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു കൊണ്ടു് കറുപ്പു തീററിക്കു ഗണ്യമായ കുറവു വന്നിട്ടുണ്ടു്. ചൈനയിലെ പട്ടു് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. പട്ടുനൂൽ പുഴുക്ക ളിൽ നിന്നാണു് പട്ടുനൂൽ എടുക്കുന്നതു്. പുഴുക്കളെ വള ർത്തുന്നതിനു മൾബെറി ചെടികൾ ധാരാളം കൃഷി ചെയ്യുന്നു. റോമാ ചക്രവർത്തിമാരുടെ കാലം മുതൽ ചീന പട്ടിന്റെ പ്രശസ്തി പരന്നിരുന്നു. ക്രി. മു. 200-ലും അന്യദേശങ്ങ ളുമായി പട്ടുവ്യവസായത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നതു് ഇന്നും നടന്നു വരുന്നു. പഞ്ഞി കൃഷിയും ധാരാളമായി കാണാം. തെങ്ങു്, മാവു് മുതലായ വൃക്ഷങ്ങൾ ചൈനയിൽ ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. വാഴ ധാരാളം വളരുന്നുണ്ടെങ്കിലും കുല ഉണ്ടാകാറില്ല. നിലമുഴുന്നതിനുപയോഗിക്കുന്ന കലപ്പ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാണുന്നതിനെക്കാൾ വലിപ്പമേറിയ താണു്. പോത്തിനെ കെട്ടിയാണു് നിലം പൂട്ടുന്നതു്. പാടങ്ങളിൽ വെള്ളം ചവുട്ടി കയററുന്നതു ചക്രം വച്ചാണു്.

കൃഷി ചെയ്യാതെ കിടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ ചൈനയിൽ വളരെ ചുരുക്കമായിട്ടേ കാണാറുള്ളു. മുന്തിരി, ആപ്പിൾ, നാരകം തുടങ്ങി ചൈനയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന മധുരഫലങ്ങൾ വളരെ സ്വാദുള്ളവയാണ്. പഴവർഗ്ഗങ്ങൾ മാത്രം കൃഷി ചെയ്യുന്നതിന് നിരവധി തോട്ടങ്ങൾ ഉണ്ട്. കൃഷി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു കാവൽ സ്ഥലങ്ങളും അവിടവിടെ കാണാം. മൃഗങ്ങളുടേയും മററും ശല്യം തടുക്കാൻ കൃഷിക്കാർ യോജിച്ചു മാറിമാറി കാവൽ കിടക്കുക സാധാരണമാണ്.

ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ ക്രമാതീതമായ ആവശ്യം പരിഹരിക്കാൻ ആധുനിക രീതിയിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നതിനു കർഷകനെ ഇന്നു ഗവമ്മെൻറു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. അതനുസരിച്ച് ധനവും ശാസ്ത്രീയമായ വളവും കർഷകനു നല്കുന്നു. ഗവമ്മെൻറു വക പല കൃഷി സംഘടനകളും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കേന്ദ്രഗവമ്മെൻറിൻെറ കീഴിൽ ഒരു കാർഷിക മന്ത്രി വകുപ്പ് പ്രത്യേകം സംഘടിപ്പിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. കൃഷി വകുപ്പിൻെറ മേൽനോട്ടത്തിൽ നാൻകിങ്ങിൽ "നാഷനൽ അഗ്രികൾചറൽ റിസർച്ച് ബ്യൂറോ" എന്ന ഒരു പരീക്ഷണശാല സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. നവീനവും, ശാസ്ത്രീയവുമായ രീതിയിൽ കൃഷിചെയ്യുകയും, വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും, കർഷകൻെറ ആവശ്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞു വേണ്ട സഹായം നല്കുകയുമാണ് അതുകൊണ്ടുദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. കാർഷിക വകുപ്പിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത സ്വതന്ത്രങ്ങളായ മററു പല കാർഷികസംഘടനകളും ആവിർഭവിക്കുകയുണ്ടായി. അതിൽ ഗണനീയം, 1938-ൽ

സംഘടിപ്പിച്ച 'കാർഷികോല്പാദനത്തിൻെറ ഉന്നമന സംഘം' ആണ്. ഈ സംഘം 1940-ൽ വനവും, കാർഷികവും വകുപ്പുമന്ത്രിയുടെ അധികാരസീമക്കുള്ളിലാക്കി പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചു. കൃഷിയാവശ്യങ്ങൾക്ക കർഷകനു ദീർഘകാല അവധിയിൽ ധനം വായ്പ നല്കുന്നതിനു ചൈനയിലെ കാർഷികബാങ്കിൽ ഒരു പുതിയ പദ്ധതി ഏർപ്പെടുത്തി. ചൈനയിൽ ഇന്ന് എല്ലാ പ്രവിശ്യകളിലും, കാർഷികസംഘടനകളോ കാർഷികവകുപ്പോ പ്രവർത്തനം നടത്താതിരിക്കുന്നില്ല. ഈ പദ്ധതികൾ മുഖാന്തരം കാർഷികവൃത്തി വളരെ പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാർഷികപ്രചരണത്തിനു വിദേശങ്ങളിൽനിന്നും, പ്രത്യേകിച്ച് അമേരിക്കയിൽ നിന്നും, പ്രായോഗികപരിശീലനം നേടിയിട്ടുള്ള ഇരുനൂറിൽപരം ചീനരുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ചൈനയിൽ 16 കാർഷികകാളെജ്ജുകളും, പല കാർഷികഹൈസ്കൂളുകളും, കാർഷികസാംകേതികസ്കൂളുകളും ഉണ്ട്. നല്ല വിത്തുകളുപയോഗിച്ചും, നശീകരണപ്രാണികളിൽ നിന്ന് രക്ഷിച്ചും, ശാസ്ത്രീയമായ വിധം കൃഷി ചെയ്തപ്പോൾ നെല്ല്, ഗോതമ്പ്, പഞ്ഞി, എന്നു തുടങ്ങിയ സസ്യങ്ങളിൽ നിന്നു പതിന്മടങ്ങു വിളവെടുക്കുന്നതിനു സാധിച്ചു. മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിൽ നിന്നും, വിളവു സമൃദ്ധമാക്കുന്നതിനുള്ള ഉപാധികൾ മുഖാന്തരം 25 ശതമാനം വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കാമെന്നു തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഗവമ്മെൻറിൽനിന്നും, സ്ഥാപിച്ച കേന്ദ്രകാർഷികബാങ്കു കൂടാതെ നാലു ബാങ്കുകളിൽകൂടി കാർഷികപദ്ധതികൾ വികസിപ്പിച്ചു. പരസ്പരസഹായ സഹകരണപ്രസ്ഥാനവും ഏർപ്പെടുത്തി. ഇപ്പോൾ ചൈനയിൽ 116000,

രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത സഹകരണസംഘങ്ങളും, അതിൻെറ അംഗങ്ങളായി 6,000,800 കൃഷികരുമുണ്ട്.

സസ്യാദികളെപ്പോലെ പക്ഷിമൃഗാദികളും ചൈനയിലെങ്ങും കാണാം. പശു, ആട്, പന്നി, കോഴി, താറാവ് മുതലായ മൃഗങ്ങളും, പക്ഷികളും ഗൃഹാവശ്യങ്ങൾക്ക പലതരത്തിൽ ഉപകരിക്കുന്നു. മൃദുരോമങ്ങളുള്ള മൃഗങ്ങളെക്കൊണ്ട്, ചൈനയിലെ വനാന്തരങ്ങൾ നിബിഡമാണ്. മൃഗങ്ങളുടെ മൃദുചർമ്മങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് വിദേശങ്ങളിലേക്ക കയററുമതി ചെയ്യുന്നു. കമ്പിളിയും സുലഭമായി ലഭിക്കുന്നുണ്ട്.

ഫൂക്കിൻ വനങ്ങൾ, ഹുനാൻ വനങ്ങൾ, കിഴക്കേ വനങ്ങൾ ഇങ്ങനെ മൂന്നായി ചൈനയിലെ വനങ്ങളെ വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിവിസ്തൃതമായ കിഴക്കേ വനങ്ങളിൽ നിന്നുമാണ് കൂടുതൽ വനവിഭവങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നത്. ഫൂക്കിൻവനങ്ങൾ കർപ്പൂരമരങ്ങൾക്ക പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വാർണീഷു, മെഴുകു മുതലായവ എടുക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക വൃക്ഷങ്ങളും, സാധനസാമഗ്രികളും ഗൃഹോപകരണങ്ങളുമുണ്ടാക്കുന്നതിന്, ഓക്ക മുതലായ മരങ്ങളും, ഈററ, ചൂരൽ, പലതരം ചെടികൾ, വല്ലികൾ എന്നിവയും പൊതുവെ കാടുകളിൽ കാണാം.

ഭൂമിക്കടിയിൽ ലോഹസാധനങ്ങൾ ധാരാളമുള്ളതുകൊണ്ട് കൈത്തൊഴിലും, വ്യവസായവും അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, ചെമ്പ്, കൽക്കരി, പെട്രോളിയം, രസം, മാംഗനീസ്, ടങ്സ്റ്റൻ, അൻറി

മണി എന്നിവ സമൃദ്ധമായി ഖനനം ചെയ്യപ്പെടുക്കുന്നു. ചൈനയിൽ നിന്നും 250,000,000,000, ടൺ കൽക്കരി ഖനനം ചെയ്യപ്പെടുക്കാമെന്നു കണ്ടു പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൽക്കരിക്കു പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതു മഞ്ചൂറിയയാണ്. തകരവും ഇരുമ്പും ചൈനയിലെ തെക്കു പടിഞ്ഞാറെ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും, ടങ്സ്റ്റൻ എന്ന ഒരു അപൂർവ്വലോഹവും, അൻറിമണിയും, തെക്കുകിഴക്കേ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നും കിട്ടുന്നുണ്ട്. ടങ്സ്റ്റൻ ലോഹത്തിൻെറ ആകെയുള്ള ഉല്പാദനത്തിൽ പകുതി ചൈനയിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്നു. അൻറിമണിയുടെ ഉല്പാദനത്തിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം ചൈനയാണു കരസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. ലോഹങ്ങൾ കൊണ്ടു് പല സാധനങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ചു് മണി നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ ചീനർ അതിവിദഗ്ദ്ധരാണ്. ചൈനയിൽ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ കാണുന്ന മണ്ണ് പശിമയും വളരെ ബലവുമുള്ളതിനാൽ മൺ പാത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു ഉപയോഗിക്കുന്നു. 'ചീന കളിമണ്ണിന്' നമ്മുടെ നാട്ടിലും പ്രസിദ്ധിയുണ്ടല്ലോ. ചീന കളിമണ്ണുകൊണ്ടു് വിശേഷ രീതിയിൽ ചീനഭരണികളും പിഞ്ഞാണങ്ങളും മററു സാധനങ്ങളും വൻതോതിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നു. മിങ് രാജവാഴ്ചക്കാലത്താണു ഈ വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചതു്. പ്രകൃതിദത്തമായി ലഭിക്കുന്ന ചൈനയിലെ ലോഹങ്ങൾക്കു വേണ്ടി യത്നിക്കാമെങ്കിൽ ചൈന സാമ്പത്തികമായി വളരെ ഉത്കർഷം പ്രാപിക്കുന്നതാണ്.

സമുദ്രത്തിലും, ഉൾപ്രദേശജലാശയങ്ങളിലും വിവിധ തരത്തിലുള്ള മത്സ്യങ്ങൾ അസംഖ്യമാണ്. ജനങ്ങളുടെ

ഒരു ആഹാരസാധനം മത്സ്യം ആയതുകൊണ്ടു് മീൻ പിടിത്തം ഒരു പ്രധാന തൊഴിലായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. മത്സ്യ വ്യവസായം കൊണ്ടു് പ്രതിവർഷം ചൈനക്കു 153ൽ ലക്ഷം ഡാളർ ആദായം ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ചൈനയിൽ കൈത്തൊഴിലും, കുടിൽ വ്യവസായവും പണ്ടു തന്നേ അത്യധികം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിരുന്നു. പലതരം വിചിത്രവേലകൾ ചെയ്യുന്നതിൽ അവർ പുരാതനകാലം മുതല്ക്കേ പ്രസിദ്ധരാണു്. വാർണീഷു വേലകളും, ചിത്രവേലകളും അവർ അതിമനോഹരമായി ചെയ്യാറുണ്ടു്. അവർ നിർമ്മിക്കുന്ന കുട, വിശറി എന്നിവ നാം കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. യന്ത്രങ്ങൾ കൈത്തൊഴിലിനെ നശിപ്പിക്കുകയും, തൊഴിലാളികളുടെ ഉപജീവനത്തിനു ബാധകമാകുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന കാരണങ്ങളാൽ യന്ത്രനിർമ്മിതമായ സാധനങ്ങളോടു ചീനക്കു വെറുപ്പാണു്.

കറുപ്പുയുദ്ധം അവസാനിച്ചശേഷമാണു് പാശ്ചാത്യ രാഷ്ട്രങ്ങളുമായി ചൈന കച്ചവട ബന്ധത്തിലേപ്പെട്ടതു്. വിദേശീയ കച്ചവടക്കാരുടെ സൗകര്യാർത്ഥം പല പുതിയ തുറമുഖങ്ങളും മാഞ്ചു ഗവമ്മെൻറു തുറന്നു. 1911-ൽ മാഞ്ചു ഗവമ്മെൻറു തിരോഭവിച്ചപ്പോൾ അനവധി തുറമുഖങ്ങളിൽ യന്ത്രനിർമ്മിതമായ സാധനസാമഗ്രികൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്തു് വലിയ വ്യവസായശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചതിനാൽ കൈത്തൊഴിലിനു സാരമായ ഉടവു തട്ടിയതായി കാണുന്നു. ഇന്ത്യക്കു സംഭവിച്ച അസ്വാതന്ത്ര്യമാണു്

പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിൽനിന്നു ചൈനയ്ക്കും അനുഭവപ്പെട്ടതു്. കച്ചവടസ്വാതന്ത്ര്യം പാശ്ചാത്യക്കു ലഭിച്ചപ്പോൾ ചൈനയിലെ വ്യവസായം മുഴുവനും അവരുടെ കൈക്കുള്ളിലമന്നു. അങ്ങനെ അവർ കച്ചവടമേധാവികളായി. വിദേശരാഷ്ട്രങ്ങളിൽനിന്നു ഇറക്കുമതി ചെയ്ത സാധനങ്ങളുടെ വിലയിൽ തുലോം കുറവായിരുന്നു കയററുമതി ചെയ്തിരുന്നതു്. ചൈനയിലെ ഖനികളിൽ പലതും ഇപ്പോൾ വിദേശീയരുടെ അധീനതയിലാണു്.

ഇടുങ്ങി ഇരുളടഞ്ഞ തെരുവുകളിലാണു് പ്രധാനമായ കച്ചവടം നടക്കുന്നതു്. ഓരോ സാധനങ്ങളും ഓരോ പ്രത്യേക തെരുവുകളിലാണു് വില്ക്കുക. പീടികയുടെ മുൻവശത്തു് ഉടമസ്ഥന്റെ പേരും എന്തു വ്യാപാരമാണു് നടത്തുന്നതെന്നും കുറിച്ചിട്ടുള്ള ബോർഡുകൾ തൂക്കിയിട്ടിരിക്കും. കച്ചവടസ്ഥലങ്ങൾ തീരെ വൃത്തിഹീനമാണു്. പീടികകളിൽ ഇരുന്നു വ്യാപാരം നടത്തുന്നതുകൂടാതെ നമ്മുടെ നാട്ടുകളിൽ കാണുന്നപോലെ റോഡരുവുകളിൽവച്ചും കച്ചവടം നടത്താറുണ്ടു്. സാധനങ്ങൾ കഴുതകളിലും, ഉന്തുവണ്ടികളിലും കയററി വീട്ടുകൾതോറും കൊണ്ടുപോയി കച്ചവടം ചെയ്യുന്നവരുമുണ്ടു്. ധാരാളം തിക്കും തിരക്കുമുള്ള കച്ചവടസ്ഥലങ്ങളിൽ മോഷണം വളരെ കുറവാണു്. വ്യാപാരസംബന്ധമായ ഇടപാടുകളിൽ ചീനർ വലിയ സത്യസന്ധതയോടുകൂടി പെരുമാറും.

ചൈനയിൽ പഴയകാലത്തു് സഞ്ചാരസൌകര്യങ്ങൾ വളരെ കുറവായിരുന്നു. കാൽമുട്ടുവരെ പുതയുന്ന പൂഴി

നിറഞ്ഞതായിരുന്നു എല്ലാ പ്രധാന റോഡുകളും. പാശ്ചാത്യർ ചൈനയിൽ കച്ചവടത്തിൻെറ മേധാവികളായിത്തീന്നപ്പോൾ അവരുടെ കൈവശമായി ഗതാഗതത്തിൻെറ നിയന്ത്രണം. ധനസമ്പാദനത്തിലുള്ള തൃഷ്ണയല്ലാതെ മററൊന്നും അവക്ക് ചിന്തയുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ നാഷനൽ ഗവമ്മെൻറിൻെറ പ്രതിഷ്ഠാപനത്തിനുശേഷം ഉപയോഗപ്രദമായ റോഡുകൾ നിമ്മിച്ചും, പഴയ റോഡുകളെ പരിഷ്കരിച്ചും, വലിയ റയിൽവേ പണികഴിപ്പിച്ചും, നദികൾ സഞ്ചാരയോഗ്യങ്ങളാക്കിയും, ഗതാഗതത്തിൻെറ ശോചനീയാവസ്ഥക്ക ഏറെക്കുറെ പരിഹാരമുണ്ടാക്കി. അതിമനോഹരമായ ഒരു റയിൽവേസ്റ്റേഷനാണ് പെക്കിംഗിലുള്ളത്. ജപ്പാൻകാരുടെ നിരന്തരമായ തള്ളിക്കയററം ചൈനയിൽ കപ്പൽ നിമ്മാണശാലകളും, തുറമുഖങ്ങളും, വിമാനത്താവളങ്ങളും തുറക്കുന്നതിനു കാരണമാക്കി. വ്യോമയാനം ചൈനയിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുവരികയാണ്.

ചൈനയുടെ സാമ്പത്തികനില വളരെ പരിമിതമാണ്. അതുകൊണ്ടു അതിവിപുലമായ രീതിയിൽ പുനരുദ്ധാരണപദ്ധതികൾ ആരംഭിക്കാൻ പല വൈഷമ്യങ്ങളും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആകെ ജനങ്ങളിൽ 85 ശതമാനം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കഷകൻെറ ജീവിതത്തോത് ഉയന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാറായിട്ടില്ല. കഷകൻെറ ജീവിതത്തോത് ഉയരണമെങ്കിൽ പ്രഥമവും, പ്രധാനവുമായി ഗതാഗതസൗകര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. എന്നാൽ 1937-ൽ ജപ്പാനുമായുണ്ടായ യുദ്ധം ചൈനയിൽ, യുന്നൻ, കീച്ചൌ, സെചാൻ, ഷാൻസി,

കാൻസ് മുതലായ പ്രവിശ്യകളിൽ ആധുനികരീതിയിലുള്ള ഗതാഗതസൌകര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ കാരണമാക്കി. ചൈനയിലെ ഉൾപ്രദേശങ്ങളും റഷ്യാ, ഇൻഡോചൈന, ബർമ്മ എന്നീ അയൽരാജ്യങ്ങളുമായി ഗതാഗതം മുഖാന്തരം ഘടിപ്പിക്കുന്നതിനു ഉദ്യമങ്ങൾ നടക്കാതിരുന്നില്ല. ഇൻഡോചൈനയിലേക്ക് നീട്ടിയ ഹുനാൻ, ക്വാങ്സി റെയിൽവേ ജപ്പാൻെറ നാന്നിങ്ങ് പ്രവേശനം മൂലം പൂർത്തിയാക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അതുപോലെ ബർമ്മാ വഴി റംഗൂണിലേക്കുള്ള റോഡിൻെറയും, യുന്നൻ ബർമ്മാറോഡിൻെറയും നിർമ്മാണം പ്രാരംഭത്തിൽ തന്നെ പരാജയമടഞ്ഞു. ഏതാനും കൊല്ലം കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷമാണ് അതു പൂർത്തിയാക്കിയത്. 1942-ൽ ചൈനയും മററു രാഷ്ട്രങ്ങളുമായി ഘടിപ്പിക്കാനുണ്ടായിരുന്ന ഏക ഉപാധി വിമാനമാർഗ്ഗം മഞ്ഞുറഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ഹിമാലയാപർവ്വതങ്ങളുടെ താഴ്ന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടിയായിരുന്നു.

ഇതിനിടക്ക് തെക്കുപടിഞ്ഞാറും, വടക്കുപടിഞ്ഞാറും ചൈനയ്ക്കു അനവധി റോഡുകളും നദികളിൽ കൂടി ഗതാഗതസൗകര്യവും ലഭിച്ചു. സ്വതന്ത്ര ചൈനയ്ക്കു് 1700 മൈൽ റെയിൽവേയും, 20000 മൈൽ ഉപയോഗ്യമായ റോഡുകളും 8000 മൈൽ നദീമാർഗ്ഗഗതാഗതവും വളരെ പരിമിതമായ ദൂരം ആകാശഗതാഗതവും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. സിയാനിൽനിന്നു് ചുംകിങ്ങിലേക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട പഞ്ഞിക്ക് ഗതാഗതപ്രതിബന്ധം കൊണ്ടു് അഞ്ചിരട്ടി വില വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടിവന്നു.

ചൈനയിലെ ആദ്യത്തെ റെയിൽവേ നിർമ്മാണം 1866-ലാണ് ആരംഭിച്ചത്. 1942 ആയപ്പോഴേക്കും 12036 മൈൽ റെയിൽവേയുടെ പണി പൂർത്തീകരിച്ചിരുന്നു. ഡാക്ടർ സൻയാത് സെന്നിൻെറ ദേശീയ പുനരുദ്ധാരണ പദ്ധതിയിൽ 100000 മൈൽ റെയിൽവേയുടെ പണി നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു ചൈനക്കു ഇന്നോളം സാധിച്ചിട്ടില്ല. മഞ്ചൂറിയായിൽ 3700 മൈലും, വടക്കേ ചൈനയിൽ 4000 മൈലും, തെക്കുകിഴക്കേ ചൈനയിൽ 3000 മൈലും, തെക്കുപടിഞ്ഞാറെ ചൈനയിൽ 300 മൈലും റെയിൽവേയുണ്ട്. റെയിൽവേ ഇല്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളാണ് നിങ്സിയ, ചിൻഹായ്, കാൻസു, സിൻകിയാങ്, സെചപാൻ, തിബററ്, മംഗോളിയ എന്നിവ. കഴിഞ്ഞ യുദ്ധത്തിൽ അനവധി മൈൽ റെയിൽവേ ജപ്പാൻ നശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. തകരം, ഇരുമ്പ്, എണ്ണ, ചെമ്പ്, ടങ്സ്റ്റൻ, ആൻറിമണി മുതലായ പ്രകൃതിവിഭവങ്ങൾ സമൃദ്ധമായി ലഭിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലേക്കും, പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഉൾപ്രദേശങ്ങളിലേക്കും, റഷ്യ, ഇന്ത്യ, ബർമ്മ തുടങ്ങിയ അതൃത്തിരാജ്യങ്ങളിലേക്കും, തെക്കുകിഴക്കു സമുദ്രതീരംവഴിയുള്ള തുറമുഖങ്ങളിലേക്കും റെയിൽവേ നീട്ടേണ്ടതു്ഒരു പ്രധാന പ്രശ്നമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ചിലപ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകളിന്മേൽ വ്യക്തികൾക്കു റയിൽവേ നടത്തുന്നതിനു കഴിഞ്ഞ യുദ്ധത്തിനുമുമ്പു അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നു.

ജലമാർഗ്ഗമായി നോക്കുമ്പോൾ 1937-ൽ 1,200,000 ടൺ കച്ചവടക്കപ്പലുകൾ യാങ്ട്സി നദിയിലും, കടലു

കളിലുമായി ചൈനക്കുണ്ടായിരുന്നു. അതു് രാഷ്ട്രത്തിൻെറ അവശ്യങ്ങൾക്കു തീരെ മതിയാകാതെയിരുന്നു. ഡാക്റ്റർ സൻയാത് സെൻ, റിപ്പബ്ളിക്കിൻെറ പ്രതിഷ്ഠാപനത്തിനു ശേഷം, രാഷ്ട്രത്തിൻെറ അവശ്യത്തിനു 10,000,000 ടൺ കപ്പൽ നിർമ്മാണത്തിനു ഒരു പദ്ധതി നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. ഗവർമെൻറു വകയായി ചീനാ വ്യവസായികളുടെ സ്റ്റീം നാവിഗേഷൻ കമ്പനിയും, ചില പ്രത്യേക വ്യക്തികളുടെ നൂറിൽപരം കപ്പൽ കമ്പനികളും ഇപ്പോൾ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നു. വിദേശീയ കമ്പനികളുടെ കപ്പലുകൾ ചീനനിയമപ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിരിക്കണമെന്നുണ്ടു്. ചീനത്തീരങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ അവ ചീനക്കൊടി വഹിച്ചിരിക്കും. ചെറു നദികളിലും കായലുകളിലും ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു്, 500000 ടൺ ചെറുതരം കപ്പലുകളും ഉണ്ടു്. ചെറുനദികളിലും, ആഴമില്ലാത്ത കായലുകളും കുഴിച്ചു് ഗതാഗതയോഗ്യമാക്കി തീർത്താൽ ജലമാർഗ്ഗഗതാഗത്തിനു വലിയ സൌകര്യമുണ്ടാകുന്നതാണു്.

ചൈനയിലെ വ്യോമയാനം 1916-ലാണു് ആരംഭിച്ചതെങ്കിലും, അതിനു് 1930 വരെ ഗണ്യമായ യാതൊരു പുരോഗമനവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ചീനാ നാഷനൽ ഏവിയേഷൻ കമ്പനിയുടെ പ്രവർത്തനം ദേശീയാവശ്യത്തിനു മാത്രമേ പര്യാപ്തമായിരുന്നുള്ളു. പ്രസ്തുത കമ്പനി ചൈനയിലെ മററു ചില കമ്പനികളുമായി സംഘടിപ്പിച്ചു. 1937-ൽ യൂറേഷ്യ ഏവിയേഷൻ കാർപൊറേഷൻ കമ്പനിക്കാരുടെ മൂലധനത്തിൽ മററു പല കമ്പനികളും ആരംഭിച്ചു. ചീനാ ഗവർമെൻറും അവയുടെ പ്രവർത്തനത്തിനു

ധനപരമായ സഹായങ്ങൾ നല്കി. ഷാങ്ഹായിൽ നിന്നും, സോവിയററു റഷ്യയിൽകൂടി ജർമ്മനിയിലേക്കു ഒരു മാർഗ്ഗം അവർ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രതികൂലമായ രാഷ്ട്രപരിതസ്ഥിതികളാൽ ആ പദ്ധതി പരിത്യജിക്കേണ്ടി വന്നു. 1941-ൽ യൂറേഷ്യ ഏവിയേഷൻ കാർപൊറേഷൻ ചീനരുടെ അധിപത്യത്തിലായി. 1939-ൽ സോവിയററും ചൈനയുമായി ഒന്നുചേന്നു ഒരു പുതിയ ആകാശഗതാഗത മാർഗ്ഗം ഏർപ്പെട്ടുത്തി. അതു് ററീവ്‌വായിൽ കൂടി സിൻകി യാങ്ങിലുള്ള ഹാമിൽനിന്നും, റഷ്യയിൽ അൽമ അററയി ലേക്കു് ആയിരം മൈലുകളുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമായിരുന്നു. ചൈനക്കു് ഇനി ഇന്ത്യ, ബർമ്മ, മലയ, തായ്‌ലാൻഡ്, ഇൻഡോചൈന, ഫിലിപ്പയൻസ്, ജപ്പാൻ, കൊറിയ, എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും, ഈസ്റ്റിൻഡീസിൽകൂടി ആസ്ത്രേ ലിയയിലേക്കും, പസഫിക്ക സമുദ്രത്തിൽകൂടി യുണൈ ററസ്റ്റ് സ്റ്റേററ്സ്, കാനഡാ വെസ്റ്റിൻഡിസ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും, ആകാശഗതാഗതം നീട്ടേണ്ടതുണ്ടു്.

ചൈനയിൽ ആധുനികരീതിയിലുള്ള റോഡുകൾ വളരെ കുറവാണു്. 1937-ൽ ജപ്പാനുമായി യുദ്ധം തുടങ്ങി യപ്പോൾ അയൽരാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ റോഡുകൾ കൊണ്ടു ഘടിപ്പിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. ലാൻ ചൗവിൽ നിന്നും, സോവിയററു റഷ്യാറോഡിനെ ഘടിപ്പിച്ചു് സിൻകിയാങ്ങിലേക്കും, ഹെങ്‌യാങ്ങിൽനിന്നും, കെ്വലാൻ, നാന്നിങ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽകൂടി ഇൻഡോചൈനയി ലേക്കും, യുന്നൻ പ്രവിശ്യയുടെ തലസ്ഥാനമായ കുന്മിങ്ങിൽ നിന്നും ബർമ്മയിലേക്കുമാണു് പുതിയ റോഡുകൾ വെട്ടപ്പെ

ട്ടത്. അപ്പോൾ 5000 മൈൽ പുതിയ റോഡുകൾ അവിർഭവിക്കുകയും, 15000 മൈൽ പഴയ റോഡുകൾ ദേശീയ പദ്ധതിയനുസരിച്ചു നവീകരിച്ചു ഗതാഗതയോഗ്യമാക്കിത്തീർക്കുകയുമുണ്ടായി. കെപിയാങ്ങ് കേന്ദ്രമാക്കി, ഇപ്പോൾ ഹുനാൻ, കപാൻങ്ങ്സി, യുന്നൻ, കപീചൗ, സെചപാൻ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടിയും, ലാൻചൗ കേന്ദ്രമാക്കി, ഷെൻസി, കൻസു, പിങ്ങ്ഹായ് നിങ്ങ്സിയാ, സിൻകിയാങ്ങ് എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടിയും വിവിധ റോഡുകൾ വെട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഇവ രണ്ടിനെയും ബന്ധിക്കുന്നതിന് ചെങ്ങ്റവു കേന്ദ്രമാക്കി ഷെൻസി സെചപാൻ റോഡ് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു. 1918-ലെ നാഷനൽ മോട്ടാർ ആക്ടിനു ശേഷം, ഗവർമെൻറിൻെറയും, പൊതുജനങ്ങളുടെയും വകയായി ഗതാഗതത്തിനു ബസ്സുകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഗ്രാമങ്ങളിലും മററു പ്രധാനസ്ഥലങ്ങളിലും 1000000 മൈൽ റോഡുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനായിരുന്നു ഡാക്ടർ സൻയാത്സെന്നിൻെറ പദ്ധതി. ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങൾക്കു അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളായ റോഡുകൾകൂടി നിർമ്മിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ കൃഷകരുടെ സ്ഥിതി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ട്, രാഷ്ട്രം പുരോഗതി പ്രാപിക്കുന്നതായിരിക്കും. ചൈനയിലെ ഗതാഗതവകുപ്പ് ഒരു മന്ത്രിയുടെ പ്രത്യേക ചുമതലയിലാണ്.

IX

സാമ്പത്തിക നില

ഒരു രാഷ്ട്രത്തിൻെറ ശ്രേയസ്സ് നിലനില്ക്കുന്നതു് അതിൻെറ സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയിലാണല്ലോ. ചൈനയുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതിക്കും ജീവിതരീതിക്കും വിദേശീയരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ വ്യവസായസമ്പർക്കത്തോടുകൂടി പല വ്യതിയാനങ്ങളും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കറുപ്പുയുദ്ധത്തിനുമുമ്പു് വൈവസായികമായി യാതൊരു പ്രാധാന്യവുമില്ലാതെ വിജ്ഞാനത്തിൻെറയും, സംസ്കാരത്തിൻെറയും കേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നു ചൈനയിലെ മിക്ക നഗരങ്ങളും. എന്നാൽ യുദ്ധാനന്തരം ഉടമ്പടിപ്രകാരം വിദേശീയക്കു ലഭിച്ച നഗരങ്ങൾക്കും, തുറമുഖങ്ങൾക്കും, സാമ്പത്തികമായ വലിയ ഉത്കർഷമുണ്ടായി. ഏതാനുംവർഷം മുമ്പുവരെ ഷാങ്ഹായ് അധികജനവാസമില്ലാത്ത ഒരു നഗരമായിരുന്നു. എന്നാൽ നാൻകിങ് ഉടമ്പടിക്കുശേഷം ഷാങ്ഹായ് 30 ലക്ഷം ജനവാസമുള്ള ഒരു തുറമുഖനഗരമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. അവിടെ അധിവസിക്കുന്നതു് ഭൂരിപക്ഷവും വിദേശീയരായ പാശ്ചാത്യരാണു്. ഷാങ്ഹായ് ഇന്നു കൈത്തൊഴിൽ, വ്യവസായം, ഗതാഗതം എന്നിവയുടെ ഒരു കേന്ദ്രസ്ഥാനമായിത്തീർന്നിരി

ക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ച തുറമുഖങ്ങളും നഗരങ്ങളും ഒന്നല്ല അനവധിയാണു്. അവയുടെ സമീപപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നും ജനങ്ങൾ നഗരങ്ങളിലേക്കു കുടിയേറിപ്പാർപ്പു തുടങ്ങിയപ്പോൾ കൃഷിക്കു സാരമായ ഉടവു സംഭവിക്കാതിരുന്നില്ല.

മൂലധനവ്യവസ്ഥാപിതവും, ക്ലിപ്ത ബാദ്ധ്യതകളോടു കൂടിയവയുമായ പല കമ്പനികളും വിദേശീയർ ഏർപ്പെടുത്തിയതു് സാമ്പത്തികസ്ഥിതിക്കു സഹായകമായി. ചീനയിലെ വാണിജ്യം മുഴുവനും നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതു് ചെറിയ വ്യവസായികളായിരുന്നു. ഉല്പാദകനും, ഉപയുക്താവിനും മദ്ധ്യേ നിന്നു വില്പന നടത്തുന്നവരാണു് കച്ചവടക്കാർ. വിദേശീയകച്ചവടക്കാർ ധാരാളം യന്ത്രനിർമ്മിതമായ സാമഗ്രികളുമായി കച്ചവടത്തിനെത്തിയപ്പോൾ കുടിൽവ്യവസായത്തിനു അധഃപതനം നേരിട്ടു. കാലാന്തരത്തിൽ അവരുടെ വാണിജ്യരഹസ്യങ്ങൾ ചീനർ മനസ്സിലാക്കുകയും, മൂലധനം മുടക്കി വ്യവസായശാലകൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. യന്ത്രനിർമ്മിതങ്ങളായ ഉല്പന്നങ്ങൾ ധാരാളം നിർമ്മിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഈ സാധനങ്ങൾ വിററഴിക്കുന്നതിനു കമ്പോളങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു. വിദേശീയർ ആദ്യമായി സ്വന്തനാട്ടുകളിലുള്ള ഉല്പാദകസാധനങ്ങളാണു് കൊണ്ടുവന്നതു്. എങ്കിലും, അസംസ്കൃതസാധനങ്ങൾ സുലഭമായും തുച്ഛമായ ചെലവിലും ലഭിക്കുകയും, വേലക്കൂലി താരതമ്യേന കുറവുമായി തീർന്നപ്പോൾ ചൈന തന്നെ സാധനങ്ങളുടെ ഉല്പാദനകേന്ദ്രമായി. അങ്ങനെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതിക്കൊരു പരിവർത്തനമുണ്ടായി. യന്ത്രസാമഗ്രികൾ നിർമ്മിക്കുകയും, വ്യവ

സായശാലകൾ ചീനർ തന്നെ നടത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അവർ ആയിരത്തി എണ്ണൂറിൽപരം വ്യവസായ ശാലകളുടെ ഉടമസ്ഥരായിത്തീൎന്നു.

വാണിജ്യവും, വ്യവസായശാലകളും വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു. അതിന്റെ പുരോഗമനത്തിനും, രക്ഷക്കും, ബാങ്കുകൾ അവശ്യമായി. വളരെ ക്കാലംമുമ്പുതന്നെ ചില ബാങ്കുകൾ ചൈനയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും, അവയുടെ പ്രവൎത്തനം പരിമിതമായിരുന്നു. അതിനുശേഷം വിദേശീയർ പല ബാങ്കുകൾ സ്ഥാപിച്ചു. നാണയം ഏറെനാൾ അവരുടെ നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നു. കടലാസ്സു നാണയങ്ങളും നടപ്പിലാക്കി. ഈ സംഗതികളെല്ലാം കണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയ ചീനരും പല ബാങ്കുകൾ സ്ഥാപിച്ച് പ്രവൎത്തനമാരംഭിച്ചു. അങ്ങനെ ഇപ്പോൾ ഇരുപത്തിനാലു വിദേശീയബാങ്കുകളും, നൂറിൽപരം ചീനരുടെ ബാങ്കുകളും ഉണ്ടെന്നു കാണുന്നു. എന്നാൽ മൂലധനം കൊണ്ടും, വിപുലമായ പ്രവൎത്തനം കൊണ്ടും, വിദേശീയ ബാങ്കുകളോടു കിടനില്ക്കത്തക്കതല്ല പല ചീനാബാങ്കുകളും. 1914-ലെ ലോകമഹായുദ്ധത്തോടുകൂടി വിദേശീയബാങ്കുകൾ എല്ലാം പൊളിഞ്ഞു. ധനം സുരക്ഷിതമായിരിക്കുമെന്നു കരുതിയ നിക്ഷേപകരെല്ലാംതന്നെ നിൎദ്ധനരുമായി. ഈ പരിതഃസ്ഥിതി ഇപ്പോൾ മാറിയിട്ടുണ്ട്. ബാങ്കുകളിലെ നിക്ഷേപങ്ങൾ ലോകമഹായുദ്ധത്തിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിനെക്കാൾ പതിന്മടങ്ങു വർദ്ധിച്ചു. കൂടുതൽ പലിശ നിരക്കിലും, ശരിയായ ഉറപ്പിലും ഈ ബാങ്കുകളിൽനിന്നു ധനം കടം കൊടുക്കുന്നു. ഈവിധം ഒരു പരി

വത്തനം വന്നപ്പോൾ ഗ്രാമങ്ങളിൽ സാധാരണ നടത്തിവന്നിരുന്ന കൈത്തൊഴിലുകൾ മന്ദീഭവിക്കുകയും, നഗരങ്ങൾ ക്രമാതീതമായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പുതിയ ബാങ്കുകളും പുതിയ വ്യവസായശാലകളുംകൊണ്ടു് ആധുനികചൈന ഒരു നവയുഗത്തിലേക്കു പ്രയാണം ചെയ്യുകയാണു്.

വിഷമമേറിയ പല ജീവിതപ്രശ്നങ്ങൾ ഇന്നു ചൈനയിലെ നാഷനൽ ഗവമ്മെൻറിനു അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. സാമ്രാജ്യത്തിൻെറ വിസ്തൃതിയും, ജനബാഹുല്യവും ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു മദ്ധ്യേ വിലങ്ങനെ നില്ക്കുകയാണു്. എങ്കിലും നാഷനൽ ഗവമ്മെൻറു സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. 1931-ൽ നാഷനൽ എക്കണോമിക് കൌൺസിൽ ഉത്ഘാടനം ചെയ്തു. വിപുലമായ ഒരു പുനരുദ്ധാരണപദ്ധതി രൂപീകരിച്ചു് ആ ജോലി കൗൺസിൽ ഏറ്റെടുത്തു. ഏതാനും കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ ഒരു സാമ്പത്തികനവീകരണം ചൈനയിലുണ്ടായി. റിപ്പബ്ളിക്കിൻെറ പ്രതിഷ്ഠാപനത്തിനുമുമ്പു് രാഷ്ട്രം ധനപരമായ കാൎയ്യങ്ങളിൽ കുഴങ്ങിയിരുന്നു. ബഡ്ജററു് രൂപീകരിക്കുക എന്ന കാൎയ്യമേ അറിവായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ 1930-ൽ നാഷനൽ ബഡ്ജററു് ആദ്യമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും കൺട്രോളർ ജനറൽ അഫ് നാഷനൽ ഫിനാൻസ് എന്ന ഒരു പുതിയ ഉദ്യോഗം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം വൎഷംതോറും ഗവമ്മെൻറിൻെറ വരവുചെലവു കണക്കുകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങി. ജനങ്ങളിൽനിന്നും മുൻകൂറായും, പ്രത്യേകമായും

വസൂലാക്കിയിരുന്ന കരങ്ങൾ നിറുത്തലാക്കി പകരം പ്രതി വർഷം ലഭിക്കുന്ന ആദായത്തിൻെറ ഒരു ശതമാനം കരം ഏർപ്പെടുത്തി. അതനുസരിച്ച് രാഷ്ട്രത്തിലെ വരവിൽ ഗണ്യ മായ വർദ്ധനയുണ്ടായി.

ചൈനയിലെ പഴയ പ്രധാന നാണയത്തിനു റേറൽ എന്നാണു പറയുന്നത്. അതു് ഒന്നരഔൺസു തൂക്കമുള്ള ഒരു വെള്ളിക്കഷണം മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളു. തൂക്കമനു സരിച്ച് ദേശംതോറും അതിൻെറ വില മാറുന്നു. വെള്ളി യുടെ വില കുറയുമ്പോൾ അതനുസരിച്ചു നാണയത്തിൻെറ വിലയും കുറയും. പത്തു ലീ ഒരു ഫൂൺ, പത്തു ഫൂൺ ഒരു മേസ്, പത്തു മേസ് ഒരു റേറൽ ഇങ്ങനെയായിരുന്നു ചൈനയിലെ നാണയക്കണക്ക്. ലീ നടുക്കു ദ്വാരമുള്ള ഒരു ചെമ്പുനാണയമാണ്. യൂറോപ്യന്മാരുടെ ആഗമന ത്തോടുകൂടി ഡാളർ നടപ്പായി. രണ്ടു ഷില്ലിങ്, അതായതു് ഒന്നര രൂപയാണ് ഒരു ഡാളർ. ഡാളറും റേറലും കുറേനാൾ ഒന്നിച്ച് നാണയമായി വിനിമയത്തിനുപയോഗിച്ചു. എന്നാൽ അതു വളരെ അസൗകര്യങ്ങൾക്കും കുഴപ്പങ്ങൾക്കും കാരണമാക്കി. ബാങ്കുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയാണ് ആദ്യമായി ഗവമ്മെൻറു ഈ കുഴപ്പങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനു ഉപയോ ഗിച്ച ഉപാധി. ഗവമ്മെൻറിൻെറ സെൻട്രൽ ബാങ്ക് മൂല ധനം വർദ്ധിപ്പിച്ചു് സംഘടിപ്പിച്ചു. അതുകൂടാതെ രണ്ടു ബാങ്കു കൾക്കൂടി ഗവമ്മെൻറു് ഏറെറടുത്തു് ഓരോന്നിനും പ്രത്യേക പ്രവത്തനങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി. അതിനു ശേഷം നിലവി ലിരുന്ന പഴയ നാണയങ്ങൾ പിൻവലിക്കുകയും, പകരം ഡാളർ സ്ഥിരനാണയമായി അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

സാമ്പത്തികനിലയനുസരിച്ച് ഗവമ്മെൻറു നഗരങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ മാത്രമല്ല ഗ്രാമങ്ങളുടെ ഉദ്ധാരണത്തിലും, തീവ്രശ്രമം ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. കൃഷിയിൽ പ്രത്യേകാഭ്യസനം നല്കി സാമ്പത്തികസ്ഥിതി പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നതിനും, കാഷികജീവിതം വിജയപ്രദമാക്കുന്നതിനും പല പദ്ധതികളും രൂപവല്ക്കരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കഷകക്ക് പരസ്പര സഹായസംഘങ്ങൾകൊണ്ടു് ധനപരമായ പല വിഷമതകളും ദൂരീകരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു പരിതഃസ്ഥിതി സംജാതമായപ്പോൾ കാഷികോല്പന്നങ്ങൾ ധാരാളമായി കയററുമതി ചെയ്തുതുടങ്ങി. കയററുമതി, ഇറക്കുമതിയെക്കാൾ കൂടുതലായിരുന്നതു കൊണ്ടു് ആ ഇനത്തിൽ ധാരാളം വരുമാനമുണ്ടായി. അനുദിനം രാഷ്ട്രത്തിൻെറ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി ശ്രേയസ്കരമായിത്തീരുന്നതിനു നാഷനൽ ഗവമ്മെൻറു് ഇന്നും അക്ഷീണയത്നം ചെയ്യുകയാണു്.

X

ജനങ്ങളും ആചാരങ്ങളും

മനുഷ്യൻ ഒരു സാമൂഹ്യജീവിയാണ്. ലോകത്തുള്ള മററു ജീവജാലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് വിശേഷബുദ്ധിയും, പ്രാപ്തിയും മനുഷ്യനാണല്ലോ ഈശ്വരൻ നല്കീട്ടുള്ളത്. ഈ കഴിവുകൾ കൊണ്ടാണ് ലോകാരംഭം മുതല്ക്കേ സംഘടിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു മനുഷ്യനു സാധിച്ചതും ലോകം ഇന്നു മനുഷ്യൻെറ നിയന്ത്രണത്തിലായതും.

വളരെ ആകർഷണീയരാണ് ചൈനയിലെ കിടാങ്ങൾ. അവരെ വാത്സല്യമായി വിളിക്കാറുള്ളത് 'രത്നങ്ങൾ' എന്നാണ്. ആ ശിശുക്കളുടെ തിളങ്ങുന്ന കറുത്ത കണ്ണുകളും, കൊഴുത്തുരുണ്ട ഇളംമഞ്ഞനിറത്തിലുള്ള ശരീരവും, ആപ്പിൾപഴം പോലെ തുടുത്തു പരന്ന മുഖവും, കറുത്ത അളകങ്ങളും ആരുടെ ഹൃദയത്തെയാണ് അപഹരിക്കാത്തത്? ഒരു മാസം പ്രായമാകുന്നതുവരെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ എടുത്തുകൊണ്ടു നടക്കണമെന്നാണു പ്രമാണം. അതിനു ശേഷം മാത്രമേ തൊട്ടിലിൽ കിടത്തി വളർത്താവൂ. ഒരു വയസ്സു തികയുമ്പോൾ വീട്ടിൽനിന്നും പുറത്തേക്കിറക്കാൻ ആരം

ഭിക്കും. ആദ്യത്തെ പിറന്നാളിനു വലിയ ആഘോഷങ്ങളും സദ്യയും ഉണ്ടായിരിക്കും. കുഞ്ഞുങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ചില അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും ശാസ്ത്രങ്ങളും ചീനരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുണ്ട്. പെൺകുട്ടികൾക്ക് ഏഴു വയസ്സു പ്രായമാകുമ്പോൾ പാദം ചുരുങ്ങുന്നതിനു കാൽവിരലുകളെല്ലാം കൂടി കൂട്ടിക്കെട്ടി വയ്ക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമുണ്ടായിരുന്നു. കുലീനകുഡുംബങ്ങളിലായിരുന്നു അതു നിർബന്ധം. പാദം ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നതു് മനോഹരമാണെന്നത്രേ അവരുടെ വിശ്വാസം. പാദം കെട്ടിവയ്ക്കുമ്പോൾ കുറെ നാളത്തേക്കു പെൺകിടാങ്ങൾ അസഹനീയമായ വേദന അനുഭവിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ ആചാരങ്ങളെല്ലാം വളരെ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

തെരുവുകളിലും, തുറസ്സായ സ്ഥലങ്ങളിലും വിവിധ വർണ്ണമുള്ള ഉടുപ്പുകളും ധരിച്ച് ബാലികാബാലകന്മാർ കൂട്ടം കൂട്ടമായി നിന്ന് കളിക്കുന്നതു സാധാരണമാണ്. പട്ടം പറത്തുക, പമ്പരം തിരിക്കുക എന്നിവയാണ് അവരുടെ പ്രധാന കളികൾ. സ്കൂളിൽ പോകുമ്പോൾ അവരോടൊന്നിച്ചു പരിചാരകനുണ്ടായിരിക്കും. ചെറിയ യജമാനനോടൊപ്പം തന്നെയാണ് ചിലപ്പോൾ അയാളുടെയും സ്ഥാനം. കുട്ടികളുടെ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധമാക്കുന്നതിനു ചീനാഗവർമ്മെൻറു ചില പദ്ധതികൾ രൂപവൽകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പത്തുകൊല്ലം കൊണ്ടു് സാക്ഷരത്വം നിർബന്ധമാക്കാമെന്നാണ് ഗവമ്മെൻറിൻെറ പദ്ധതി. കാളെജുകളിലേക്കും, സ്കൂളുകളിലേക്കും വേണ്ട പഠനം 'ഹ്രസ്വകാല' വ്യവസ്ഥകളിൽ ഇപ്പോൾ ചില

കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നല്കുന്നുണ്ടു്. കുട്ടികളുടെ പ്രത്യേക താല്പ ര്യങ്ങൾ പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനും, സ്വദേശാഭിമാനം പുലത്തു ന്നതിനും ഉപകരിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസമാണ് കുട്ടികൾക്ക് ആദ്യമേ നല്കാറുള്ളതു്.

ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും ഗൃഹജോലികൾ ചെയ്യാൻ നിബ്ബദ്ധരാണു്. പെൺകുട്ടികൾ ഗൃഹകൃത്യ ങ്ങളിൽ മാതാവിനെ സഹായിക്കുകയും, ആൺകുട്ടികൾ കാലികളെ സൂക്ഷിക്കുകയും, പിതാവിനോടുകൂടി കൃഷികാര്യ ങ്ങൾ അന്വേഷിക്കയും ചെയ്യണം. വിശ്രമാവസരങ്ങ ളിൽ പെൺകിടാങ്ങൾ നൂൽ നൂല്ക്കുക, നെയ്യുക, കുപ്പായ ങ്ങൾ തുന്നുക മുതലായ കൃത്യങ്ങളിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധരായിരിക്കും.

ജനസംഘടനകൾ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഉന്നമനത്തിനു നിദാ നമായിരിക്കുന്നു. ചൈനയിലെ സാമൂഹ്യസംഘടനകളെ പലതായി വിഭജിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവ പ്രാദേശീയ സംഘടന, വർഗ്ഗസംഘടന, തൊഴിലാളിസംഘടന എന്നിവയാണ്. ഈ മൂന്നു സംഘടനയിൽ പ്രാധാന്യം വർഗ്ഗസംഘടന യ്ക്കാണ്. ചീനർ പൂർവ്വികരെ വന്ദിക്കുന്നവരായതുകൊണ്ട് കുഡുംബ ബന്ധം സുദൃഢമായിരിക്കും. വർഗ്ഗസംഘടനയിലു ള്ളവർ പൂർവ്വികനായ ഒരു മഹാന്റെ സന്താനപരമ്പരകളാ ണെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്നു. വർഗ്ഗസംഘടനയിൽ പല ഉപ ഭാഗങ്ങളുണ്ടു്. പൊതുവകയായി അവക്കു മനോഹരമായ ഒരു മന്ദിരവും, ഉപഭാഗങ്ങൾക്കു ഗ്രാമങ്ങളിൽ പ്രത്യേകമായ ശാഖാമന്ദിരങ്ങളുമുണ്ടു്. കുഡുംബമന്ദിരമാണ് പ്രധാന ആസ്ഥാനം. വർഗ്ഗസംഘത്തിലെ ഏററവും പ്രായംകൂടിയ

ആളാണ് സംഘത്തലവൻ. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹകരണത്തിന് സംഘത്തിൽനിന്നും മററു ചില അംഗങ്ങളെയും തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. പൂർവ്വികപിതാവിൻെറ ജന്മദിനത്തിലും, ഇതര വിശേഷ ദിവസങ്ങളിലും, അംഗങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു കുഡുംബമന്ദിരത്തിൽ ചെന്ന് അച്ച്നകൾ അപ്പിക്കാറുണ്ട്. സൂക്ഷ്മമായ സവ് വിവരങ്ങളും ചിത്രീകരിക്കുന്ന സംഘാംഗങ്ങളുടെ വംശചരിതം കുഡുംബമന്ദിരത്തിൽ എഴുതി സൂക്ഷിക്കുന്നു. കുഡുംബാംഗങ്ങൾ തമ്മിൽ അഭിപ്രായഭിന്നതകളും വഴക്കുകളും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അതെല്ലാം കുഡുംബമന്ദിരത്തിൽ വച്ച് സംഘത്തലവൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ പറഞ്ഞൊതുക്കാറുണ്ട്. അങ്ങനെ അവസാനിക്കാത്ത കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ കോടതിയുടെ സഹായമാവശ്യപ്പെടാറുണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

വളരെ പഴക്കമുള്ളതാണു തൊഴിലാളി സംഘടന. ഓരോ പ്രത്യേകം തൊഴിലുള്ളവർ ഒന്നുചേന്നാണ് ഈ സംഘം രൂപവൽകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ധാരാളം മൂലധനമുള്ള പ്രസ്തുത സംഘത്തിൻെറ കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതു് ഒരു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട കൗൺസിൽ മുഖാന്തരമാണ്. പൊതുസമ്മേളനം കൊല്ലത്തിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം കൂടി തൊഴിൽപരമായ കാര്യങ്ങളെപ്പററി ചച്ച്ചെയ്യും. തൊഴിലിനു അവർ സങ്കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ദൈവമാണ് അവരുടെ കുലദൈവം.

കൂടാതെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ പല സാമൂഹ്യസംഘങ്ങളുമുണ്ട്. അവയുടെ അധീനതയിലാണ് ഓരോ ദേശങ്ങൾക്കും ഉപയോഗിക്കാനുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങൾ. അതുകൂടാതെ അവിടവിടെ കളപ്പുരകളും, കലവറകളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്ഷാമബാ

ധിതരെ സഹായിക്കുന്നതിനു ദേശങ്ങളിലെ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞു വരുന്ന ധാന്യം അവിടെ ശേഖരിച്ചുവയ്ക്കുന്നു. പൊതുജനസമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു വിസ്തൃതങ്ങളായ മന്ദിരങ്ങളുണ്ടു്. അവിടെ വച്ചാണു് സംഘാംഗങ്ങളുടെ അഭിപ്രായഭിന്നതകളും ചില്ലറ വഴക്കുകളും പറഞ്ഞു തീക്കാറുള്ളതു്.

നിരവധി ധമ്മസ്ഥാപനങ്ങളും, ആതുരാലയങ്ങളും, അഗതിമന്ദിരങ്ങളും, സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷന്മാക്കും പ്രത്യേകം സംഘങ്ങൾവകയായി നടത്തുന്നുണ്ടു്. ആശ്രയമററ വിധവകൾക്കും, അച്ഛനമ്മമാരില്ലാത്ത ബാലികാബാലന്മാക്കും, വൃദ്ധജനങ്ങൾക്കും, തെണ്ടിനടക്കുന്ന സാധുക്കൾക്കും, അംഗഹീനക്കുമായിട്ടാണു് ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ. ഇവ കൂടാതെ മതസംബന്ധമായ പല സംഘങ്ങൾ ഓരോ മതത്തിൻെറയും താല്പയ്യങ്ങൾ പരിരക്ഷിച്ചു പ്രവത്തിക്കുന്നു.

ചീനരുടെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ കുഡുംബം അതിപ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കന്മാരോടും, സഹോദരങ്ങളോടും, സുഹൃത്തുക്കളോടുമുള്ള ഭക്തിയും സ്നേഹവും ചീനക്ക് അളവററതാണു്. ഒരു കുഡുംബത്തിൽ എത്ര കൂടുതൽ അംഗങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും, ഒന്നിച്ചു വസിക്കുന്നതു ആനന്ദപ്രദമായി അവർ കരുതാറുണ്ടു്. അവിടത്തെ ഒരു മാതൃകാകുഡുംബത്തിൽ നാലഞ്ചു തലമുറകളിലെ അംഗങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു ഏകയോഗക്ഷേമമായി വസിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ നമുക്ക് അദ്ഭുതം തോന്നാവുന്നതാണു്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു കുഡുംബത്തിൽ കുറഞ്ഞതു

ഒരുനൂറു അംഗങ്ങളെങ്കിലുമുണ്ടായിരിക്കും. ഭിന്ന തൊഴിലു കളോ പ്രായവ്യത്യാസങ്ങളോ ഗണ്യമാക്കാതെ കുഡുംബാംഗ ങ്ങൾ അന്യോന്യം സ്നേഹിച്ച് കുഡുംബത്തിന്റെ പൊതു ശ്രേയസ്സിനുവേണ്ടി യത്നിക്കുന്നു. കുഡുംബത്തോട് ഓരോ അംഗങ്ങൾക്കും ചില കടപ്പാടുകളും കത്തവ്യങ്ങളുമുണ്ട്. എങ്കിലും ഒന്നിച്ചുള്ള ജീവിതം കുഡുംബാംഗങ്ങളിൽ ചില പ്പോൾ അഭിപ്രായഭിന്നതകൾക്കും, അസുഖങ്ങൾക്കും കാരണ മാക്കി എന്നു വരാം. ഈ പഴയ കുഡുംബരീതി ഇപ്പോൾ ഭേദപ്പെട്ടുവരികയാണ്. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ പഠ്യടനം കഴിഞ്ഞു് മടങ്ങിയെത്തുന്ന ചീനരോട് സഹധമ്മിണിക ളായി സാധാരണ പാശ്ചാത്യവനിതകളും കാണും. അവ രുടെ ജീവിതരീതിയനുസരിച്ച് ഒന്നിച്ചു പാക്കുന്ന കുഡുംബ ജീവിതം സാദ്ധ്യമാകുന്നില്ല.

ചീനസമുദായത്തിൽ ഒരു കുഡുംബത്തിലെ നായ കന്റെ ഭാൎയ്യയാണ് കുഡുംബഭരണം നടത്തുന്നതു്. പ്രാചീന കാലംമുതൽ തന്നെ ഗൃഹകൃത്യങ്ങളുടെ ചുമതല സ്ത്രീകളിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്നു. സ്ത്രീകൾ ഗൃഹങ്ങളിലും, പുരുഷന്മാർ ഗൃഹത്തിനു പുറമെയും, കൃത്യങ്ങൾ നിവ്ഹിക്കുകയാണല്ലോ സാധാരണ പതിവ്. ചൈനയിലെ കുഡുംബിനിക്ക് ഗൃഹകാൎയ്യങ്ങളിലും ഭത്താവിലും അസാധാരണമായ അധി കാരങ്ങളുണ്ടു്. ചൈനയിലെ എല്ലാ ഭത്താക്കന്മാരും അവ രുടെ ഭാൎയ്യമാരുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്. ചൈനയിലെ വീരപുരുഷന്മാർപോലും, അവരുടെ ഭാൎയ്യമാരുടെ ചൊൽപ്പ ടിക്കു നില്ക്കുന്നു. കുഡുംബകാൎയ്യങ്ങളിൽ സ്ത്രീയുടെ പദവി ഇതാണെങ്കിലും, സമുദായത്തിൽ അവൾക്കു വലിയ സ്ഥാന

ഒരുകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ബഹുമാന്യപദവികളെല്ലാം നാമാവശേഷമായിത്തീന്നിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും സ്ത്രീകൾക്കു ചില പ്രത്യേക കത്തവ്യങ്ങളും, ധമ്മാചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. കന്യകയായിരിക്കുമ്പോൾ പിതാവിനു കീഴടങ്ങിയും, ഭാൎയ്യയായിരിക്കുമ്പോൾ ഭത്താവിനു കീഴ്പെട്ടും, വിധവയാകുമ്പോൾ മകൻെറ അനുസരണയിലും ജീവിക്കാൻ നിർബദ്ധരാണു സ്ത്രീകൾ. അവർ ചാരിത്ര്യം, ദൈവഭക്തി, സൗശീല്യം, വിനയം എന്നീ വിശിഷ്ട സ്വഭാവങ്ങളുള്ളവരും, തയ്യൽ, നെയ്ത്തു, പാചകവൃത്തി എന്നിവയിൽ സമത്ഥരും ആയിരിക്കാൻ ചെറുപ്രായത്തിൽതന്നെ ശിക്ഷണം നല്കുന്നു. ഈ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ വളത്തുന്ന പെൺകുട്ടി പ്രായമാകുമ്പോൾ, പതിഭക്തയായ ഒരു ഭാൎയ്യയും, സ്നേഹമയിയായ ഒരു മാതാവും, സൗശീല്യാദി ഗുണങ്ങളുള്ള ഒരു സ്ത്രീരത്നവുമായിത്തീരുന്നതിൽ അതിശയിക്കാനില്ലല്ലോ. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ പൊതുസമ്മേളനങ്ങളിൽ വളരെ അകന്നു മാത്രമേ പെരുമാറാറുള്ളു. ചില പരിഷ്കൃത രാജ്യങ്ങളിൽ കാണുന്നപോലെ ചൈനയിലെ പൊതുനിരത്തുകളിൽക്കൂടി സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഹസ്തേനഹസ്തരായി പോകാറില്ല. അതു് അത്യന്തം അപഹാസനീയമായി കരുതുന്നു. റിപ്പബ്ളിക്കിൻെറ പ്രതിഷ്ഠാപനശേഷം സ്ത്രീകളുടെ ഉന്നമനത്തിനു യത്നിക്കുന്നുണ്ടു്. പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം അവക്കു സമത്വം അനുവദിക്കുകയും, ഗവമ്മെൻറുദ്യോഗങ്ങൾ നല്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. സഹവിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, പ്രത്യേക വിദ്യാലയങ്ങളും അനവധി ഉണ്ടു്. ഇന്നു ദേശീയരംഗത്തും രാഷ്ട്രപ്രകടനങ്ങളിലും സ്ത്രീകൾ പ്രധാന ഭാഗം വഹിക്കുന്നു.

ചീനസമുദായത്തിലെ ആചാരരീതി പ്രത്യേകതകളിൽ പ്രതിഷ്ഠിതമാണ്. ബന്ധുവായാലും, അന്യനായാലും പ്രായക്കൂടുതലുള്ളവരെ ബഹുമാനിക്കുന്നു. മൂത്ത സഹോദരനെയും ഇളയ സഹോദരനെയും ഓരോ സംജ്ഞയിലാണു ചൈനയിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. അമ്മയുടെയും അച്ഛൻെറയും സഹോദരങ്ങളെ അടുപ്പം കണക്കാക്കിയാണു വിളിക്കാറുള്ളത്. പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിൽ ഈ ബന്ധങ്ങൾ അറിയുന്നതിനു നടപ്പിലിരിക്കുന്ന രീതിയല്ല ചൈനയിലുള്ളത്.

ചീനരുടെ ആതിഥ്യമര്യാദകൾ ഏററവും ശ്ലാഘനീയമാണ്. അവർ ഒരുവക സൽക്കാരപ്രിയന്മാരാണ്. അതിഥികളെ ഉപചരിക്കുന്നതിനും, അവരെ മാന്യസ്ഥാനത്തിരുത്തുന്നതിനും ഗൃഹനായകൻ പ്രത്യേകം താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. പ്രത്യേകമായി സൽക്കാരത്തിനു ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ സദ്യക്കു വിശേഷവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമാണ്. അതിഥിയെ ഉപചാരംപറഞ്ഞ് ഉപവിഷ്ടനാക്കിയതിനുശേഷമല്ലാതെ ആതിഥേയൻ ഇരിക്കാറില്ല. സദ്യ വിഭവസമൃദ്ധമായിരിക്കും. തേനിൽ കൂട്ടിക്കുഴച്ച പലതരം പഴവർഗ്ഗങ്ങൾ, ചോറ്, ഗോതമ്പ്, മധുരപലഹാരങ്ങൾ, പന്നിമാംസം, സോയബീൻ, മത്സ്യം, പഞ്ചസാരചേർത്തബിസ്കററ് എന്നിവ സാധാരണമാണ്. ചോപ്പ്സ്റ്റിക്ക് അഥവാ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുതരം കോൽ കൊണ്ടാണ് ആഹാരം കഴിക്കുന്നത്. വലതു കൈകൊണ്ടു മാത്രമേ ചോപ്പ്സ്റ്റിക്ക് ഉപയോഗിക്കാവൂ. ഇടതു കൈ ഉപയോഗിക്കുന്നത് മര്യാദകേടായി കരുതുന്നു. പാനീയ

ത്തിനുപയോഗിക്കുന്നതു ചൂടാക്കിയ മുന്തിരിങ്ങാനീരാണ്. വിളമ്പുന്ന സാധനങ്ങളിൽ പഥ്യമില്ലെങ്കിലും അല്പമെങ്കിലും കഴിക്കണമെന്നാണ് നിയമം. സദ്യയുടെ അവസാനചടങ്ങാണു തേയില.

ചീനർ പൊതുവെ സ്നേഹം, ഭക്തി, പരോപകാരം, സത്യസന്ധത, സമാധാനം, ഐക്യത, നീതി എന്നീ സദാചാരങ്ങളിൽ നിഷ്ഠയുള്ളവരാണ്. സ്വദേശസ്നേഹം അവക്കു ജീവശ്വാസമാണ്. അതാണല്ലോ ജപ്പാൻെറ നിരന്തരമായ ബോംബുകൾക്കും, വെടിയുണ്ടകൾക്കും ചീനരുടെ മനോധൈര്യത്തെയും ദൃഢനിശ്ചയത്തെയും ഇളക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാകാതിരുന്നതു്. ആധുനികചൈനയുടെ ജനയിതാവായ ഡാക്റ്റർ സൻയാത് സെന്നിനോടും, ഇന്നത്തെ ഭരണമേധാവിയായ ജനറാലിസിമോ ച്യാങ് കയ്ഷക്കിനോടും ജനങ്ങൾക്ക് അളവററ സ്നേഹാദരബഹുമാനങ്ങളുണ്ടു്. പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽവച്ചു് ഭരണമേധാവിയുടെ നാമം ഉച്ചരിച്ചാൽ ജനങ്ങൾ ഭയഭക്തിപൂർവ്വം എഴുന്നേററു നില്ക്കണമെന്നാണു നിയമം. രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും അഞ്ചുമണിക്കു ദേശീയപതാക ഉയർത്തുമ്പോഴും താഴ്ത്തുമ്പോഴും ഗതാഗതം നിറുത്തി മൗനം ആചരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമുണ്ടു്. അതു തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ മാത്രമേയുള്ളു. അന്യരാജ്യങ്ങളോടു് ചീനക്കു വളരെ ആദരവും ബഹുമാനവുമുണ്ടു്. 'ബഹുമാനപ്പെട്ട' എന്ന പദം ഇതരരാജ്യങ്ങളെ സംബോധന ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു വിശേഷണമായി ചീനർ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടു്. ഇന്ത്യയെപ്പററി ചീനക്കു പൊതുവെ വളരെ ബഹുമാനമാണെന്നു മുമ്പു പറ

ഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ബഹുസഹസ്രം വഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ ചൈനയും ഇന്ത്യയും തമ്മിലുള്ള സുഹൃൽബന്ധം ഇന്നും സുദൃഢമായിരിക്കുന്നു. പല സാമ്പത്തികവൈഷമ്യങ്ങളു മുണ്ടെങ്കിലും ഇന്ത്യയിലെ ക്ഷാമനിവാരണത്തിനുവേണ്ടി മാഡം ച്യാങ്ങ് കയ്ഷക്കിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ ഏഴു ലക്ഷ ത്തിൽപരം രൂപാ ശേഖരിച്ചു് അയച്ചതു് നമുക്കു് അറിവു ള്ളതാണല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ ജപ്പാനുമായുണ്ടായ കഴിഞ്ഞ സമരത്തിൽ പങ്കെടുത്ത ചൈനയിലെ സഹോ ദരൻമാക്കു വേണ്ടി ഇന്ത്യൻദേശീയനേതാവായ പണ്ഡിററു് ജവഹർലാൽ നെഹ്റു, ഇന്ത്യൻനാഷണൽ കാൺഗ്രസ് മെഡിക്കൽ മിഷൻ എന്ന അഭിദാനത്തിൽ ഒരു വൈദ്യ സംഘം 1938-ൽ രൂപവൽകരിച്ചു് ഇന്ത്യയിൽനിന്നും ചൈനയിലേക്കു് അയക്കുകയുണ്ടായി. ഡാക്ടർ ചോൽക്കർ, ഡാക്ടർ അത്താൽ, ഡാക്ടർ മുക്കർജി, ഡാക്ടർ ബാസു, ഡാക്ടർ കോട്നീസു് എന്നിവരായിരുന്നു ആ മെഡിക്കൽമിഷൻെറ അംഗങ്ങൾ. സവ്രാജ്യസമാധാനാശുപത്രിയുടെ മേലധി കാരിയായിരുന്ന ഡാക്ടർകോട്നീസു് ഒഴികെ ബാക്കി എല്ലാ വരും ഓരോരോ കാലത്തു് മടങ്ങി എത്തി. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ചൈനയിൽവച്ചു് ചരമംപ്രാപിക്കയാണുണ്ടായതു്.

ചൈനയിൽ കാണുന്നപോലെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ലോകത്തു മററെങ്ങുമില്ലെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. വിവാഹവും, ശവസംസ്കാരവുമാണു് ചീനക്കു് ഏററവും പ്രാധാന്യമുള്ള രണ്ടു ആചാരങ്ങൾ. വിവാഹത്തിനു പല നീണ്ട ആചാര ങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളുമുണ്ടു്. പെൺകിടാങ്ങൾക്കു പതി നഞ്ചു വയസ്സാകുമ്പോഴേക്കും കല്യാണാലോചനകൾ ആരം

ഭിക്കും. വിവാഹാലോചന, പെൺകുട്ടിയുടെ പേരു ചോദിക്കുക, നിശ്ചയം, വിവാഹത്തീയതി, വസ്ത്രങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും നല്കുക, എന്നിങ്ങനെ പല വിശേഷാഘോഷങ്ങൾ ഉണ്ട്. വിവാഹദിവസം, വധുവിൻെറ വീട്ടിൽ ചെന്നു്, ആഘോഷസമന്വിതം വരൻ വധുവിനെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. സ്വരാലും ബഹുമാനിതരാണു് അവർ അന്നു്. വരൻെറ വസതിയിൽ എത്തുമ്പോൾ വധുവിനെ പ്രത്യേകം അലങ്കരിച്ച ഒരു കസേരയിൽ ആസനസ്ഥയാക്കി, സംഗീതവാദ്യഘോഷങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടുകൂടി സ്വീകരിക്കുന്നു. ആദ്യമായി ആകാശം, ഭൂമി, പിതൃക്കൾ എന്നിവയെ വന്ദിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം രണ്ടു ചുമന്ന മെഴുകുതിരികൾ കത്തിച്ചു് വധൂവരന്മാരെ അകമ്പടിയോടുകൂടി വിവാഹമുറിയിൽ കൊണ്ടുപോകും. അവിടെ സജ്ജീകരിച്ചിട്ടുള്ള കട്ടിലിൽ കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മെഴുകുതിരികൾക്കു അഭിമുഖമായി ഇരുത്തി ഒരു പാത്രത്തിൽ നിന്നു ഇരുവരും വിവാഹവീഞ്ഞു കഴിക്കുന്നു. ആ സമയം ബന്ധുമിത്രാദികൾ ആശീസ്സുകൾ വർഷിക്കും. അങ്ങനെ ആ ദിവസത്തെ വിവാഹച്ചടങ്ങു് അവസാനിക്കുന്നു. അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ മാതാപിതാക്കന്മാർ തുടങ്ങി കുടുംബത്തിലുള്ള എല്ലാ അംഗങ്ങളുമായി വധൂവരന്മാർ പരിചയപ്പെടുന്നു. രണ്ടു ദിവസം വരൻെറ വീട്ടിൽവച്ചു് വധുവിൻെറ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു വലിയ സദ്യയുണ്ടായിരിക്കും. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു മാസത്തോളം വരൻെറ ഭവനത്തിൽ വധു ഒരു അതിഥിയെപ്പോലാണു്. മധുവിധു അവസാനിക്കുമ്പോൾ നവോഢ സ്വപിതൃസന്നിധിയിലേക്കു പോകുന്നതായിരിക്കും. ഗൃഹഭരണത്തിലുള്ള ചുമതലകളും, മാതൃത്വത്തിൻെറ ഉത്തര

വാദിത്വവും പഠിക്കാനാണ് യാത്രയാകുന്നത്. അതിനു ശേഷം മടങ്ങി ഭർത്തൃസവിധമെത്തി പുതിയ കുടുംബത്തിന്റെ ഭരണകർത്തൃത്വം ഏല്ക്കുന്നു. പഴയ കാലത്ത് മാതാപിതാക്കളോ, ബന്ധുക്കളോ മുഖാന്തരമായിരിക്കും, വിവാഹം നിശ്ചയിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പ്രണയ വിവാഹങ്ങളാണു അധികം. ചില പുതിയ ഏർപ്പാടുകളിൽ കൂട്ടവിവാഹങ്ങളും സാധാരണമാണ്.

ജനസംഖ്യ കൂടുതലുള്ള ഒരു മഹാസാമ്രാജ്യമായതുകൊണ്ട് ചൈനയിൽ അസംഖ്യം മരണമുണ്ടാകുന്നു. ഒരാൾ മരണം പ്രാപിച്ചാൽ ആ കുടുംബാംഗങ്ങൾ പല ആചാരങ്ങളാൽ ബദ്ധരായിരിക്കും. മാതാപിതാക്കന്മാർ മരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ സന്താനങ്ങൾ കാര്യമായി പല കർത്തവ്യങ്ങളും അനുഷ്ഠിക്കണം. ക്ഷൗരം ചെയ്യാതെ അവർ വെളുത്ത വസ്ത്രങ്ങളും, ദുഃഖസൂചകമായ തൊപ്പിയും ധരിച്ച് വീണ്ട്, മാംസം മുതലായവ പരിത്യജിച്ച്, ഏതാനും ദിവസം മൃതദേഹത്തിനു സമീപം ഇരിക്കണം. ആ ദിവസങ്ങളിൽ ബന്ധുമിത്രാദികളെ ചരമവൃത്താന്തം അറിയിക്കുന്നു. മൃതശരീരത്തെ സംസ്കരിക്കുന്നതാണു നാട്ടുനടപ്പ്. മരിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം മൃതദേഹത്തെ കുളിപ്പിച്ച് പുതിയ പട്ടുവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിപ്പിക്കും. പിന്നീടു മനോഹരമായി അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള ശവപ്പെട്ടിയിൽ വച്ച് ഭവനത്തിന്റെ പ്രധാന മുറിയിൽ എല്ലാവരുടേയും ദർശനത്തിനു സൂക്ഷിക്കുന്നു. മരിച്ചുകഴിഞ്ഞ് മൂന്നാംദിസം ശവപ്പെട്ടി അടച്ച് മുദ്രവച്ച് ഒരു പലകക്കഷണത്തിൽ പേര്, ജനനമരണതീയതി, എന്നിവ രേഖപ്പെടുത്തിവച്ച് പൂജിക്കുന്നു. ഏതാനും ദിവസം

കഴിഞ്ഞ ശേഷം ഒരു നല്ല പ്രദേശത്തു് മൃതദേഹം സംസ്കരിക്കും. ശവപ്പെട്ടിയിൽ വച്ച മൃതശരീരം അനേകം ആളുകളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി ഘോഷയാത്രയായിട്ടാണു് കൊണ്ടുപോകുന്നതു്. പുത്രരും, പൌത്രരും, മുമ്പിൽ വടിയുടെ അലംബത്തോടുകൂടിയും, ബന്ധുമിത്രാദികൾ ഇരുവശങ്ങളിലും, പുരോഹിതന്മാർ വേദോച്ചാരണങ്ങൾ ചെയ്തും, ഏററവും പിന്നാലെയായി സ്ത്രീകൾ വാഹനങ്ങളിലും, അനുയാത്ര ചെയ്യുന്നതാണു്. ശവസംസ്കാരയാത്രയോടൊന്നിച്ചു് വാദ്യഘോഷവും സംഗീതവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

ദീപക്കാഴ്ച; നാടകപ്രദർശനം, സിംഹവേഷം, ബീഭത്സവേഷം എന്നിവ കെട്ടുക, തുടങ്ങിയവയാണു് ചൈനയിൽ കൃഷകർ ആഹ്ലാദപൂർവ്വം ആഘോഷിക്കുന്ന ചില വിശേഷങ്ങൾ. ദീപക്കാഴ്ചക്കു് സമീപവാസികളായ അനേകം ഗ്രാമീണർ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടും. കടലാസ്സുകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച മനോഹരമായ വിളക്കുകൾ കത്തിച്ചു് വഹിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ വാദ്യഘോഷങ്ങളാൽ അനുഗതരായി ഗ്രാമങ്ങൾതോറും സഞ്ചരിക്കുന്നു. സിംഹത്തിൻെറ വേഷം കെട്ടി അതിനെ അനുകരിക്കുകയും, കടലാസ്സു് വയ്ക്കോൽ മുതലായ ഉപകരണങ്ങൾ കൊണ്ടു് ബീഭത്സരൂപങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി ചുമന്നുകൊണ്ടു് ഗ്രാമങ്ങളിൽ ചുററുകയും ചെയ്യാറുണ്ടു്. ഈ കളികളുടെ ഇടക്കു് പല കായികാഭ്യാസപ്രകടനങ്ങളും നടത്തുന്നു. നാടകാഭിനയത്തിനു വീരരസപ്രധാനമായ കഥകളായിരിക്കും തെരഞ്ഞെടുക്കുക. അതിനോടൊന്നിച്ചു് സംഗീതവും നൃത്തങ്ങളും കാണും. സാധാരണയായി ആണ്ടിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രമേ ഈ അഭിനയങ്ങൾ നടത്താറുള്ളൂ.

അപ്പോൾ ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളുടെയും, ഉല്പന്നങ്ങളുടെയും ഒരു പ്രദർശനം നടത്താറുണ്ട്. ഈ ആഘോഷങ്ങൾ ഏതാനും ദിവസത്തേക്കു നീണ്ടുനിന്നു എന്നും വരാം.

ചീനർ ഏററവും ആനന്ദപൂർവ്വം കൊണ്ടാടുന്ന ഒരു മഹോത്സവദിനമാണ് നവവത്സരം. അന്ന് എല്ലാ ഭവനങ്ങളും, കടലാസ്സുകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച വിളക്കുകളാലും തോരണങ്ങളാലും മനോഹരമായി അലങ്കരിച്ചിരിക്കും. ചുമന്ന കടലാസ്സുകളിൽ മംഗളാശംസകൾ എഴുതി വാതിലുകളിൽ പതിക്കുന്നതാണ്. അന്ന് വിവിധ വിനോദങ്ങൾ നടത്തുകയും സുഹൃത്തുക്കൾക്ക് വിരുന്നു നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗ്രീഷ്മകാലഉത്സവം, പൌർണ്ണമിദിനം, പൂർവ്വജന്മാരുടെ ശവകുടീരങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്ന ദിനം, ബലി അർപ്പിക്കുന്ന ദിനം, കന്യകമാരുടെ സൌഭാഗ്യദിനം, കവികൾക്കും, വിദ്വാന്മാക്കും കവിതയെഴുതുന്നതിനും, ആനന്ദിക്കുന്നതിനും, പർവ്വതങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുമുള്ള ദിനം, ഇങ്ങനെ ഓരോ പ്രധാന ഉത്സവദിവസങ്ങൾക്കായി പ്രത്യേകം ദിനങ്ങൾ വേർതിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതരരാഷ്ട്രങ്ങളിലെപ്പോലെ ചൈനയിൽ മതസംബന്ധമായ ഉത്സവങ്ങളല്ല അധികം അവിടത്തെ ഉത്സവങ്ങൾ കാലങ്ങളെയും, മനുഷ്യരെയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ്. റിപ്പബ്ളിക്കിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാപനശേഷം പാശ്ചാത്യ പഞ്ചാംഗമാണ് ഗവമ്മെൻറ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. പല പുതിയ അവധി ദിവസങ്ങളും ഇപ്പോൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ജനങ്ങൾ പഴയ പഞ്ചാംഗത്തിലും, ഉത്സവദിവസങ്ങളിലും അധികം താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു.

XI

നവജീവപ്രസ്ഥാനം

ചൈനയുടെ മഹത്തായ പ്രാചീനസംസ്കാരത്തിന് ഇന്ത്യയിൽനിന്നും ബുദ്ധമത പ്രവേശനത്തോടുകൂടി കലപ്പു നേരിട്ടു. കറുപ്പുയുദ്ധത്തിനുശേഷം ചീനക്കു നവീനരീതിയിലുള്ള യുദ്ധസമ്പ്രദായങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിനും, ആയുധോപകരണങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനും, സാധിച്ചു. സുശക്തമായ ഒരു നാവികസൈന്യം സൃഷ്ടിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്ന അഭിലാഷം 1895-ൽ ജപ്പാനുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ പരാജയമടഞ്ഞതോടുകൂടി സമാപിച്ചു. ഈ പരാജയം പാശ്ചാത്യരോടു കൂടുതൽ ബന്ധിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായി. പാശ്ചാത്യസംസ്കാരം അങ്ങനെ പ്രബലത പ്രാപിച്ചു. രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ പരിവർത്തനമുണ്ടായി. ജനാധിപത്യഭരണം, ദേശീയത്വം, സാമ്പത്തികാവകാശം എന്നീ മൂന്നു പ്രമാണങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായി റിപ്പബ്ളിക്ക് പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ രാഷ്ട്രീയമായ പരിവർത്തനമുണ്ടായതുകൊണ്ടു മാത്രം ഐക്യരാജ്യവും സാമുദായികമായ താല്പര്യങ്ങൾ പരിരക്ഷിക്കുന്നില്ലല്ലോ. അതിനൊരു പോംവഴി കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതു അവശ്യമായിത്തീന്നു. 1934-ൽ സമാരംഭിച്ച നവജീവ

പ്രസ്ഥാനം ഈ സാമുദായികപ്രശ്നങ്ങൾക്കു ഒരു പരിവർത്തനമുണ്ടാക്കി.

പെക്കിങ്ങ് സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നാണു് നവജീവപ്രസ്ഥാനം പൊട്ടിത്തെറിച്ചതു്. അതിൻെറ ജനയിതാവു് സർവ്വകലാശാലയിലെ പ്രസിഡണ്ടായ ഡാക്ടർ ററസ്സ്യ യുവാൻപീ ആയിരുന്നു. പഴയ രീതിയിൽ ചൈനയിലെ പണ്ഡിതന്മാരിൽനിന്നും ശിക്ഷണം ലഭിച്ചു് ഒരു മഹനീയസ്ഥാനം അലങ്കരിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം വിശാലഹൃദയനും ഉന്നതാദർശവാനുമായിരുന്നു. ഒരു ചിന്തകനായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഭിന്നമതക്കാരായ ചെൻ ററു ഹിസ്സ്യ, എച്ചു്. എം. കൂ എന്നീ പണ്ഡിതജനങ്ങളെ സംയോജിപ്പിച്ചു് മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഏക ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി യത്നിച്ചു. സുസംസ്കൃതരായ നിരവധി യുവജനങ്ങൾ നവീനപ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ പ്രചാരകന്മാരായി. ചെൻ ററു ഹിസ്സ്യ ഒരു പത്രാധിപരായിരുന്നതിനാൽ പത്രദ്വാരാ സമുദായത്തിൻെറ കുത്സിതവശങ്ങളെ ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ അപലപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ചിന്തോദ്ദീപകങ്ങളായ ലേഖനങ്ങളെല്ലാം തന്നെ വിദ്യാസമ്പന്നരെ ഉപരിപ്ലവബുദ്ധികളാക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമാക്കി. അതിനെ തുടന്നു പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും പുറത്തിറങ്ങി. പഴയ ആചാരങ്ങളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും ചീനാസംസ്കാരത്തെ നാശഗർത്തത്തിലേക്കു് ആനയിപ്പിക്കുകയാണെന്ന ബോധം സംജാതമായപ്പോൾ അതിനെ ദൂരീകരിക്കാൻ പഴയതും പുതിയതുമായ സംസ്കാരങ്ങൾ കൂട്ടിയിണക്കി. ഇതെല്ലാം ഒരു നവചൈതന്യം ജനങ്ങളിൽ സംപ്രാപ്തമാക്കി. ജനറാലിസിമോ

ഫ്യാങ് കയ് ഷക്കാണ്, നവജീവപ്രസ്ഥാനം 1934 ഫെബ്രുവരി 19-ാംതീയതി നാൻഷ്യാങിൽവച്ച് രാഷ്ട്രത്തിലാകമാനം നടപ്പാക്കിയത്. ആത്മസംയമനം, ആത്മാൎത്ഥത, അഭിമാനം, മൎയ്യാദയായ പെരുമാററം ഈ നാലു സൽഗുണങ്ങളാണ് നവജീവപ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ. ചീനഭാഷയിൽ അതു് ലി, ഇ, ലീൻ, ചി എന്ന സംജ്ഞയാൽ അറിയപ്പെടുന്നു. നവജീവപ്രസ്ഥാനം ചീനരുടെ ജീവിതരീതിയിൽ ഗണ്യമായ പരിവൎത്തനം സൃഷ്ടിച്ചു. ആധുനികചൈന ഈ മഹനീയ പ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കു പ്രയാണം ചെയ്യുകയാണ്.

നവജീവപ്രസ്ഥാനമനുസരിച്ച് ജീവിതം പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നതു് ആറു തത്വങ്ങളിന്മേലാണ്. വേഷത്തിലുള്ള ഏകീകരണം, ശുചിത്വം, വിനീതത്വം, സ്വഭാവത്തിലുള്ള നിഷ്കപടത, പ്രവൃത്തിയിൽ ജാഗ്രത, പരമാൎത്ഥത എന്നിവയാണ് ആറു തത്വങ്ങൾ. അവ സൎവ്വരും സ്വീകരിക്കേണ്ടതും അതനുസരിച്ചു ജീവിക്കേണ്ടതുമാണ്. സ്വരാജ്യസ്നേഹവും, ആത്മാൎത്ഥതയുമുള്ള ഒരു ദേശീയസൈന്യം സജ്ജീകരിക്കുക, രാഷ്ട്രത്തിൻെറ സാമ്പത്തികനില അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ എല്ലാ വിധത്തിലും യത്നിക്കുക, ചെലവു ചുരുക്കുകയും, പരിശുദ്ധമായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നിങ്ങനെയാണ് നവജീവപ്രസ്ഥാനത്തിനു അവശ്യമായ മാൎഗ്ഗങ്ങൾ. ഷാപ്പുകൾ, ഹോട്ടലുകൾ, പ്രദൎശനശാലകൾ, മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾക്കു നവജീവപ്രസ്ഥാനമനുസരിച്ച് പ്രത്യേകം നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കണമെന്നുണ്ട്. അതനുസരിച്ച് ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾക്കും സംസാര

ത്തിനും എന്നുവേണ്ട വലുതും ചെറുതുമായ എല്ലാ കാര്യ ങ്ങൾക്കും, നിയമങ്ങൾ ബാധകമാണ്. അടുക്കളെക്കാവശ്യ മായ ഏതാനും നിയമങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുമുണ്ട്. എല്ലാ പാചകരും പ്രസ്തുത നിയമങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കണമെ ന്നാണ് പ്രമാണം. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ പാകം ചെയ്യുന്ന തിനുമുമ്പ് കൈകൾ ശുചിയായി കഴുകിയിരിക്കണം. ചീഞ്ഞ സാധനങ്ങൾ പാചകത്തിനു ഉപയോഗിക്കാൻ പാടില്ല. മലിനഗാത്രത്തോടും, ദേഹം മുഴുവൻ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കാതെയും, തലയിൽ തൊപ്പി വയ്ക്കാതെയും, അടുക്കള യിൽ പ്രവേശിച്ചുകൂടാ. പാചകസാധനങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ നിന്നു ചുമക്കുകയോ തുമ്മുകയോ അരുത്. കൈ തുടക്കു ന്നതിനുപയോഗിക്കുന്ന തുവർത്ത് വൃത്തിയായി നനച്ചിരി ക്കണം. ആഹാരം കഴിക്കുന്നതിനും, പാകംചെയ്യുന്ന തിനും ഉപയോഗിക്കുന്ന പാത്രങ്ങൾ വെടിപ്പായി ശുദ്ധജല ത്തിൽ കഴുകേണ്ടതാണ്. പാചകൻ എപ്പോഴും ശ്രദ്ധയോടു കൂടി വേണം തീയിൽ പെരുമാറാൻ.

നവജീവപ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ ഈ വിധമുള്ള നവീനാ ദർശങ്ങൾ രാഷ്ട്രം മുഴുവനും ശീഘ്രതയിൽ വ്യാപിച്ചു. ജനങ്ങൾ അവ സ്വീകരിക്കാൻ അതീവ താല്പര്യം പ്രദർശി പ്പിച്ചു. ഡാക്ടർ സൻയാത് സെന്നിനു രാഷ്ട്രീയമായ് ഒരു വിപ്ലവംകൊണ്ട് ജനതതിയെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കു നയി ക്കാൻ സാധിച്ചു എങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിൻഗാമിയും ശിഷ്യനുമായ ജനറാലിസിമോ ച്യാങ് കൈഷക്കിനു സാമൂ ഹ്യമായും ഒരു വിപ്ലവമുണ്ടാക്കി ഒരു നവജീവപ്രസ്ഥാനത്തി ലേക്കു ജനങ്ങളെ ആനയിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

ആധുനികചൈനയിലെ ഏററവും മ[illegible]നീയസ്ഥാന മലങ്കരിക്കുന്ന ഏക വ്യക്തിയാണ് ച്യാങ് കയ്ഷക്കെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. ഡാക്ടർ സൻയാത്സെന്നിൻെറ ഒരു ശിഷ്യനായ അദ്ദേഹം സ്വ ഗുരുവിൻെറ ഭാര്യാസഹോദരിയെ വിവാഹം ചെയ്തു. ആ മഹതി മാഡം ച്യാങ്കയ്ഷക്ക്. അമേരിക്കയിൽ നിന്നുമാണ് വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയത്. അവർ ചീനഭാഷ സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ ഭംഗിയായി ഇംഗ്ലീഷും സംസാരിക്കുന്നു. അമേരിക്കയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു് പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരങ്ങളോടും ആചാരങ്ങളോടും അവർ കൂടുതൽ അഭിരുചി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. ചൈനയിലെ വനിതാലോകത്തെ നയിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രാപ്തി സിദ്ധിച്ചതും അതുകൊണ്ടാണ്. വനിതകളിൽ നവജീവപ്രസ്ഥാനം പ്രായോഗികമാക്കാൻ അവർ തീവ്രശ്രമം ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ജനറാലിസിമോയുടെ വിദ്യാഭ്യാസം ചൈനയിലും ജപ്പാനിലുമായിട്ടാണു കഴിഞ്ഞതു്. അദ്ദേഹത്തിനു ഇംഗ്ലീഷുഭാഷാപരിജ്ഞാനം ലേശവുമില്ല. ഒരു തനി ചൈനാക്കാരനായി കഴിയാനാണ് ജനറാലിസിമോ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. പരാജയം എന്തെന്നറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത അദ്ദേഹത്തോടൊത്തു നിന്നു മാഡം കയ്ഷക്ക് സാമ്രാജ്യത്തിൻെറ ഉന്നമനത്തിനു തീവ്രയത്നം ചെയ്യുന്നു. ചൈനയിലെ പ്രക്ഷേപണകേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നു പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യുന്ന പ്രസംഗങ്ങളിലും, പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ലേഖനങ്ങളിലും ആ മഹതിയുടെ അജയ്യമായ വ്യക്തിവിലാസം സ്ഫുരിച്ചു കാണാം. പാശ്ചാത്യരെയും പൗരസ്ത്യരെയും ഒന്നുപോലെ സ്നേഹാദരബഹുമാനങ്ങളാൽ അവർ പ്രചലിപ്പിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ ഒരു ഉപദേഷ്ടാവായും, മന്ത്രിയായും,

വിദേശ[illegible]ജ്യപ്രതിനിധിയായും, കുടുംബകാൎയ്യങ്ങളിൽ ഒരു മാതാവായും ഒരു ഉത്തമ പത്നിയായും, അവർ കഴിയുന്നു.

ഏററവും ലളിതമായ ഒരു ജീവിതമാണ് ച്യാങ്ങ് കുടുംബം അഭിലഷിക്കുന്നത്. തെരുവുകളിലും, മററു പൊതുസ്ഥലങ്ങളിലും അവർ കാൽനടയായി സഞ്ചരിക്കുന്നത് സാധാരണമാണ്. ആ ദമ്പതികളിൽ രൂഢമൂലമായിത്തീൎന്നിട്ടുള്ള ഒരു സ്വഭാവമാണ് ലളിതജീവിതം. അതിൽനിന്നും പൊങ്ങിവന്നിട്ടുള്ളതാണ് അവരിൽ കാണുന്ന ആത്മാൎത്ഥതയും, ജനങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹവും. ചുങ്കിങ്ങിൽ ചൈനയിലെ ഭരണാധിപതി താമസിക്കുന്നത് സാധാരണമായ ഒരു വാടകക്കെട്ടിടത്തിലാണെന്നറിയുമ്പോൾ നമുക്ക് അദ്ഭുതം തോന്നിയേക്കാം. ജനങ്ങളുമായി ഏകീകരിച്ചു സമത്വത്തിൽ കഴിയണമെന്നുള്ളതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോഭാവം.

അനേകം വൎഷത്തെ വിപ്ലവങ്ങൾക്കും, പരിവൎത്തനങ്ങൾക്കും ശേഷം, നമ്മുടെ അയൽ രാഷ്ട്രമായ ചൈന ഇതരപരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളോടൊപ്പം എത്തിച്ചേൎന്നിരിക്കുന്നു. സത്യത്തിന്റെയും സാഹോദൎയ്യത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ഒരു ഐക്യത ചൈന പ്രതിഷ്ഠിച്ചു സ്വാതന്ത്ര്യവും, സമത്വവും, സമാധാനവുമുള്ള ഒരു നവീനസാമ്രാജ്യസൃഷ്ടിക്കു മാൎഗ്ഗദൎശകത്വം നല്കുമെന്നു നമുക്ക് അഭിലഷിക്കാം.

165447
38375
V41:1:N4
32H551
MUL
165447
4 JUL 1955

- 8 FEB 195